

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

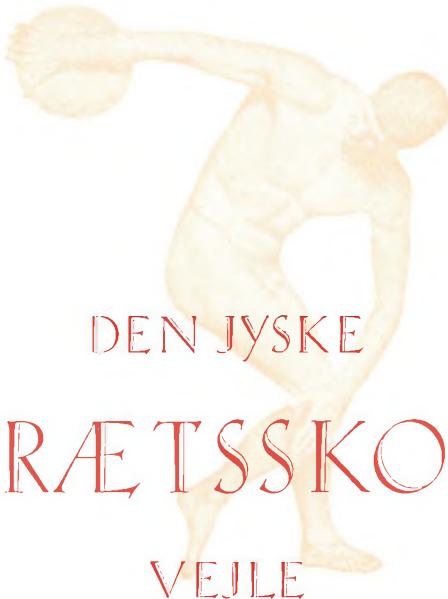
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

1964.

ÅRSSKRIFT

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES
ELEVFORENING

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Titelblad og vignetter
af Viggo Kragh-Hansen.

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri A/S, Kolding.

HØJSKOLEUNGDOM OG POLITIK

Et valgår er det vel naturligt, at det politiske termometer er i stadig stigende. Denne stigning kulminerede i år den 22. september, hvor der blev afholdt valg til Folketinget. Forinden var gået en lang og dyr valgkamp, hvor dyr vides ikke, men det er givetvis ikke småpenge, der ofres på denne form for propaganda. Tænk blot på alle de »personlige« breve, der strømmede ind gennem brevsprækkerne.

TV blev for alvor taget i anvendelse, og det var en ny situation for mange folketingskandidater at skulle optræde på »skærmen«. Partierne måtte foretage en udvælgelse, for ikke alle egnede sig til et så bredt forum, TV nu engang er.

Valgets udfald blev der naturligvis spået meget om, de sidste gallup-undersøgelser viste sig også at slå fejl, men derfor kan det måske interessere enkelte at se, hvordan det politiske klima blandt højskolelever af 1964 er.

Prognosen blev foretaget på vinterholdet 1963—64 og på sommerholdet 1964. Eleverne kunne stemme på følgende partier:

- A: Socialdemokratiet.
- B: Det radikale Venstre.
- C: Det konservative Folkeparti.
- D: Venstre.
- E: Retsforbundet.
- F: Socialistisk Folkeparti.
- K: Danmarks kommunistiske Parti.
- U: De Uafhængige.
- Evt. andre partier.

Som man ser, er det lidt færre end ved valget d. 22. september, men da den første enquête blev foretaget (på vinterholdet), var det endnu ikke klart, hvor mange af de nye partier, der kunne nå at samle de nødvendige underskrifter (10.000).

Skematisk stillet op ser stemmefordelingen således ud:

	1960 Folke- tings- valget	Vinter-holdet			Sommer holdet kv.	Talt	1964 Folke- tings- valget
		md.	kv.	samlet			
A	42,1%	7	6	13-20,9%	3-10,4%	16-17,6%	41,9 %
B	5,8%	0	0	0	3-10,4%	3- 3,3%	5,3 %
C	17,9%	7	15	22-35,5%	14-48,3%	36-39,6%	20,0 %
D	21,1%	11	9	20-32,3%	7-24,2%	27-29,7%	20,8 %
E	2,2%	1	0	1- 1,6%	0	1- 1,1%	1,3 %
F	6,1%	0	0	0	0	0	5,8 %
K	1,1%	0	1	1- 1,6%	1- 3,4%	2- 2,1%	1,2 %
U	3,3%	0	0	0	0	0	2,6 %
And- dre	0,4%	0	0	0	1-3,4%*)	1- 1,1%	1,1 %
Blan- ke				5- 8,1%	0	5- 5,5%	
	100 %			100 %	100 %	100 %	100 %

*) M: Fredspolitisk Folkeparti.

Resultatet på Idrætsskolen er jo tydeligvis rettet mod højre. Det konservative Folkeparti's store tilhængerskare er temmelig overraskende, men tendensen, dog i noget modereret form, viste sig som bekendt at holde stik, de konservative var den faktiske sejrherre ved folketingsvalget den 22. september. Forklaringen må vel søges i det miljø, de fleste af cleverne var fra, nemlig middelstanden (hvis man overhovedet må tale om stande i dag). Overraskende er det også, at det i høj grad er de kvindelige elever, der giver dette parti den høje tilslutning.

Partiet Venstre fik også en bred tilslutning. Mange ville måske tro, at det var dette parti, der af de såkaldte borgerlige partier ville vinde flest stemmer ved en sådan afstemning. Kendsgerningerne viser altså, at dette ikke holdt stik. Sanktionen til partiet ved afstemningen på skolen var ikke bemærkelsesværdig, det var derimod tilslutningen til Socialdemokratiet — men i negativ retning.

Forklaringen herpå er vel den samme: miljøet, eleverne udgår fra. En afstemning holdt på f. eks. Esbjerg Højskole, ville utvivlsomt give et helt anderledes billede.

I tilknytning til selve afstemningen besvarede eleverne nogle tillægsspørgsmål. Det første spørgsmål gik ud på at klargøre, hvor mange der efter alvorlig overvejelse ville høje sig for en ægtefælles evt. modsatte standpunkt.

1. Ville du, i tilfælde af en anden politisk opfattelse end din ægtefælles, følge dennes opfordring til at stemme ens?

	VINTER		SOMMER		IALT
	md.	kv.	kv.		
ja	2	4	1		7
nej	25	29	28		82
blanke	1	1	0		2

Spørgsmålet er utvetydigt, det viser sig altså, at der er unge mennesker, der er villige til også på det politiske område at følge ægtefællen. At der er to mænd, der her højer af, er måske en følge af kønnenes ligeberettigelse!

2. Din stemmeafgivning i dag falder den tilfældigvis sammen med din faders (forældres) politiske overbevisning?

Desværre kom der ikke noget godt resultat ud af dette spørgsmål. Som man ser, undlod mange elever helt at besvare det, enten af uvidenhed eller af politisk blufærdighed. Det havde ellers været morsomt at lave statistik over, hvilke

	VINTER		SOMMER	IALT
	md.	kv.	kv.	
ja	10	8	6	24
nej	11	7	9	27
blanke	7	19	14	40

partifarver der har størst indflydelse over den kommende generation — og hvilke der har den anden tendens.

3. Har du stemmeret inden den 22. september 1964, d.v.s. er fyldt 21 år inden denne dato?

	VINTER		SOMMER	IALT
	md.	kv.	kv.	
ja	11	7	7	25
nej	17	27	22	66

Dette spørgsmål var stillet for at få et nøjagtigt indtryk af, hvordan de mere modne elever ville stemme på valgdagen. Resultatet ser således ud:

- A: Socialdemokratiet 5 stemmer = 20 %
- B: Det radikale Venstre 1 — = 4 %
- C: Det konervative Folkeparti 10 — = 40 %
- D: Venstre 8 — = 32 %
- M: Fredspolitisk Folkeparti 1 — = 4 %

Det er noget overraskende, men åbenbart et symptomatisk tegn, når denne stemmeafgivning næsten helt svarer til det samlede resultat.

4. Agter du at benytte din stemmeret? (altså når du opfylder aldersbetingelsen).

	VINTER		SOMMER	IALT
	md.	kv.	kv.	
ja	24	32	27	83
nej	1	0	2	3
blanke	3	2	0	5

Meningen med dette var at undersøge, om der var enkelte, der havde en uselvstændig — eller asocial indstilling til politisk stillingtagen. Det viste sig heldigvis kun at være få, der var i tvivl i dette tilfælde.

5. Er du dansk statsborger?

	VINTER		SOMMER	IALT
	md.	kv.	kv.	
ja	24	30	26	80
nej	4	4	3	11 (norske)

Disse stemmer fordelte sig jævnt over hele den politiske front, så spørgsmålets berettigelse kan vel diskuteres, men læserne kan da konstatere, hvor mange udlændinge, der var blandt eleverne.

Som oplæg til afstemningen havde eleverne selv sørget for en orientering i partiernes programmer i de respektive klasser. Partierne var naturligvis mere end villige til at fremsende det ønskede materiale. For mange var det første gang, de hørte om de nærmere problemer, der knytter sig til det politiske liv. Den politiske interesse var på forhånd ikke udpræget. Især hos de kvindelige elever var dette mest udtalt. De hyppigst brugte undskyldninger herfor var de til trivialitet brugte: at politik er for indviklet — noget, mænd alligevel tager sig af.

På trods af dette er det min overbevisning, at den politiske interesse blandt ungdommen af i dag er i stadig stigen. En medvirkende årsag hertil er den ændring af valgretsalderen, der blev vedtaget i 1961, hvor grænsen blev sat til 21 år. — Valget den 22. september viser også, at de nye vælgere har benyttet deres stemmeret. Stemmeprocenten ved valget i 1960 var: 85,6 %. I 1964 lidt mindre, nemlig 85,6 %. Men man må betænke, at der ved valget i 1964 var 242.000 eller 8,5 % flere vælgere end ved valget i 1960.

Med hilsen og tak for den venlige assistance til vinterholdet 1963—64 og sommerpigerne 64.

»*Benjamin*«.

UNG OG UNDER UDDANNELSE

Hvis dette skulle blive kedeligt, må skylden faktisk være min, thi selv de politiske repræsentanter fra folketinget var ganske interessante! — Der er jo ellers intet mere trist end foredrag. Men hurra for disse!

Men for at komme til sagen: N. P. Knudsen og undertegnede deltog her i november som repræsentanter for vores elevforening og dens bestyrelse i Dansk Ungdoms Fællesråds Ungdomskonference, der som altid blev afholdt i København på Danmarks Lærerhøjskole »Emdrupborg«. Fællesrådet spænder over alle ungdomsforeninger lige fra »Aldrig mere Krig« til os fra Landsforeningen for Højskoleelever. Og meningen med denne ungdomskonference, hvor emnet i år var »Ung og under uddannelse«, er at inspirere ungdomsforeningerne til at gøre et arbejde med oplysningen. Eller sagt på en anden måde: gak hjem og gör ligeså!

Jeg må sige, at jeg før mødet mente mig i besiddelse af en nogenlunde viden om — og føeling med — hvad der sker inden for det område, der hedder undervisning og uddannelse. Men jeg mistede ganske min tro!

Det er en fantastisk strukturændring, der er ved at finde sted. Nu blev der sagt mange ting — alt dog selvfølgelig ikke lige godt. Men først indledte undervisningsminister K. B. Andersen med et ganske fortrinligt foredrag. Et fuldstændigt referat af dette og af det andet indledende fore-

drag ved seminarierektor Tage Kampmann (et ekstra hurra for ham!) vil dog føre alt for vidt, så derfor skal en sammenfatning — en konklusion — forsøges:

Den nuværende undervisnings- og uddannelsesform er håbløst forældet. Samfundet ændrer sig. Kravene stiger. Nye dukker op. Og ønsket om en bedre uddannelse trænger sig stærkt på. Den nuværende folkeskoles ramme vil antagelig nok bevares, dog sikkert med undervisningspligt til 9. eller 10. skoleår med almene fag fremme i forreste række, som grundlag for videreuddannelsen. Og så er det, de store ting skal ske. Hvis man tænker sig det nuværende uddannelsessystem forklaret i billedsprog benævnes det bestående i det store og hele af en mængde blindgyder. Man er låst fast i et erhverv. Hvis man først har valgt, er der ingen vej uden om. I hvert fald ikke uden at man skal begynde forfra. Der er ingen broer mellem erhvervene. Som egoistisk eksempel, det er lettest, kan nævnes ens eget erhverv: hvis jeg f. eks. kunne tænke mig at være andet end en stakkels fritidshjemslærer, så skal jeg ned og begynde fuldstændig forfra.

De nye tanker siger noget i retning af: først folkeskolen, derefter enten 8., 9. og 10. eller efterskole — undervisningspligtig, så højskole, real eller student. Med de almene fag i højsædet som grundlag for den videre uddannelse, lige meget hvilket erhverv der vælges. Sådan at der er plads til interesserfag gennem et smidigt system. Og for at blive i mit eget erhverv: så skulle der måske være en erhvervsgrundskole for alle os mere eller mindre pædagoger (undskyld ordet!). Sådan at vordende socialrådgivere, børnehavelærerinder, fritidshjemslærere, folkeskolelærere, gymnasielærere o. s. v. modtager en fælles grunduddannelse, sådan at de følges ad — så langt op som nu ønskeligt. Sådan at de erhverv med de kortere uddannelser skiller sig ud efterhånden og måske får særundervisning i et år. Og det vil resultere i, at en folkeskolelærer hurtigt, hvis han ønsker det, kan gå over til at blive gymnasielærer. Og for undertegnede vedkommende ved et år eller to: socialråd-

giver, hvor det under nuværende system vil tage mindst tre år, samtidig med, at megen tid vil føles spildt. Thi nu er ethvert erhverv en blindgade, hvor man må helt tilbage til dens begyndelse for at komme ind i en anden.

Man kan for at blive i billedsproget også sige, at alle uddannelser er små dumme pyramider oven på den byggegrund, der hedder folkeskolen. De nye tanker siger: i stedet for en masse små pyramider laver vi én stor, uddannelse oven på uddannelse, sådan at de højere uddannelser danner toppen af denne, rendende op i en spids.

Dette er selvfølgelig billedsprog og teori. Helt så smukt vil det næppe komme til at se ud. Enes om én pyramide kan man jo nok ikke — og det vil sikkert også være uhen-sigtsmæssigt, men meget vil være vundet, hvis man nærmede sig denne tanke. Og for endnu en gang at anskueliggøre og vise de store fordele, kan man jo tage »jordens folk« som eksempel. — Efter den højere almene uddannelse, som alle jo skal have, vil der nok blive foreslået et par års praktisk arbejde, som skal være en slags praktik. Så måske et år eller flere på landbrugsskole. Med de første år som en slags grundskole dækkende alle de erhverv inden for denne erhvervsgruppe, sådan at de forskellige senere skiller sig ud i en slags specialisering. Enten det nu er som landbrugsmedhjælpere, gartnere, forstevlever, gårdejere og landbohøjskolestudenterne.

Og hvis der er noget erhverv, en grundskole og en stor pyramide er ønskelig i, så må det da være i landbruget. Det er en blindgade, som slår alle andre blindgader. Hvis en landmand vil videre eller vil søge andet erhverv, står han jo fuldstændig på bar bund og kan ingen ting. I hvert fald er det da svært at komme ind som konsulent eller at komme på Landbohøjskolen. Det er en bås uden lige — uden broer til andre erhverv. Uden almen uddannelse.

Og sådan gælder det vel også de tekniske og håndværks-prægede uddannelser. Og sådan videre

Men sådan gører det altså inden for al undervisning og uddannelse, men meget er bare nye tanker. Og meget mere

kan siges om det allerede sagte. Måske skulle der lige tilføjes, at efter endt uddannelse er man ikke færdig. En slags omskoling skal der også til. Nu er der måske nok nogen, der stejler og siger: nu kan det være nok. — Dertil er der så at sige: kan f. eks. en skolelærers uddannelse holde i 40 år uden supplerende kurser med den udvikling, der sker inden for dette fag?

Nå. Men mange andre ting blev drøftet. Senere gennem de forskellige gruppens diskussionsmøder. Meget blev sagt. Emner var mange: Bedre studievejledning, flere fantasifag, utraditionelle veje til uddannelse (bl. a. studentereksamen med 2—3 fag pr. år), løn under praktisk uddannelse, skal samfundet betale uddannelsen, er det ikke bedre at staten sætter penge i en mands eller kvindes uddannelse i stedet for i et stykke jord (et af svarene: ikke alene får vedkommende den uddannelse, han eller hun vil have, men pengene forrenter sig derigennem også bedre!), alle skal kunne få den ønskede uddannelse uden sociale skranker, demokrati i folkeskolens undervisning, o. s. v. o. s. v.

Mange gange dukkede nye ting op. Mange er ikke med her. Hele tiden skete der noget. Man blev inspireret. Og målet var, at den inspiration skulle brede sig som ringe i vand ud over det ganske land. For at bane vej for et nyt uddannelsessystem.

Men som lektor Tage Kampmann sagde: Det er svært, thi de, der skal være med til omlægningen — skolefolkene — hører så afgjort med til Danmarks mest konservative mennesker. At de ikke stemmer sådan er en anden ting!

Og endnu kan man inden for de højere læreanstalter finde resterne fra enevældens tid!

Ove Sørensen.

KÆRE HANDBOLDSPILLERE!

Håndbold er Danmarks næststørste idrætsgren. I 1964 var næsten 80.000 håndboldspillere i aktivitet på vore håndboldbaner. Af disse var ca. 50.000 i alderen 16 år og derunder. Der er altså interesse, endda stigende interesse, for dette boldspil blandt ungdommen i dag. Grunden er vel bl. a., at håndbold netop opfylder mange af de krav, ungdommen stiller til en idrætsgren. Håndbold er jo også eller kunne jo være et dejligt spil. Her er alt, hvad man kan forlange. Her er fart og spænding, og dygtighedsgraden hænger nøje sammen med, hvor meget man gør ud af træningen i de tre grunddele, som spillet kan deles op i, nemlig konditionen, de tekniske ting og det taktiske. Samtidig har håndboldspillet, gennemført på den rette måde, absolut den opdragende indflydelse, som vi lægger så stor vægt på inden for idrætsarbejdet blandt ungdommen. I håndbolden har vi altså fået et vældigt redskab i hænde til dels at få fat i ungdommen og dels at præge dem gennem et sundt idrætsarbejde. Men hvordan står det så til i dag med dette boldspil, som stadig flere og flere fatter interesse for?

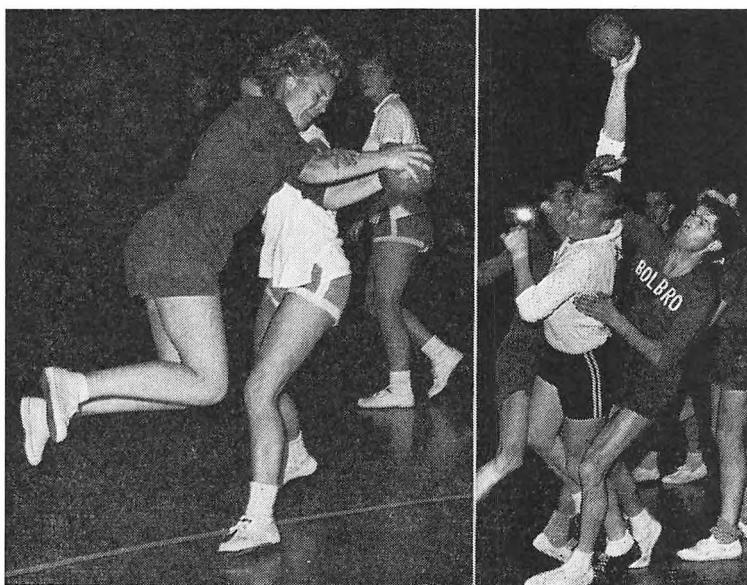
Det skal i hvert fald ikke nægtes, at håndboldspillet i øjeblikket driver af sted i en helt gal retning. Nogle er allerede kommet til den slutning, at spillet snarere burde benævnes som slagsmål med visse regler. Det skal her bemærkes, at det ikke alene er inden for tophåndbold, at spillet er ved at udvikle sig i en gal retning, det gælder også,

måske i mindre udpræget grad, inden for de lavere rækker. Desværre, men nok så naturligt, smitter dette af på ungdomsafdelingerne, og det er jo beskæmmende at se især drengene forsøge at leve op til deres »idoler« på klubbens fineste hold. Men hvad er det da, der er så galt? Ja, prøv blot engang at kigge på sportssiderne i avisens. Alene billedeerne taler for sig selv. Læser man så referaterne igen nem, får man det indtryk, at sådanne ting som omklamringer, grove eftertacklinger, flåen i trøje og bukser, direkte overfald og overlagte »mord« efterhånden hører til almindeligheder i en håndboldkamp. Hvem er da skyld i, at disse negative ting florerer i så høj grad, som tilfældet er? Hvem skal vi falde over? Det er måske lovene og dermed selve spillet, der er noget i vejen med. Eller er det lederne, trænerne, dommerne, spillerne eller endog tilskuerne, der skal drages til ansvar?

Er der noget i selve spillet, som opfordrer til dette voldsomme og ureglementerede spil? Ja, den såkaldte muropdækning må efter min mening bære en stor del af skylden. I dag, hvor alle markspillere er angribere, og hvor hele holdet er forsvarsspillere, vil der uvægerligt blive trængsel på et begrænset område.

Mange er af den mening, at man lige så godt kunne fjerne den midterste del af en håndboldbane, for spillet foregår jo så godt som alligevel omkring de respektive 3-meterlinier. Her i den omtalte trængsel vil der være stor chance for sammenstød, det er hændeligt, og der er jo da også noget, der hedder reglementerede tacklinger. Det er imidlertid ikke disse to ting, der præger spillet i dag, men derimod alle de overlagte ureglementerede ting, som både forsvarere og angribere udsættes for. Det vil dog være meget vanskeligt ved en regel at afskaffe denne muropdækning, således at håndbold ligesom fodbold kunne få et midterbanespil.

Det vil i det hele taget være vanskeligt gennem ændringer af lovene at forandre spillet således, at det får en renere karakter. Måske var det en mulighed med skærpet straf

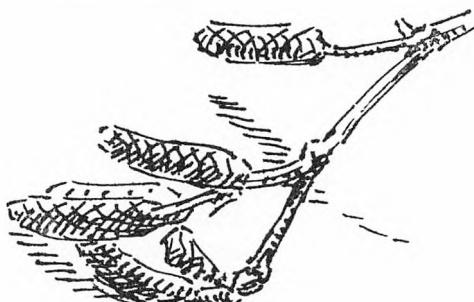
for overtrædelse af reglerne. Næ, selve spillet er der ikke noget i vejen med, men hvem bærer så ansvaret for det brutale og ikke særlig kønne håndbold, som man desværre ser alt for meget af i dag?

Hvad med dommeren? Det er et både ansvarsfuldt, men samtidig også utaknemmeligt hvert at være dommer i dag. Man må beundre disse dommere, der søndag efter søndag ofrer al deres tid og energi på at røgte deres dommerhverv. Det er ikke altid tak, de får, mange gange tværtimod. Domernes dygtighedsgrad er forskellig, og man kan da også have en dårlig dag, men har dommeren blot hjerte for spillet, kan det aldrig gå helt galt. Dommerne skal ikke bære skylden, men derimod dem, som siger: »Dommeren var dårlig, han kunne ikke holde det hårde spil nede,« eller dem, som siger: »Vi spiller, som dommeren tillader det.« De har nemlig allerede underskrevet deres egen fallitterklæring. De må derfor også påtage sig den væsentligste del af skylden, og de skyldige er spillerne. Af dem og deres indstilling afhænger det, om der skal spilles morsom, un-

derholdende og frem for alt reglementeret håndbold eller det stik modsatte, som man desværre alt for ofte ser. Her kommer ledere og trænere ind i billedet. De kan i høj grad præge spillernes indstilling og har således et uhyre betydningsfuldt arbejde at varetage. Dette gælder ikke mindst, når det er ungdomsafdelingerne, det drejer sig om. Vi ledere og trænere, som har fået den store opgave at arbejde med og forsøge at præge de unge og lade os tage de voksne med, må vi da ikke, når vi står foran dem, lige først se ind i os selv og spørge: »Kan du med rolig samvittighed sige, at du har i hvert fald fejet for din egen dør?« »Kan man ikke kun stille krav til dem, når man samtidig skærper kravene til sig selv?« Først da kan man tale om en positiv påvirkning.

Summa summarum: Spillerne må tage det fulde ansvar, ikke dommieren og ej heller publikum, som mange gange kan være usagligt, nogle kalder det lokalpatriotisk, men det kan ikke være udslaggivende. Det vil være for billigt at give publikum skylden for det, der sker på håndboldbanen. Spillerne alene har ansvaret, og ledere og trænere skal hjælpe dem til den rette indstilling. Hvor dejligt ville det ikke blive for os, hvis vi engang kunne slippe for at sige til vore drenge og piger: »I skal ikke gøre som jeg, men som jeg siger.« — Godt nytår!

Flemming Blach.

SÅ BEGYNDER VI PÅ ET NYT —

Så gik 1964, og vi har 1965 liggende foran os som et ubeskrevet blad. — Vi husker, når vi som børn skulle begynde at skrive i et nyt stilehæfte. Det var rart at begynde på et nyt, rent hæfte. Det foregående var måske ikke blevet så pænt og indholdsrigt, som man havde sat sig for. Men med et nyt hæfte i hånden fulgte gode forsætter om at gøre det bedre.

Mange af os er endnu så meget børn, at vi føler lidt af det samme ved et årsskifte. 1964 blev vel ikke helt, hvad vi havde sat os for. Indholdet kunne have været bedre. Med det nye år følger gode forsætter.

Længe leve alle gode forsætter!!!

Og lad i det nye år ét af dem være, at vi altid forsvarer fraværende venner, som i vort påhør bliver angrebet og kritiseret for et eller andet. Lad os ikke lade et sådant øjeblik, som knytter vort hjerte fastere til en ven, gå ubenyttet hen. Lad os imødegå og bekæmpe sladder og tvetydige bemærkninger, der går ud over venner, som ikke er nærværende.

For følelsen af at have gode og trofaste venner er vel nok én af de værdifuldeste glæder, der er blevet os givet.

Med dette forsæt — ført ud i livet — respekterer vi livet — vore venners — og vort eget.

Rigtig godt nytår!

Troels og Signe Troelsen.

HVORDAN BETALES EN DELINGSFØRER?

Gang på gang hører man: »Skal en delingsfører have betaling for sit arbejde?« Hvor mange procent, der mener ja eller nej, er det umuligt at svare på. Men vi kan med det samme være enige om, at der er tale om fritid. Det gælder både den aktive og lederen.

Min opfattelse efter nogle år som aktiv udøver er en tak til de mange dygtige ledere, der aften efter aften er taget af sted uden at skele til beløb eller dets størrelse, ja i de fleste tilfælde kun i bevidstheden om en beskedent gave ved afslutningen.

Denne kategori af ledere, der her omtales, har ofret mange timer på andre. De er gået i gang i den grad, at man mange gange forbavses. Andre før dem har taget deres tørn, så derfor føler man skyld til disse, der har taget sig af os og gjort det godt, at også vi ta'r en tur med.

Der skal ikke lægges skjul på, at det for mange tusinde unge ikke har været gratis at have deltaget i enten et 3 eller 5 mdr.s gymnastik- og idrætsskoleophold. Vi må være vågen overfor, at størsteparten selv sparer op til et sådant ophold. Men et ophold mellem unge på den ene side og dygtige højskolelærere på den anden kan ikke gøres op i kontanter. Denne atmosfære, man kommer ind på livet af, hvis man selv vil, findes ikke andre steder. Men hvordan er det nu, at man ønsker dette ophold betalt? Hvordan er det, man ønsker sin lederuddannelse udnyttet bagefter? Ja, i dag er mentaliteten desværre mange gange i denne retning: »Hvad får vi nu for dette i kontanter?«

Og da mener jeg, at det at være med i det frie ungdomsarbejde i sig selv er belønningen værd.

Mange hilsner

Helge Stenkjær.

ER PENGENE SPILDT - ?

Samtidig med finansministerens forslag til øgede skatter i det nye år stilles også forslag om øgede udgifter i forbindelse med de såkaldte udviklingslande, og det er vel ret naturligt, at de fleste stiller spørgsmålet: Hvorfor nu det? Det er jo penge, der går ud af landet. Det er penge, vi ikke har garanti for at få noget udbytte af. Er det pengene værd?

De fleste stiller sig skeptiske over for u-lands projekterne. Dårlige erfaringer m. h. t. pengenes udnyttelse (f. eks. den berømte guldseng, ambassadøren, der anmodede om at få et uddannelsesfond på 50.000 DM indbetalt på sin private konto m. m.) og mener, man først må se, at landene selv viser sig modne til at modtage hjælpen, at deres egen indsats må gøre dem berettigede til hjælpen.

Der er kun to muligheder: hjælp — ingen hjælp.

Vælger man det sidste, er sagen klar. Det er det letteste og det billigste. Men spørgsmålet er, om det ikke stiller os over for en række vanskeligheder senere. Der er hos ingen regeringer tvivl om, at u-lands programmerne samtidig er en politisk faktor (måske i højere grad end en humanitær), og ved at gå med i et sådant program har man en mulighed for politisk påvirkning, en mulighed for udbredelse af enten den demokratiske eller diktatoriske ideologi. Kan vi forsvare at overlade de økonomiske slagmarker til diktaturet, eller har vi pligt til at give de nye lande den håndsrækning, der evt. vil føre dem over i det system, vi finder bedst? Personlig mener jeg, at vi trods de økonomiske byrder, det

medfører, her har en chance til at arbejde for virkelig-gørelse af nogle af de mange fraser, vi ved festlige lejligheder slår om os med, og som vi ved jul, påske og pinse køber os aflad for gennem køb af et 25-øres plasticmærke. Vi *har* en pligt til at hjælpe.

Spørgsmålet bliver så, hvordan vi kan hjælpe. Skal vi bare pumpe penge ind i landene, eller skal vi selv administrere dem i de pågældende lande ved udbyggelse af uddannelsescentre, udsendelse af eksperter m. m.? Eller skal vi tage studerende her op og give dem den uddannelse, vi finder er nødvendig?

Det spørgsmål lader sig ikke besvare med et enten—eller. Det kommer ganske an på, på hvilke områder behovet for uddannelse ligger. Den bedste løsning er naturligvis oprettelse af centre, der giver mulighed for en videregående uddannelse for så mange som muligt. Det er den billigste løsning, og den giver de studerende chance for at lære noget, uden de bliver revet ud af deres normale miljø, uden de kommer ud for det pres, det vitterligt er, at være tusinder af kilometer hjemmefra blandt ukendte mennesker med andre livsformer. Denne tanke er da også med held blevet realiseret flere steder, hvoraf der blot skal nævnes det skandinaviske center i Tanzania, det norske landbrugscenter i Ghana og det franske i Sahara. På sådanne centrer har man problemerne inde på livet og kan forsøge at løse dem på »åstedet«. Man har en chance for at sætte sig ind i den daglige levemåde, der er så vidt forskellig fra f. eks. vores, og har derved lettere ved at komme i kontakt med befolkningen, lettere ved at uddanne på den bedste måde.

I visse dele er det naturligvis umuligt at oprette centrer, og det er økonomisk umuligt at dække landene ind med sådanne centrer, men så må eksperterne træde til. Små grupper, der kan leve blandt befolkningen, sætter sig ind i deres hverdag, kan deres sprog, vil være i stand til at udføre et tilfredsstillende arbejde. Det har jo tydeligt vist sig gennem det arbejde, både FAO og WHO har udført.

Hvad med at uddanne de fremmede studenter i vores

eget land. Ja, det bliver naturligvis også gjort. Der findes u-lands studerende i alle europæiske lande, og her i Danmark har vi efterhånden fået et ganske pænt kontingent. Men er det nu forsvarligt, og er det gennemtænkt?

Lad os starte med at fastslå, at det stadig er på eksperimentstadiet, og at der sker fejltagelser. Vi udpeger ikke selv de stipendiater, der kommer herop. De bliver udtaget af de respektive lande, og det er uundgæligt, at der finder en vis protektion sted, så visse fars sønner får et stipendium, som de anvender som en slags turisttilskud. Pengene bliver simpelthen smidt ud af vinduet. Andre betragter uddannelseschancen som et springbræt til et godt, fedt kontorjob, hvor man herhjemme havde regnet med deres indsats i marken. — Lad det være sagt straks, at det ikke er min personlige opfattelse alene, men en opfattelse, der er blevet givet udtryk for fra u-lands stipendiaters side —. Endelig er der den heldigvis største gruppe, der kommer for virkelig at suge til sig med henblik på et gennemtænkt hjælpeprogram ved tilbagekomsten til deres land. Det er en fornøjelse at arbejde med dem. Jeg havde den glæde at arbejde med en gruppe i $2\frac{1}{2}$ måned, en gruppe, der virkelig satte noget ind på deres uddannelse, med ganske få undtagelser. De skal lære at tale dansk, og der udskiller sig forholdsvis hurtigt nogle stykker, der ligefrem suger sproget til sig, så de på kort tid kan klare sig fint, og som efter yderligere nogle måneder taler flydende dansk, omend med accent. Der bliver en stor mellemvare, der lærer det langsomt, men lærer det grundigt, og endelig findes nogle, der intet lærer, eller i hvert fald minimalt.

Så melder spørgsmålet sig, om man ved udvælgelsen skal tage hensyn til deres tilegnelsesevner, om man kun skal modtage studerende, om hvem man ved, de kan absorbere stoffet lynhurtigt, og jeg vil mene, det ville være gavnligt at lægge en sådan tilegnelsesprøve som grundlag for udtagelsen. Det er vanvittigt, at en stipendiat skal gå rundt i måske 1 år uden at kunne forstå, hvad man siger, uden mulighed for at sætte sig ind i mentaliteten, miljøet m. m.

p. gr. af manglende tilegnelsesevne, når man vitterligt kan få folk, der er bedre kvalificeret. Endelig er det et spørgsmål, om det ikke var nemmere at oprette sprogkurser i de pågældende lande. Når et land som Ghana f. eks. et år sender 20 mand herop og lader dem deltage på et $2\frac{1}{2}$ mdr.s sprogkursus, så måtte det trods alt have været billigere at sende en lærer derved, så de ved ankomsten straks kunne gå i gang med uddannelsen.

Er det så udelukkende »fornuftige« uddannelser, de får. Ja, de fleste bliver landbrugssuddannet, og det kan der på ingen måde rettes indvendinger imod. Det skulle da lige være, at enkelte landmænd, der har modtaget en stipendiat til praktisk arbejde, synes at have misforstået situationen og troet, at det blot var en billig daglejer. Man rødmer på landets vegne, når man hører om lærenemme, lærevillige, modne mennesker, der en hel sæson igennem kun har kørt traktor og muget ud. Ren udnyttelse — fy for pokker. De kommer senere på landbrugsskole og får altså noget med hjem, som de virkelig kan bruge.

Enkelte får en videnskabelig uddannelse, en mere teoretisk uddannelse på f. eks. Landbohøjskolen, universiteterne. Nogle uddannes som socialrådgivere, døvelærere, speciallæger, revalideringskonsulenter o.s.v. Alt sammen noget de kan komme tilbage og arbejde med. Et godt uddannelsesprogram i hvert enkelt fag. Pengene må siges at være givet godt ud.

Men, der er et men: andre synes at få en håbløs uddannelse, som for dem kun kan blive gavnlig, hvis de bliver i Danmark. Hvorfor sender man en u-landsstipendiat på holdningsskole? Hvad laver en anden på en møbelfabrik? Hvad kan en mekaniker lære her, som han ikke kan lære hjemme? Det er muligt, der ligger en tanke bag, men jeg kan blot ikke trods ihærdige forsøg få noget udbytte af disse former for uddannelse inden for synsvidde. Fejlen kan naturligvis helt være min. Et prekært problem er rejst af stipendiaterne, især de gifte. Hvad med vores koner? Det er hårdt, meget hårdt, at skulle undvære sin kone og

sine børn i en årrække uden at have mulighed for at se dem på grund af afstanden til hjemlandet. De færreste af stipendiaterne er gift, og skal man gå over til kun at modtage de ugifte, eller skal man udelukkende holde sig til kvalifikationerne og tillade de gifte at tage deres hustru og børn med? Mon ikke det ville være en god idé at lade evt. famlier være sammen. Der er ingen tvivl om, at det vil styrke arbejdsindsatsen, at det vil være gavnligt for tilpasningsprocessen, og udgifterne bliver såmænd ikke meget større af den grund.

Der kunne skrives en hel del mere om problemet, men prøv selv at tænke det igennem, og møder du en u-lands studerende, så tag godt imod ham. Det kan være, han er gul. Det kan være, han er sort — eller brun, ja, endda hvid. Snak med ham, så vil du finde ud af, at der uanset hudfarven gemmer sig et menneske bag facaden, og *det* er måske ikke den mindst vigtige faktor i vores u-lands program.

I ønskes alle et godt nytår fra

Grete, Svend-Åge og Finn Thomsen.

ØSTRIGSK INSPIRATION OG LIDT HJEMLIG SELVRANSAGELSE

Dette er ganske svært! — Udenfor står regnen ned i stive tove og slår resterne af sommerens gyldenris til det rene pindebrænde. Engang sprøjtede de frodigt op af den våde muld. Nu falder de i ét med alt. Skumringen, det triste græs og sålet. Og bliver måske endda trådt på. Enten af pilespidse stilethæle, der øverst oppe ender i en rød paraply, eller af store udtrådte mandfolkesko, som midt i vandpytten ligner en fladbundet pram. Synkesædig. — Det er da svært! For gyldenrisene. Og for os. Mørkt, ensomt og koldt er det. Engang i sommerens lys og varme stod vi ranke og strålende. Da oplevede vi sommeren. Unge og begejstrede. Her og dér.

— — —
Ja, nu hvor jeg sidder her og skal skrive en »lys og munter juleartikel«, må jeg, som andre af og til gør, hente noget af min kraft fra fortiden. Hente inspiration — begravet her midt i regn og sål.

Og jeg vil endda tillade mig at hente den helt fra Tyrol. — Suk! »Schöne Tirol, Österreich.« — Og hvis jeg nu ikke var den egoist, der selv havde skrevet dette, så ville jeg uden betenkning springe fra nu. Og ikke en linie senere! Thi jeg »hader og frygter« begejstrede personers trættende beskrivelser fra dengang de var i Hopfgarten — eller i hvilken som helst anden åndssvag by!!

Men jeg vil nu bare lige ha' lov at sige ganske faderligt: ta' at oplev det selv. Jer, der endnu ikke har. Det er det eneste rigtige. Det er ligesom, når man fortæller om at være på idrætsskole. Oplev da for pokker det selv! Og nu: oplev dog verden. Østrig og Tyrol.

Der var liv og glade dage. Bægerklang, folkeliv, wienervalse, 80 pct. rom, bjerge lige op i himlen, store ølkrus og en bagende sol, der fik små østrigske piger til at ta' sommerkjoler på og gå med bare ben — på vej op ad sæteren for at malke bjerggeden!

Vi fløj forresten derned. Pragtfuldt. — Vi spændte sikriderhsbælterne. Vi, der ikke selv kunne, fik den søde stewardesse til at hjælpe! Og dér hang vi. Over marker, der lå som farvestrålende mosaik af kulørte brikker. Med mange byer. Dér vist Frankfurt. Dér en flod som en lang, grå slange i det grønne græs

Men snart var vi fremme. Dagene gik. Sommetider stod vi om morgenens vinduet, når solen krængede over bjerget og fik disen til at lette fra den smukke by med den totårende barokkirke. Og med de mange huse med altankasser, svalegange, balkoner — alt overdrysstet med et overvældende blomsterflor — Og dér stod vi. Men kan ikke beskrive det. Det skal ses. Men en ting vil jeg dog ha' lov at gøre opmærksom på. Og det er folkelivet. Måske hører jeg lidt til den romantiske type, men for mig findes der intet så interessant som menneskenes børn. Vi, der arbejder med dem hver dag, synes måske nok sommetider, at de gør sig lidt for interessante! — Ved første øjekast er der ingen tvivl: her er nogen, der har tid til at leve. Dér er ro og tryghed. Helt forbavsende. At mange af deres skikke og folkeforlystelser måske så er bevaret for turisternes skyld, ved jeg ikke. Måske nok nogen. Men ingen skal dog uden protest fra min side få mig til at tro, at manden med de tre bjældende kører foran Gasthof Traube får 2—3 shilling fra den stedlige turistforening for hver morgen at drive de 3 sløve stude gennem gaden. Ej heller at gamle naboeer klæder sig ud i »søndagstyrolerdragten« og ørenringene for

at mødes på torvet for turismens skyld. Og sådan er der så mange ting. Det går roligt og stille. Og sikkert. Alle har tid til en sludder. For endnu har de bevaret den ro, vi andre mindes. Eller som vi måske blot har hørt om!! Tiden har de nemlig for sig.

Dog må ingen her forvilde sig til at tro, at undertegnede ønsker kære lille Mor Danmark tilbage til de gode gamle dage. Bevar mig vel! Men visse ting kunne man nu godt misunde dem. Hjemmets tryghed — i hvert fald tilsyneladende tryg —, østrigernes ro og naturlige værdighed og mere i den retning. Misunde dem det, selv lidt på bekostning af vores pralende velstand.

Men at opnå disse ting er en svær opgave. Måske uløselig. Hvad ved jeg. Måske deprimerende uløselig. Thi tiden er jo en helt anden. Min far vil i hvert fald ikke høste 25 tdr. korn med le og hørive på trods af barbenede bønderpiger! Vi er nemlig i 1964. Snart 65. Og derfor burde enhver også kunne se, hvorfor der ikke var nær så mange biltyverier på vor bedstefars tid som nu!! Derfor er vi også anderledes.

Man kan jo ikke så godt forbyde den tekniske udvikling med de stigende krav til såvel den enkelte som familien, men må i stedet »nøjes« med at forebygge. Med større hjemlig ro. Uroen ude kræver ro hjemme. »Tryk kræver modtryk.« Og det modtryk må jo skabes. Det skal skabes. Og skægt nok: det er sør'me os, der skal. Det er sør'me os, der skal være det nye Danmark. Det er os, der snart sidder rundt omkring i lejlighederne som familieforsørgere og rakker samfundet og dermed os selv ned — uden at vide det. Det er snart os, der er de »gamle«. Skægt — ikke? Eller måske ikke alligevel

Det er nu snart, at det skal vise sig, om der er noget stål i dem fra Den Jyske af. Eller fra andre skoler. Eller fra andre steder. Om der er stål i os unge. Om vi igen kan skabe tryghed som dengang, da de kørte med hest og vogn. Om vi igen kan skabe et »godt, gammelt hjem«. Sådan at vi, der har med menneskenes børn at gøre, kan smile mere

trygt. Selv i en mørk vinter. På trods af trist regn og til-sølede gyldenris, der må trædes på! Eller om vi altid skal længes tilbage til gamle dage. Til fortiden. Til Tyrol. Til dengang det var sommer, og pigerne gik barbenede op ad den grønne sæter. Og videre op ad bjerget næsten lige ind i himmelen!

Jeg siger bare: Opgaver er der i hvert fald nok af!

Hermed godt nytår. Med god vind i 1965.

Ove Sørensen.

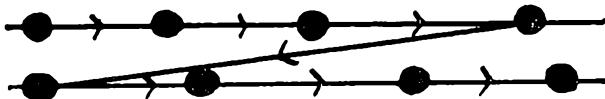

OM AT LÆSE - - -

»Gode vaner er gode at ha' —«.

Gode arbejdsvaner er ikke alene en fordel i det praktiske liv, på sportspladsen og i gymnastiksalen, men også i høj grad, når du skal læse.

Kan *du* læse? — — Hvis dine øjne blev filmet, mens du læste, ville du kunne se, hvorledes dine øjne bevæger sig fremad i ryk, mens du læser teksten, og ind imellem står stille. *Da* er det, du læser. Mens øjnene bevæger sig, læser du ingenting.

Stregerne angiver, hvorledes øjnene bevæger sig, og punkterne viser de steder, hvor øjnene står stille for at læse.

Når øjnene standser op et øjeblik, er det ikke kun et enkelt ord, man læser, men også de nærmeststående. Trænede læsere kan læse mange ord samtidig. Man siger, at deres øjne har stor rækkevidde.

Den trænede læser læser på følgende måde:

Det er klogt at gøre sig klart, / at de unge / ikke først
og fremmest søger direkte råd og kontante leveregler, /

men at de frem for alt trænger til et menneske, / de kan have fortrolighed til, / og med hvem de frit og uden forpligtelser / kan tale om deres problemer. /

For den, der læser på følgende måde, er både læsehastigheden og forståelsen ringe:

Det er / klogt / at gøre sig / klart, / at de unge / ikke først / og fremmest / søger / direkte råd / og leve-regler, / men — —

Hvorfor? — — Når man kun læser et eller to ord ad gangen, tager det meget lang tid at læse. Øjnene står stille så tit.

Når man deler de udtryk, der hører sammen, er det svært at forstå sammenhængen og drage essensen ud af en tekst.

Du forstår at læse, hvis du:

læser i ryk,
i udtryk,
forstår indholdet

samt koncentrerer dig om at læse, hvilket vil sige, at du bør modarbejde:

at dine tanker flyver bort fra teksten,
at dine øjne flakker planløst,
at du selv flakker planløst om i rummet.

Kan du opøve dette samt skole dig selv til at bruge denne læseteknik, vil du snart erfare, at du når at læse mere med større forståelse. Det er nemlig akkurat det samme, som når man skal lære sig en bestemt teknik i sin idræt eller — for at tage et andet eksempel — for at kunne spille klarer. Man følger den lærte teknik uden at tænke over den.

Forbedring af læsevaner kræver tid; men gennem bevidst læseteknik kan de fleste opnå at blive en bedre læser.

Det er klart, at en god læser varierer læsehastigheden efter det stof, hun eller han læser. En spændende roman læses selvfølgelig meget hurtigere end en vanskelig side i kemi.

Selv om audiovisuelle hjælpemidler er trængt frem, er bogen dog stadig vor vigtigste kilde til viden.

Signe Troelsen.

GYMNASTIKKEN I GÅR OG I MORGEN

Som nyligt ansat lærer på »Den jyske« finder jeg det hensigtsmæssigt, at jeg gennem årsskriftet får lejlighed til over for de »gamle« elever at orientere om nogle af de tanker og synspunkter, jeg har gjort mig forud for min overtagelse af undervisningen i gymnastik.

Indledningsvis må det fastslås, at jeg selvsagt befinder mig på overvejelsernes stadium, og at jeg — først efterhånden med en erhvervet større rutine og en nøjere granskning af problemerne omkring gymnastikken — vil være i stand til at give en mere præcis formulering af min opfattelse af målsætningen og gennemførelsen af en tidssvarende gymnastik.

Forinden en behandling af selve problemerne omkring gymnastikken — fremsat som spredte betragtninger — — finder jeg først at måtte foretage en idrætslig status ud fra den opfattelse, at gymnastik (redskabs-) må anses for at være en specialidræt på lige fod med atletik, boksning, fodbold, svømning o. s. fr.

For blot få år siden blev idræt betragtet som en typisk fritidsbeskæftigelse (hobby) dyrket af dem, som havde lyst og interesse herfor. Ganske vist havde idrætten også en helsemæssig betydning, men nok så meget på et socialt grundlag gennem den dækning af adspredelses- og kontaktbehovet, som dyrkning af idræt giver mulighed for.

Arbejdstiden var dengang gennemgående præget af manuelt arbejde, og behovet for egentlig fysisk aktivitet var ikke synderligt stort hos det store flertal. Af den grund blev idræt anset for at være et personligt anliggende for den enkelte og mindre som en betydningsfuld samfundssag.

Det moderne samfund har mange fordele, men rummer

også mange farer, således er bl. a. folkehelsen i fare, og det gælder alle aldersklasser. De vældige tekniske fremskridt, som er gjort i løbet af få år, har først og fremmest ændret hele strukturen i arbejdslivet. Det manuelle arbejde er afløst af maskiner, køretøjer og automatik, og dette har medført, at store befolkningsgrupper, som tidligere havde anstrengende fysisk arbejde, nu har fået indskrænket deres fysiske virksomhed til i siddende stilling at udføre nogle få håndgreb.

I løbet af de sidste år har store dele af befolkningen fået behov for fysisk udfoldelse. Et sådant behov er det kun idrætten under en eller anden form, der kan dække.

Et andet vigtigt moment er dette, at den reducerede fysiske indsats i arbejdet ikke har ført til nogen nævneværdig nedgang i madforbruget. Spisevanerne er stærkt indgroede med overvægt hos mange mennesker som følge.

Samtidig har den tekniske udvikling ført os ind i »mægleighedens tidsalder«. Når arbejdet er slut, lader vi os transportere hjem og sidder aftenen igennem foran radio, TV eller filmlærred for slutteligt at ligge i sengen. Og fortidens søndagstravetur eller cykeltur er erstattet med sightseeing fra bil eller knallert.

Yderligere et vigtigt moment i denne sammenhæng er den mentale belastning, som de moderne tider påfører borgerne. Jaget efter materielle goder har givet arbejdsindsatissen et hektisk præg, som efterhånden også oversøres til fritiden. Det moderne menneske synes efterhånden at blive mere rodløst moralsk, socialt og ideelt. Den voksne kan tilsyneladende tåle denne belastning, men sikkert også kun tilsyneladende. De unge af i dag demonstrerer tydeligt nok, at de ikke kan tåle denne spidsbelastning og protesterer på forskellig og oftest uheldig vis herimod. Mange af de unge søger erstatning for manglende harmoni i hjemmet. Og der er tilbud nok. Hele underholdningsindustrien har indledt et frontalangreb på de unge med våben som: stjerner, fans, helte, prinsesser, idoler, supermænd, hulk og pigtrådmusik, gigantfilms, 10.000 kr.s spørgsmål, bryster og num-

ser, twist og cola, tegneserier, særprægede beklædningsgenstande og frisurer o. s. v. — Værs'go', der er nok at vælge imellem.

Her overfor kan idrætten — omend ikke som den eneste så dog som en væsentlig modvægt — komme ind i billedet. For der kan næppe være tvivl om, at en velorganiseret og ideelt ledet idrætsbevægelse har muligheder for at give samfundets borgere et grundlag, hvormed de kan modstå alle de her nævnte skadelige virkninger, som følger med de »moderne tider«. Tro nu ikke, det er min agt at slå til lyd for, at vi skal modsætte os de mekaniske fremskridt, der letter os tilværelsen. De er jo i egentligste forstand forudsætningen for, at stadig flere mennesker kan få andel i naturens rigdomme. Det vil være bagstræb at indrette sig upraktisk for ikke at blive et offer for det tekniske livs nedbrydende virkninger. Men vi må kunne blive enige om, at for langt de fleste giver dagliglivets bevægelser i sig selv ikke tilstrækkelig træning.

Spørgsmålene er nu:

— Har vi inden for gymnastikken gjort os klart, om vi i dag træner rigtigt?

— Hvad har målsætningen for gymnastik været gennem tiderne, og hvad er den i dag?

— Hvilken rolle har gymnastikkens egne folk spillet i udviklingen, og hvilken bør de påtage sig i fremtiden?

— Dyrker vi gymnastik, fordi det er »sundt«, fordi det forhindrer os i at lave noget, der er værre, eller gør vi det, fordi det morer os?

Allerede i 1950 finder en atletiktræner sig foranlediget til at advare gymnastiklærerne med følgende: »Det er min absolutte overbevisning, at den danske gymnastik har fået nogle højst uheldige impulser fra gymnastikhøjskolerne, som i alt for høj grad har taget hensyn til deres opvisninger, der skal tjene som propaganda for skolens arbejde. Det har betydet, at timeplanen har været alt for stereotyp. Øvelsernes rækkefølge (fritstående øvelser, ribbeøvelser, bomøvelser og redskabsøvelser) bliver altid overholdt, og

der lægges alt for stor vægt på øvelsernes form i stedet for på deres virkning. Hvis den enkelte skal have det størst mulige udbytte af øvelserne, må han i så høj grad som muligt have lejlighed til at udføre dem i den for ham mest hensigtsmæssige rytme.

Over for denne individuelle arbejdsmetode hører man oftest den indvending, at »det ser farligt ud«, men der tales ikke om den forøgede værdi af øvelsen.«

Flere gymnastiklærere har siden i skrift og tale fremsat deres syn på gymnastikkens problemer og underviser i praksis efter principper, som — i større eller mindre udstrækning — afgiver fra de gængse, lad mig her blot nævne følgende 3:

Bjarne Hauger, Esbjerg,
Jørgen Keller, Vordingborg, og
Niels Erik Kjær, Gerlev.

Lyt til disse, læs hvad de skriver, og se dem undervise, når mulighed herfor foreligger.

Mange flere har givet udtryk for, at det adskillige steder går gymnastikken ringe, også — og måske især — den så kaldte folkelige.

Nu er det hensigtsmæssigt, når talen drejer sig om et eventuelt »systemskifte«, at der er en vis træghed til stede, så man ikke hovedkuls ender i den anden grøft, men for mig at se er der fra mange sider ikke kun tale om en passende form for skepsis, men direkte om en negativ modstand. Forklaringen hertil er sikkert snarere at søge i det forhold, som Bjarne Hauger har udtrykt således: »De fleste af os lidt ældre er som børn og unge blevet undervist i en form for legemsøvelser, som havde en sikker og grundfæstet tradition. Der var ingen diskussion, men kæft, trit og retning og så værs'go', mas bare på. Det blev af og til påstået, at vi havde godt af det.«

Det er klart, at navnlig ældre vil være tilbøjelige til at sige: »At det, der var godt nok for min generation, er også godt for den næste.« En sådan påstand rummer nogen

sandhed, men bliver — hånden på hjertet — stundom anvendt som undskyldning for at slippe for bevsæret med at omstille sig fra en undervisningsform, som er blevet rutine, og til en ny, som kræver megen tid og mange forberedelser, før den pågældende lærer vil kunne gøre sig gældende på en måde, der bringer ham den samme personlige tilfredsstillelse som den, han hidtil har kunnet opnå. Men det kan lade sig gøre, og jeg synes i dag at kunne konstatere, at flere og flere ældre meget målbevidst og samarbejdsvidligt sætter sig på skolebænken på de mange kursus, som arrangeres, opsatte på at omstille sig til de »nye tider«. Og for langt de fleste er det lykkedes ud over al forventning (navnlig de pågældendes egen). Årsagen hertil er — foruden disse »ældres« beredvillighed og evner — den kendsgerning, at der inden for vort speciale kun meget sjældent dukker noget epokegørende nyt op. Det kan man konstatere gang på gang, når en »gymnastikpædagog« påberåber sig, at det, man her præsenteres for, er en nyskabelse. Gør man sig imidlertid den ulejlighed at kulegrave, hvad der tidligere er sagt og skrevet vedrørende emnet, viser det sig som oftest, at det »sidste nye skrig« har været god latin for år tilbage.

Det nye i dag omfatter efter min opfattelse en ændret målsætning og en anden form for gennemførelse af de ugentlige træningsaftener, og jeg må her henholde mig til, hvad jeg indledningsvis fastslog, at jeg på nuværende tidspunkt kun er i stand til at fremsætte nogle spredte betragtninger dette emne vedrørende.

Hvad angår målsætningen for gymnastikkenude i foreningerne, da har den officielt et ideelt formål, men reelt tager træningen vel de fleste steder sigte på, at den pågældende lærer med sit hold på en given dato skal præstere en opvisning, som helst skulle have en sådan beskaffenhed, at den vækker beundring hos tilskuerne og giver anledning til en rosende omtale blandt kolleger. Sort på hvidt fremtræder denne påstand alarmerende. Jeg vil meget gerne overbevises om, at den ikke er rigtig.

Kan der imidlertid opnås enighed om, at træningen ikke bør tage sigte på opvisning, men at den må tilrettelægges således, at den gavner den enkelte aktive mest muligt og gør syldest i samfundsmæssig henseende, da er vi nået langt, om træningen blot gennemføres i overensstemmelse hermed.

Lad mig i denne forbindelse påpege, at når nogen i dag vil dyrke gymnastik, da er det som oftest ikke, fordi den pågældende har ambitioner i retning af at lære at gå på hænder eller at være den sjette i håndstand på plinten. Han kommer med sans for realiteter, fordi han har fået mere fritid og gerne vil udnytte denne med henblik på:

- først og fremmest adspredelse og
- dernæst, hvis han er særlig målbevidst, tillige for at erhverve sig det kraftoverskud, som gør ham bedre egnet til at gøre sig gældende på sin arbejdsplads og/eller i den specialidræt (atletik, fodbold, boksning, redskabsgymnastik m. fl.), han dyrker, samt for at sikre sig muligheden for en bedre udnyttelse af fridagen end den, sofaen giver ham mulighed for.

Vi bør ikke bruge kostbar tid på vederværdigheder som alt for kunstige udrykninger, opstillinger og øvelser, hvis hovedformål er at fremkalde beundring hos tilskuere forårsaget af uhyrlige kombinationer og en samtidighed, som er stridende med det fundamentale i træningslæren, efter som deltagerne på et hold — på grund af forskellighed dels i højde og dels smidighed og behændighed — ikke kan få det samme udbytte af en øvelse, når den forlanges gennemført i samme tempo.

Det må være lærerens opgave ved en sæsons begyndelse ved hjælp af passende prøver at vise den enkelte gymnast hans præstationsevne i dag og derpå at anvise ham metoder og øvelser, hvormed han vil kunne blive bedre under forudsætning af en passende personlig indsats. Og netop dette sidste er aldeles afgørende, om gymnastikken skal kunne gøre sig gældende i fremtiden. Den enkelte gymnast skal opøves til selvvirksomhed. Læg mærke til de første timer

med et hold. Det er ikke usædvanligt, når timen startes, at gymnasterne kommer i håndgemæng for at undgå at blive højre fløjmand, og har læreren dristet sig til at udtrykke ønsket om en opstilling på 2 rækker, vil han kunne opleve at se en kamp mellem gymnasterne, hvor den enkelte tilstræber at sikre sig en plads med ryggen presset op mod ribberne for at undgå en placering i den forreste række. Og helt galt kan det blive, om gymnasterne sættes i gang med en 10 minutters fri opvarmning. Resultatet er som oftest en klumpen sammen i hjørnerne, valent udførte øvelser, planløst med snakken og »pigefniseri«. Årsag: langt de fleste er opdraget til, at der i en gymnastiksals kun kan arbejdes, når der står en, der råber op. Prøv at sammenligne med atletikudøveren, som i reglen selvstændigt og på effektiv vis er i stand til at foretage en personlig opvarmning. Han er individualist, han opdrages hertil, og han sætter en øre i at kunne klare sig selv. De bedste af dem påstås endog at udarbejde forslag til deres personlige træningsplan.

Endelig er der måske også hos mange gymnastiklærere tilbøjelighed til at tage sig for meget af den gode gymnast på bekostning af ham med de mindre gode anlæg og stadig med tanken på den famøse opvisning. Det er sikkert ikke så helt få unge, for hvem skoletidens obligatoriske ophold i gymnastiksalen i erindringen står som noget meget ubehageligt. Man kan ikke laste den unge, som aldrig i drengeårene kunne træne i hovedspring uden at slå sig, at han siden hen i livet ikke ønsker at have noget med gymnastik at gøre og måske endda benytter enhver given lejlighed til nedsættende omtale af denne idræt.

Sammenligner vi træningsformen i gymnastik med de øvrige idrætters, synes det mig, at de nyere træningsprincipper har vanskeligere ved at vinde indpas. Det er betænkligt, fordi de andre idrætsgrene har bedre forudsætninger for at konstatere de nye træningsprincippers værdi ved at følge deres topidrætsfolks træning og konkurrenceresultater (målebånd og stopur). Jeg vil her specielt henvise til

anvendelsen af intervaltræningsprincippet og de nye former for styrketræning.

I mange gymnastiktimer jages øvelserne igennem uden hvilepavser. Normalt gælder det ikke om at nå de flest mulige øvelser på så kort tid som muligt, men tværtimod at skifte mellem hårdt arbejde og hvile (afledende øvelser). Undtaget fra denne regel er dog circuittræningen. Den stadige vekslen mellem arbejde og hvile sikrer, at træthed først indtræffer sent, og at en timeplan (dagsøvelsen) kan gennemføres, uden at idrætsmanden »kører sur«. Det er en misforståelse, når en gymnastiklærers kvalifikationer bedømmes ud fra hans evner til at gøre gymnasterne så trætte og ømme som muligt. Det gode træningsresultat afhænger af, at træningen ikke giver længerevarende træthed eller ømhed, idet der da nedbrydes mere, end der opbygges.

Hvad styrketræningen angår, må gymnastiklærernes opmærksomhed — generelt sagt — utvivlomt i højere grad henledes på de nye principper og metoder. Circuittræning (cirkeltræning) og de forskellige former for vægttræning bør utvivlsomt vinde indpas også i gymnastens træning. Vi har altid i gymnastikken kunnet gøre de trænende stærkere, men vi har brugt for megen tid hertil. Ved træning med vægte kan tiden til styrketræning nedsættes, og resultatet vil alligevel blive bedre, fordi gymnasten ved kun at anvende legemsvægten som belastning nok opnår en større styrke, men kun indtil en vis grænse. Skal man ud over denne, må vægte tages i anvendelse, og dette er erkendt i de øvrige idrætter.

Lad mig sluttelig, hvis nogle af jer — under læsningen af dette — er blevet ængstelige for skolens fremtid og udannelsen af kommende elever, berolige jer med, at store ændringer påtænkes ikke indført fra dag til dag. Formålet med mit indlæg var som nævnt i indledningen en præsentation og derudover en appel til jer om opmærksomt at følge den nærmeste tids udvikling inden for gymnastikken.

Noget er i gære, og vi på skolen vil forsøge at følge med.

John Eiter.

LIVET PÅ EN NORSK BONDEGÅRD

Har man prøvet et par gange at tage turen ned til syden og gået og stønnet af varme, er det ganske forfriskende at benytte sin sommerferie til en tur ind over Norges højfjelde og vidder for til sidst at slå sig ned på en norsk bondegård, leve med i livet der og nyde den enestående gæstfrihed, man møder hos gårdenes beboere.

En norsk bondegård i dag har vel ikke megen lighed med de gårde, vi kender fra Bjørnsons fortællinger, og menneskene er nok heller ikke de samme. Men trods traktor, frysescab og fjernsyn træffer man alligevel mere af gammel bondekultur der end i Danmark. Sammenholdet inden for familien er stor. Måske kommer det af, at alle er mere fælles om arbejdet, ligesom de store afstande til større byer vel også sætter sit præg. Man forstår bedre at udnytte frifonden sammen og får derved rigere udbytte.

Der findes endnu sætere, men dog ikke længere borte, end det er muligt hver dag at tage derop, endda på traktor.

Det romantiske sæterliv er vist ved at være en saga blott de fleste steder.

Mælken går ikke til et mejeri som i Danmark, men bliver sendt til nærmeste større by. Prisen på mælk er en del højere end her, så det kan nok betale sig at drive på med køer.

Gården ligger i en bred dal, indrammet af temmelig lave fjelde, der dog mod vest hæver sig op over 1000 m højde. De er forneden skovklædte med fyr og lidt gran, der er let sælgelig til gode priser. Da de fleste gärde har store arealer med skov, giver det en god ekstra indtægt, og man får da også indtryk af, at folk er ret velstillede her.

En norsk gård ligner ikke en dansk. Alle bygninger er af træ og ligger et stykke fra hverandre! Grunden til denne placering er vel brandfarene ved træhusene. Stuehuset er smukt bygget og rummeligt, det giver rigelig plads til familien og har endda god plads til gæster. De gamle blomstermalede møbler er desværre blevet fortrængt af nye og moderne. Velfærdsstaten er også ved at brede sig i Norge. Lade og kostald er i samme bygning. Den er nærmest et treetages hus med mødding nederst, kostald ovenpå og øverst oppe laden, hvortil der fører en ret stejl bro, som man kan køre op ad. Den ejendommeligste af bygningerne er stabburet, der bruges til fødevarer. Den er toetages og er i mange tilfælde smykket med kunstneriske udskæringer.

Kontakten med gårdenes beboere kommer hurtigt, og vi glæder os over den hjertelighed og gæstfrihed, man viser os. Med sproget går det fint, da vore værter af hensyn til os tit slår om i rigssproget. Om kvelden, når vi sidder og hygger os sammen, er det tiest os, der må fortælle om livet i Danmark og folkene der.

Nordmændene er stolte af deres land — og ikke uden grund. Dets størrelse og dets storståede natur kan nok imponere en dansker! Det er nyt og fremmed for os, og da vore kære værtsfolk så en dag tog os med en tur op over højfjeldet, helt op hvor kun mosset kan gro, og viste os

udsigten ud over bjerge og dale, ja, da tror jeg nok, vi lovede os selv, at det ikke var sidste gang, vi gjorde turen til Norge.

Og lad mig slutte med at sige, at da vi nogle dage senere med »Holger Danske« stod ind forbi Mols med det dejlige landskab og med Århus domkirketårn i det fjerne, da følte vi jo alligevel, at »der har jeg hjemme«.

Med ønsket om et godt nytår.

Astrid Hartvig.

Det er ikke andres agtelse, du har brug for,
det er din egen selvagtelse, du ikke kan leve uden.

Det værste, man kan komme
ud for, er at have mere end
nok at leve af, men intet at
leve for.

Vælg dit arbejde efter din
inderste lyst og betragt det
som livets største
velsignelse.

Lige ret for mand og kvinde,
lige ret for folk og drot,
men aldrig nogensinde
lige ret for ondt og godt.

(Kumbel.)

Drej af fra vejen til
fuldkommenhed, inden den
fører til pedanteriet.

Løgnen kommer halvdelen af
jorden rundt, før sandheden
kan få sko på.

Jeg betragter altid legeme og ånd som en enhed. Jeg bryder
mig kun om sportsfolk, der også læser bøger, og intellektuelle,
der nu og da kan ses på sportspladsen.

(Bertrand Russel.)

Signe Troelsen.

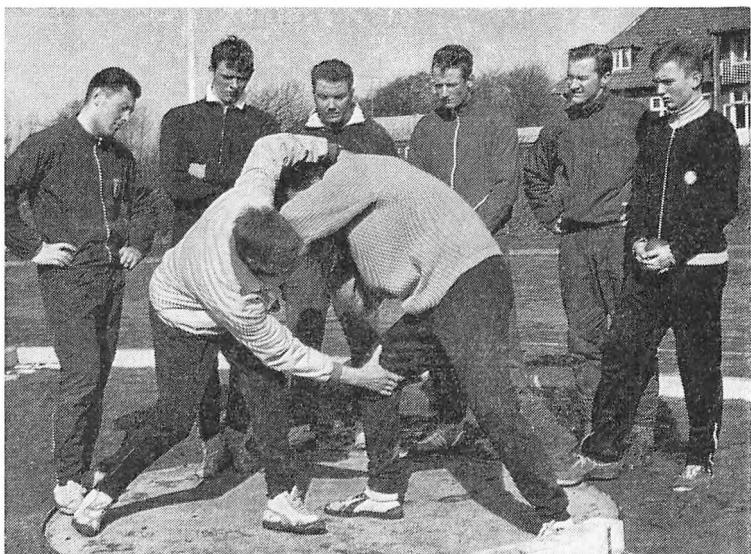
SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Januar:

- 2.—6. Dansk Boldspil-Union, instruktionskursus for ynglingetrænere.
- 4.—5. Dansk Gymnastik-Forbunds fællestræning.
- 11.—12. Jysk Ride-Institut, »Den danske sportshest iavl og brug«.
- 11.—12. Dansk Håndbold-Forbund, VM-fællestræning.
- 11.—12. Aarhus Idræts Club af 1900, træningsophold.
- 11.—19. KIF og Randers Freja, træningsophold.
- 18.—19. Aarhus Årskursus og Aarhus Amts skoleidræt, weekend-stævne.
- 18.—19. Aabyhøj Gymnastik og Idræts Forening, træningsophold.
- 25.—26. Dansk Cycle Union for Landevejssport, træningsophold.
- 25.—26. Jydsk Boldspil-Union, trænerkursus.

Februar:

- 1.—2. Jysk Ride-Institut, kursus for bestyrelsesmedlemmer.
- 1.—2. Dansk Athletik-Forbund, instruktionskursus.
- 1.—2. Dansk Kano og Kajak Forbund, jyllandskredsen.
- 3.—3. marts. Norske cykelryttere, træningsophold.
- 12.—13. Dansk Bord-Tennis Union, instruktionskursus.
- 13.—16. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning.
- 14.—16. Jysk Ride-Institut, kursus for landboryttere I.
- 15.—16. Danmarks olympiske Komité, olympiadetræning.
- 16.—22. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus I.

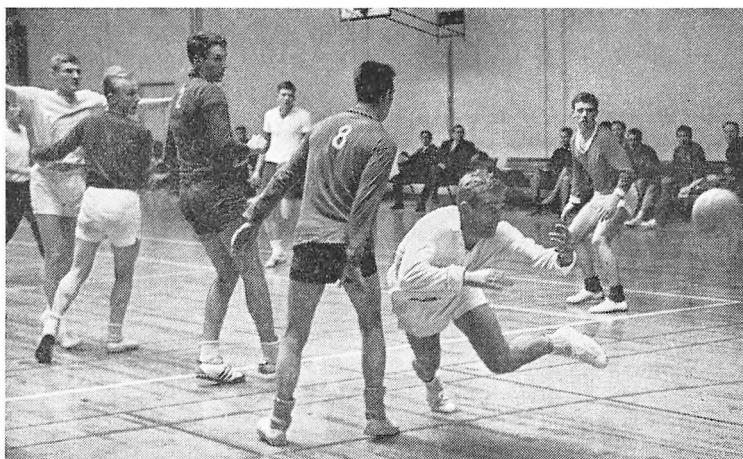

Fra et af Dansk Athletik-Forbunds træningskursus.

- 22.—23. Dansk Gymnastik-Forbund, fællestræning.
- 22.—23. Boldklubben af 1901, Nykøbing F., træningsophold.
- 22.—23. De danske Gymnastikforeninger, formandsmøde.
- 23.—28. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, lederkursus i atletik.
- 28.—1. marts. Jysk Ride-Institut, kursus for landboryttere II.
- 29.—1. marts. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning.

Marts:

- 1.—7. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus II.
- 4.—25. Skive Seminarium.
- 7.—8. Ribe Amts Gymnastikforening, instruktionskursus i håndbold.
- 12.—20. Idrottsforeningen »Kamraterna«, Norrköping, træningsophold.
- 15.—22. Gnosjö IF, træningsophold.

Dansk Haandbold-Forbunds VM-træning.

- 21.—26. Dansk Athletik-Forbund, instruktionskursus.
- 22.—29. I. L. »Vestar«, Oslo Studenternes I. og Oslo Turnforening, træningslejr.
- 25.—30. Fyns Bicycle Klub, træningslejr.
- 26.—30. Jysk Ride-Institut, påskekursus.
- 26.—30. Jydsk Athletik-Forbund, træningslejr.
- 26.—30. Aarhus Gymnastik Forening, træningslejr.
- 26.—30. Kastrup-Tårnby Athletikkklub, træningslejr.
- 26.—30. Københavns Idræts Forening, træningslejr.
- 23.—29. Norges Friidretts-Forbund, træningslejr for OL-aspiranter.
- 31.—4. april. Åtvidaberg IF, træningslejr.
- 31.—4. april. Oslo Studenternes Idrettslag, OL-træning.

April:

- 4.—5. De danske Gymnastikforeninger, landsstævne i indendørs håndbold.
- 10.—12. Foreningen af Oversergenter og Underofficerer, tillidsmandskursus.
- 10.—14. Idrætsmærkebestyrelsen, dommerkursus.
- 11.—12. Danmarks olympiske Komité, olympisk samling.

DAFs kursus i brug af glasfiberstænger.

- 18.—19. Dansk Sangerforbund, dirigentkursus.
- 18.—19. Dansk Sportsfisker-Forbund, repræsentantskabsmøde.
- 18.—19. Aarhus Idrætsklub af 1900, træningsophold II.
- 23.—26. Jydsk Athletik-Forbund, træningslejr for kvinder.
- 24.—26. Dansk Gymnastik-Forbund, kursus for kvindelige elitegymnaster.
- 26.—9. maj. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus I.

Maj:

- 2.—3. Lyngby Roklub, instruktionskursus.
- 6.—7. Jydsk Boldspil-Union, juniorudtagelse.
- 6.—10. Dansk Cricket Forbund, instruktionskursus.

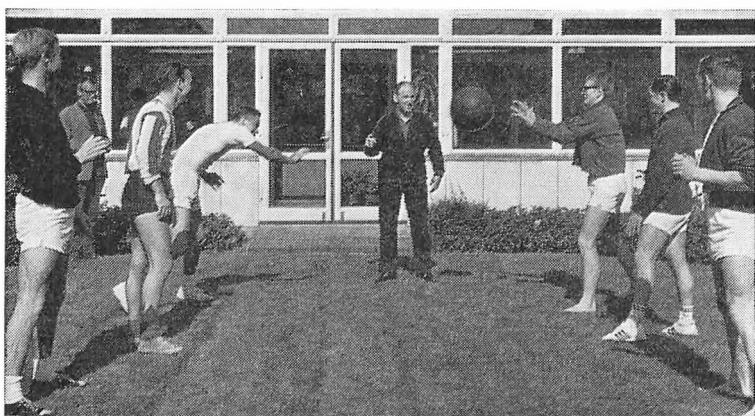
- 10.—23. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus II.
- 12.—15. Set. Knuds Gymnasium, lejrskole.
- 15.—18. Dansk Bueskytte-Forbund, instruktionskursus.
- 16.—18. Dansk Athletik-Forbund, sprinterkursus.
- 23.—24. Vejle og Omegns Rideklub, distriktsstævne.
- 24.—30. Dansk Amatør Bokse-Union v. Danmarks olympiske Komité, OL-træning.
- 30.—31. Set. Georgs Gilderne i Danmark, afslutningsstævne.
- 31.—13. juni. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus III.

Juni:

- 13.—14. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Aarhus, kursus for smede og maskinarbejdere.
- 20.—21. Dansk Boldspil-Union, landskamptræning for ynglinge.
- 20.—24. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 20.—27. Teknologisk Instituts Idrætsforening, kursus i synkroniseret svømning.
- 21.—28. Jysk Ride-Institut, ridekursus I.
- 21.—28. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus i håndbold og fodbold for mænd.
- 21.—28. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut, gymnastikkursus.
- 24.—28. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 28.—4. juli. Dansk Boldspil-Union, kursus III.
- 28.—4. juli. Jydsk Svømme-Union, instruktionskursus.
- 28.—5. juli. Jysk Ride-Institut, ridekursus II.
- 28.—6. juli. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus i håndbold for kvinder.

Juli:

- 5.—6. Jydsk Athletik-Forbund, sydslesvigiske atletikfolk.
- 5.—11. Silkeborg Badmintonklub, træningsophold.
- 5.—12. Jysk Ride-Institut, ridekursus III.

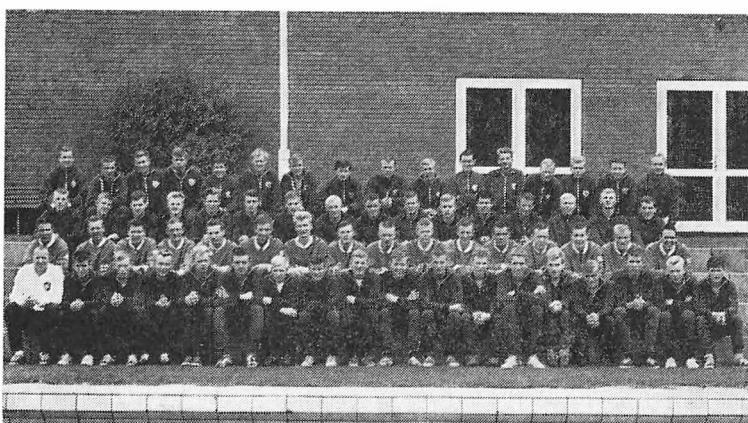

Bokserne forbereder sig til De Olympiske Lege.

- 6.—10. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 6.—10. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 10.—15. Dansk Boldspil-Union, jubilæumsturnering for ynglingelandshold.
- 12.—18. Nakskov Svømmeklub, kursus i svømning.
- 12.—26. Jysk Ride-Institut, kursus IV.
- 20.—24. Dansk Badminton-Forbund, ungdoms-elitekursus.
- 20.—26. Dansk Håndbold-Forbund, instruktionskursus for damer.
- 20.—26. Frederiksberg Idræts Forening, træningsophold.
- 21.—25. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 26.—2. august. Dansk Idræts-Forbund, lederemnekursus.
- 26.—2. august. Jysk Ride-Institut, ridekursus V.
- 27.—31. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 27.—2. august. Dansk Bord-Tennis Union, eksamenskursus.
- 27.—2. august. Jydsk og Fyns Bord-Tennis Union, fælles træningskursus.
- 31.—4. august. Dansk Boldspil-Union, kursus II.

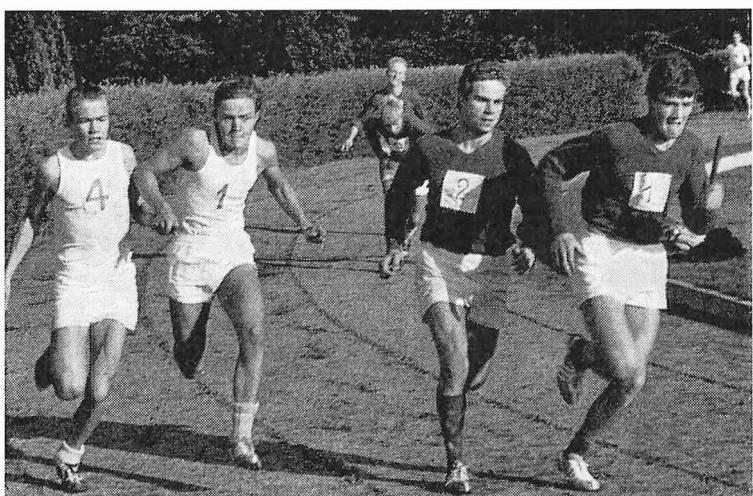
August:

- 2.—8. Dansk Boldspil-Union, junior-talentkursus.
- 2.—9. Jysk Ride-Institut, kursus VI.
- 2.—9. Dansk Athlet-Union, juniorinstruktionskursus.

Deltagerne i DBUs jubilæumsturnering for ynglinge.

- 3.—8. Dansk Amatør Bokse-Union, kursus for kampledere.
- 3.—9. Dansk Håndbold-Forbund, instruktionskursus.
- 3.—9. Virum-Sorgenfri Håndboldklub, træningsophold.
- 3.—9. Handelsstandens Gymnastikforening, træningsophold.
- 4.—10. Dansk Gymnastik-Forbund, københavnsvirkredsen, instruktionslejr.
9. Jydsk Athlet-Union, dommerkursus.
- 9.—15. Dansk Amatør Bokse-Union, 3. års kursus.
- 9.—16. Ungdomsringens Idrottsklub, Karlskrona, træningslejr.
- 16.—22. Dansk Amatør Bokse-Union, 1. års kursus.
- 16.—22. Dansk Aften- og Ungdomsskole Forening, kjolesyningskursus I.
- 16.—22. Dansk Aften- og Ungdomsskole Forening, kjolesyningskursus II.
- 16.—29. Dansk Aften- og Ungdomsskole Forening, broderikursus.
- 22.—23. Handelsstandens Gymnastikforening, testning.
- 23.—29. Dansk Amatør Bokse-Union, 2. års kursus.
- 23.—29. Dansk Aften- og Ungdomsskole Forening, sprogkursus.

Fra Landsudvalget for Folkeskolernes finalestævne i atletik.

- 23.—29. Skolens old-boys kursus.
- 29.—30. Jydk Boldspil-Union, dommerkursus.
- 29.—30. Dansk Athletik-Forbund, stafetløbstævning.
- 30.—12. sept. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus IV.

September:

- 2.—3. Shooters Hill School, ekskursionsophold.
- 5.—6. Folkeligt Oplysnings Forbund, lærerkursus.
- 5.—6. Dansk Gymnastik-Forbund, sydjyllandskreds, gymnastikkursus.
- 12.—13. De danske Gymnastikforeninger, landsstævne i atletik og håndbold .
- 13.—19. Dansk Amatør Bokse-Union v. Danmarks olympiske Komité, OL-træning.
- 14.—18. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Dansk Smede og Maskinarbejder Forbund, kursus I, fagligt kursus.
- 18.—20. Landsudvalget for skoleidræt, finalestævne for piger.
- 20.—22. Landsudvalget for skoleidræt, finalestævne for drenge.

- 20.—17. okt. Foreningen af danske Materialister,
materialisternes fagskole.
- 23.— 2. okt. Kredit- og Hypotekforeningernes funktio-
nærer, fagligt kursus.

Oktober:

- 3.—4. De danske Gymnastikforeninger og De danske
Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger,
møde for tilsynsførende.
- 4.—17. Statens Tilsyn med Handelsskolerne,
defektricekursus V.
- 10.—11. Jydsk Ishockey-Union, dommerkursus.
- 10.—11. Dansk Volleyball-Forbund, instruktionskursus I.
- 16.—18. Dansk oversøisk Motor Industri A/S,
salgskonference.
- 18.—25. Esperantokursus.
- 18.—25. Jysk Ride-Institut, efterårscurso.
- 19.—24. Danmarks Sportsfiskerforbund, juniorkursus.
- 24.—25. Dansk Volleyball-Forbund, instruktionskursus II.
- 24.—25. Dansk Sportsfiskerforbund, repræsentantskabs-
møde.
- 25.—28. Revalideringsvirksomhedernes Fællesrepræsen-
tation, fagligt møde.
- 28.—31. Revalideringsvirksomhedernes Fællesrepræsen-
tation, fagligt møde.
- 31.—1. nov. Dansk Håndbold-Forbund, fællestræning.
- 31.—1. nov. Dansk Gymnastik-Forbund, topmøde.

November:

2. Vejle Amts Børneværnsforening, børneværnsmøde.
- 6.—8. Dansk Athletik-Forbund, stangspringskursus.
- 7.—8. Aarhus Idræts Club »Fremad«, træningsophold.
- 9.—13. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Aarhus, Dansk
Smede og Maskinarbejder kursus II, fagligt kursus.
- 13.—15. Foreningen af Flyvehåbnets Reserveofficerer,
talekursus.
- 14.—15. Dansk Volleyball-Forbund, instruktionskursus III.

- 21.—22. Dansk Gymnastik-Forbund, sydsjællandskredsens gymnastikkursus for kvinder og mænd.
 21.—22. Dansk Orienterings-Forbund, kursus for banelæggere.
 28.—29. Dansk Boldspil-Union, kursus for ungdomsledere.

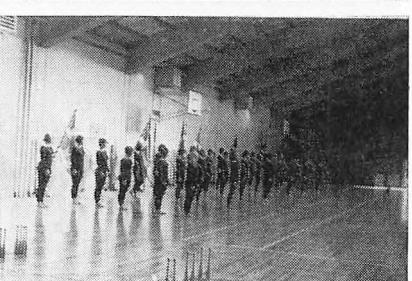
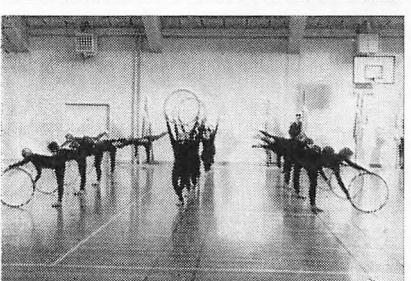
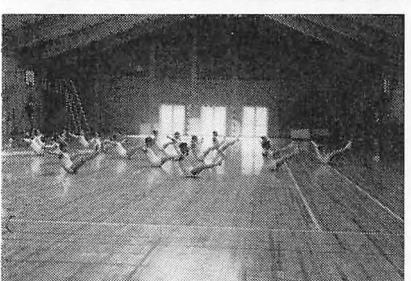
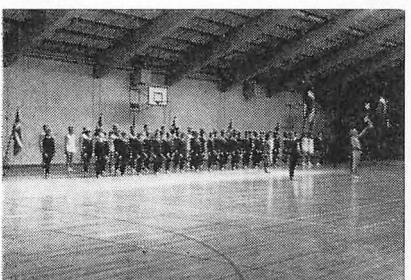
December:

- 5.—6. VU, fagligt kursus.
 5.—6. De døves Idrætsforbund, VM-træning.
 6.—12. Dansk Interpares, kursus for handelslærlinge.
 12.—13. Arbejdernes Oplysnings Forbund, fagligt kursus.

Ved elevmødet blev ovenstående mindeplade for skolens grundlægger, Svend Aage Thomsen, afsløret efter en meget personlig tale af skolens bestyrelses formand, kontorchef Otto Lassen.

Vi havde den glæde ved denne højtidelighed at se Ingrid Thomsen med sin mor og sine børn samt Svend Aage Thomsens mor og hans broder, Jacob. Vi håber i tiden fremover mange gange at møde dem her på skolen.

Fra skolens billedbog.

På modstående side: Luciafest, hygge på elevværelserne og gymnastikopvisninger.

På denne side: Turen til Sydslesvig, skuespil på friluftsscenen på elevdagen, fastelavnsfest og elevunderholdning.

ELEVMODE

Kære gamle elever!

Vi beder jer i år reservere dagene 17.—
18. juli til elevmødet 1965. Vi håber at se
rigtig mange af jer.

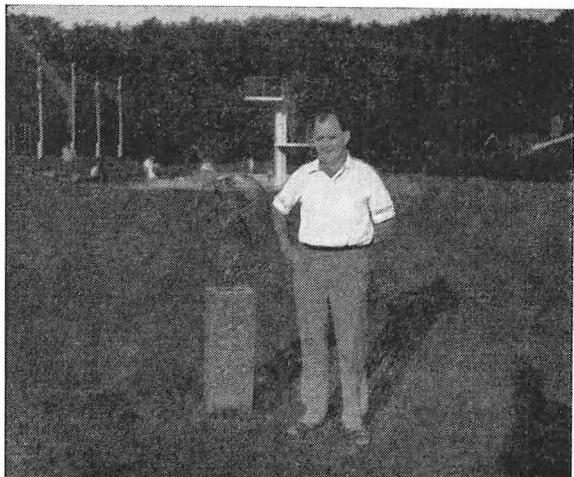
Husk at reservere jer frihed i god tid,
tag konen, manden eller kæresten med!

Idræstøj, sengetøj m. v. må som sæd-
vanlig medbringes.

Mødeafgift kr. 25.

Jeres

Aksel Bjerregaard.

Kaj Frimann-Jensen, elev fra 1943—44, ved elevmødet 1964.

EN HILSEN FRA FORMANDEN

Der er ingen tvivl om, at der blandt de, der læser dette års-skrift, er mange forvante læsere. Men jeg tror alligevel, at en stor del af disse har sat sig hen og læst bogen uden ophør og derefter lagt den fra sig med et suk over, at man var færdig. Det er ikke noget usædvanligt med en god bog, men måske med en bog af en sådan art som denne — skrevet af så mange og så forskelligartet i sine emner og betragtninger. Men selv om man er færdig, så er der faglige artikler, som man senere med udbytte kan grave sig dybere ind i.

På elevforeningens vegne vil jeg gerne sige alle tak for deres bidrag. I denne forbindelse må jeg i særdeleshed sige tak til alle repræsentanter, der har ydet et stort og mange gange utaknemligt arbejde med at skaffe det sidste nye fra de gamle elever, og endelig til Black, der har samlet det afsnit til et hele. Tak!

Andetsteds i årsskriftet er indbydelsen til vore 2 elevmøder. Det er bestyrelsens håb, at mange stadig vil slutte op om disse. Som det fremgår af nyt fra gamle clever, så er det en broget flok, der er blevet af de »gamle«: husalfe, kontormus, chauffører, gårdsmand, sognerådsformænd o.s.v. I det ydre forskelligt, men dog alligevel ingen skillelinie gennem arbejde og fritid, mellem livgivende og forstenende virksomhed. Måske ses mange ting nu fra forskellige synsvinkler og kan diskuteres. Men det, som idrætsskolen gav den enkelte, har båret frugt, der nok er forskellig i farve, størrelse og smag. Ved mine hyppige besøg på skolen de senere år er jeg samtidig overbevist om, at ild kan tændes, eller ild kan næres ved det, der fås eller medbringes fra et ophold derovre. Da vi skiltes ved sidste sommers elevmøde, var jeg overbevist om, at alle tog hjem efter at have fået en ballast af nyt ved til det bål, der ikke blot skal øse lidt ved festlige dage, men helst brænde med klar lue også i hverdagens undertiden regntunge luft.

Derfor skal disse linier opfordre til, at I møder til de 2 elevmøder, der indbydes til. Notér jer, hvem der til sommer har jubilæum. Disse bør gøre en ekstra indsats for at være til stede. Lad jer som mand og kone eller kone og mand med børn mødes med de gamle kammerater og nu som ansvarsbevidste *voksne* diskutere afgrøder, skat, folkepensionering og børneopdragelse for straks derefter *at være kåde sammen som fortovets hinkende børn i april.*

Må jeg minde om, at fru Ruth Bjerregaard har overtaget medlemskartoteket, og at alle adresseændringer for fremtiden skal sendes til hende — — *husk det.* Preben Tornhøj er samtidig blevet kasserer.

Og hermed sender jeg de bedste ønsker om en glædelig jul og al sund nytårslykke. Gå ind i din tid, gå ud i din tid. Og lev med i den og kæmp med i den.

Ingen eksamen og ingen nok så vidt favnende uddannelse er i stand til at kvalificere os til noget som helst her i livet. Kun hvis man tillige føler den hellige ild brænde i ens indre, og man arbejder ærligt og med tro på livet, vil arbejdet lykkes for os.

— — — for »livet er som kvinden: evigt foranderligt, ulogisk og dejligt.«

Med venlig hilsen

Niels Peder Knudsen.

SOMMERENS JUBILÆUMS ÅRGANGE:

5 år	vinteren 1959—60	sommeren 1960
10 -	— 1954—55	— 1955
15 -	— 1949—50	— 1950
20 -	— 1944—45	— 1945
25 -	ikke før 19?? — men da må alle møde og fejre vor skoles første $\frac{1}{4}$ århundredes beståen.	

De enkelte bør gøre noget for at få alle med. Er man i besiddelse af skoleavisen eller lignende, så tror vi, det vil gøre lykke at se i denne nu; så de, der er i besiddelse af disse, må tage dem med. Har I et forslag til arrangementet ved elevmødet, tager vi det gerne op og vil sammen med skolen føje det ind i programmet, såvidt det er muligt.

Bestyrelsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Sommer 46!

Hermed en hilsen fra *sommerpigerne 1946*.

Jeg har ikke mere nogen forbindelse med de forskellige. Så fremt årgangen er repræsenteret ved elevmødet til sommer, vil jeg foreslå valgt ny repræsentant, der har mere tilknytning til skolen og kammeraterne, end jeg har.

Med hilsen
Inger Roager Brandt,
»Nygaard«, Trustrup.

Kære kammerater 49—50!

Dårligt resultat i år, kun fire besvarelser af vort spørgekort, som blev sendt ud i år.

Jens Miller meddeler, at han fortsat bor i Sønderborg og er regnskabsfører for Padborglejren; sporten har han ikke gjort noget ved i dette år, da han har været en tur i København på et regnskabsførerkursus.

Preben Tornhøj er fortsat bestyrer på Boneby mejeri; har været med til gymnastik på det lokale hold og Odense amtshold, desuden sidder han i bestyrelsen for elevforeningen og har et stort arbejde med at sende girokortene ud til os.

Da Boneby mejeri nedlægges, har Preben fået pladsen som bestyrer på Højby mejeri; til lykke med pladsen og god arbejdslyst, Preben.

Henning skriver, at han ikke har modtaget noget svar på sine kort. Han skriver, at han kan få tiden til at gå med arbejdet på gården; men tid til badminton har han endnu.

For mit eget vedkommende har jeg faktisk lagt sporten på hylden, men sidder som formand for vor lokale idrætsforening; har meget arbejde med det, da det begynder at knibe med at få delingsførere til gymnastikken; hvor er de henne? Mangelen

på ledere gælder indenfor al idræt; jeg ved, at de er der, men hvorfor kommer de så ikke frem? Vi savner dem.

Ellers intet nyt fra mig, men håber så mange som muligt kommer til elevmødet i sommer, da det jo er vores 15-års jubilæum.

Godt nytår ønskes alle på skolen og gamle elever.

Svend.

Kære kammerater vinteren 50—51!

Det er ærlig talt ikke nemt at skrive noget, når I ikke sender noget til os. Svend Aage er formand for atletikudvalget i Salling og dyrker stadig folkedans; han var også en af de få fra vores hold, som var til elevmøde. Carl Holger er holdt op med at dyrke tomater, laver i stedet for plastikpotter; han var i september 14 dage i fjeldene, deltager kun i skydning nu. Preben har udvidet sit autoværksted i Ilskov med biludlejning, så der er ingen tid til overs til idræt. Ville er fuldt optaget af sin forretning i Taulov. Jeg er kasserer i idrætsforeningen foruden en hel del andre små tillidshverv.

I ønskes et godt nytår.

Ville og Poul.

Kære sommerpiger 1951!

Tak for jeres hilsener — det må jeg sige, det går ned ad bakke for os, idet jeg kun har hørt fra 3.

Marie er flyttet, bor nu 9 km uden for Silkeborg og befinder sig godt deroppe. Pigerne bliver store. Solveig går nu i 2. klasse, og Bente skal begynde skolen til næste år. Marie er begyndt at gå til gymnastik under prima forhold. — Undskyld Birthe, det er bare sjuskeri fra min side, jeg har din rigtige adresse. Hele familien hos Birthe går til gymnastik; tilligemed leder hun 2 børnehold, som hun er meget glad for, klager bare over tiden. Har stort hus at passe, 3 børn og 2 mejerister på kost med renholdelse af værelser. Birthe skriver, at Karen har forøget familien i sommer med en søn. — Tillykke Karen. Karen har nu 2 store piger og 2 små drenge. Hos Gerda er alt vel. Erik begyndte i skole efter sommerferie, og Niels er nu 4 år og kan sagtens passe sig selv. Gerda har meget at se til bådeude og inde på gården. Gennem Gerda har Hjørdis sendt et kort. Hun er gift Hagen og flyttet til Bjerkvit. Hjørdis har en dreng og en pige; arbejder som lærerinde om vinteren. Hun beder hilse alle, hun kender. For mit eget vedkommende er der ikke noget nyt. På kontoret om dagen, leder stadig lidt gymnastik om aftenen, nu kun 2 gange om ugen. Var på en dejlig campingtur til Norge i sommer. Til slut sender vi jer alle ønsket om et godt nytår.

Gerda og Inga.

Vinter 51—52!

Jeg har med takk idag mottatt Deres rundskriv av 15. f. m. til gamle elever. Det er meget hyggelig å høre fra Dere å merke, at Dere ikke har glemt oss, som engang har vært elever ved »Den Jyske«. Dobbelt hyggelig synes jeg denne lille kontakten er, fordi den vinteren, jeg tilbrakte i Vejle den dag idag står som en av de verdifullestes perioder i min ungdomstid. Jeg tenker ikke da først og fremst på det faglige plan, men på den tone og det miljø, som preget skolen. Tanken på, hvorledes ting ble løst der nede har hjulpet meg mange ganger siden. Ellers har jeg desverre lite nytt å berette for årsskriftet.

Min norske kurskamerat Oddvin Viken har jeg ikke hatt kontakt med på flere år.

Selv arbejder jeg fortsatt i skolen og har ikke tenkt å gjøre noen forandring med det. Men jeg vil gjerne sende en hilsen til alle mine kurskamerater fra vinteren 1951—52, og jeg håper, det står bra til med dem alle.

Venlig hilsen
John Norstad.

Vinterholdet 1952—53!

Som årgangsrepræsentant vil jeg nu alligevel nødig, at vore årstal helt skal glide ud af »Nyt fra gamle elever« og fylder op med følgende:

Undertegnede er stadig aktiv inden for cricket, idrætsmærkearbejdet om sommeren og håndbold om vinteren. Arbejder stadig på skolen som sløjdf- og gymnastiklærer, men nu kun hver anden dag og fylder så ugen ud med forefaldende tømrerarbejde.

Har 3 børn, en pige på 8 år, 2 drenge på 6 og 3 år, og selv om de er sunde og raske, skal der vist ske lidt af et mirakel, dersom de skal ende på et af vore landshold.

Håber at Casper har nyt fra Norge og sender hermed holdet og alle på skolen de bedste ønsker om et godt og lykkebringende nytår.

Peter Sørensen.

»Kjære venner fra 1952—53!

Jeg har desverre for lengst gitt opp mitt lille håp om å få et par ord fra Dere til årsskriftet.

Det er i år også lite nytt å fortelle. I det siste året har jeg ikke hatt noen forbindelse med hold-venner fra »vår« vinter.

Som idrettkskonsulent på nord-kalotten (Vest-Finnmark) er det mange interessante oppgaver en får. Oppgaver som krever mange reiser, og dermed alt for lite samvær med min kone og lille gutt.

I år har jeg ikke maktet å sende noen elever til »den jyske«, men til neste år skulle muligheten igjen være der.

Til slutt et godt nytår til alle ved skolen og til mine holdvenner fra vinteren 52—53.«

Casper Øwre.

Kære sommerpiger 1953!

I sendes de bedste ønsker om et godt nytår.

Med venlig hilsen

Ruth og Henny.

Vinterholdet 53—54!

Et godt nytår ønskes I alle.

Svend og Karl.

Kære 1954-piger!

Tiden går, og det ebber ud med bidrag fra 1954-pigerne, kun 4 var samlet til elevmødet, hvor de fik sig en hyggelig sludder!

Anne er jordemoderelev i København og skulle desværre begynde efter ferien den dag.

Inge-Marie fik sin datter døbt Anne-Dorte og var lovlige undskyldt; familien har det godt.

Inge på Fyn var næsten på vej, men hendes datter blev syg, og så var den tur afblæst. De fremmødte var Birthe, Elna, Kirsten og undertegnede. Der er hilsen til jer, der ikke kom. Vi trives hver især efter tidens forjagede tempo.

Julius brev kom retur, nøjagtig adresse udbedes, så vi kan høre fra dig også.

Hilsen til alle fra
Bodil.

Kære alle vinteren 54—55!

I år må I vist hellere få en hilsen fra mig. Selv om jeg ikke har hørt fra nogen af dem, jeg er repræsentant for, så ved jeg dog, at John Nielsen, i hver tilfælde indtil for ganske nylig, har været assistent på Statens Forsøgsgård »Favrholm« ved Hillerød, og at han stadig er ugift.

Jeg selv er, siden jeg sidst skrev, blevet gift; har overtaget fødehjemmet, hvor altting går med slid og slæb, og 2 børn, en pige og en dreng, har vi også nået at få. Om alt går vel, skulle vi jo gerne samles til vort 10 års jubilæum til sommer.

Et godt nytår ønskes I alle af

Ivar (Sjælland).

Sommerpigerne 1956!

Ja, det ligger jo lidt tungt med de adresser? Men Lillian kunne jeg da ringe til, da hun stadig bor i Millinge ved Fåborg; hun har fået en dejlig pige, Mona, som nu snart er 2 år, og har derfor lagt gymnastikken på hylden et stykke tid.

Her hos »Mormor« går det godt; sidste vinter ledede jeg gymnastik for unge piger på kommuneskolen, men da man som landmandskone ellers har nok at gøre, kniber det jo lidt med tiden til den slags.

Alle ønskes et godt nytår.

Med hilsen fra

Sigrid.

Kære sommerpiger 1956!

Da jeg desværre ikke har hørt fra een eneste af jer, må jeg nøjes med at sende en hilsen fra mig selv. Jeg »mår bra«, som man siger her i Sverige, hvor jeg befinner mig i øjeblikket.

I de sidste 3 år har jeg sammen med min mand, der er musiker, rejst det meste af Skandinavien rundt, og vores datter på 4 år rejser også med. I sommer var vi tilfældigvis 2 måneder i Vejle, og jeg var da også til elevmødet, men der var kun mig fra vores årgang.

Sidste vinter var jeg 4 mdr. på et norsk højfjeldshotel, hvilket jeg også skal i år. Det er noget så herligt; jeg dyrker rigtig ski- og skøjtesport, kan I tro.

Gymnastikken har jeg jo af gode grunde måttet lægge på hylden foreløbig.

Jeg havde jo håbet at høre fra ihvertfald et par af jer, måske »mormor« har haft bedre held.

Til slut ønskes I samt alle bekendte på idrætsskolen et godt nytår.

Inger.

Vinteren 1956—1957!

Jeg har i år undladt at skrive til de forskellige, da jeg de sidste par år kun har fået svar fra en enkelt, måske jeg vil gøre et forsøg til næste år, men I må gerne sende mig en hilsen og fortælle, hvad I bedriver, så har jeg altid lidt stof til næste år.

Jeg hører af og til fra Hans; han dyrker stadigvæk gymnastik og spiller fodbold og arbejder på sin grund; måske han er begyndt at bygge også. Han arbejder stadigvæk på keramikfabrikken i Sengeløse.

Hvad mig selv angår, arbejder jeg stadigvæk på Thyborøn. Jeg har fået bil — Fiat 600 — spiller volley-ball om vinteren,

kører en del natorienteringsløb, dyrker også håndbold, i den sidste sæson dog kun som turneringsleder, dommer og instruktør. Sidste vinter var jeg på »den jyske« i 8 dage som deltager i De danske Gymnastikforeningers 8-dages kursus for håndboldinstruktører.

Jeg vil slutte mit indlæg med at ønske jer et godt nytår.

Med hilsen
Godtfred H. Kristensen,
»Nyholm«, Fabjerg pr. Lemvig, Jylland.

Kære 57-piger!

Ja, så er der nyt fra den trofaste stab igen, det tynder ud i den.

Margit og familie har det godt, de venter storkebesøg først i det nye år, så gymnastikken er det lidt sløjt med i år.

Grethe leder et ungpigehold, hun vil gerne snart have en afløser, men det er jo et problem. Grethe var til elevmøde i år.

Lis og Ole er stadigvæk landboere og de er glade for at være lærere i Ebeltoft.

Super er på kursus på Danmarks Højskole for Legemsøvelser, hendes adresse indtil 1. juli er: Frederikssundsvej 90 A4, København NV. Hvis I får lyst til at skrive et par ord til hende, hun har det godt, er ikke blevet gift, men lader en raket gå til vejrs den dag, det sker.

Kis-Marie fik den 27. marts en lille pige. Til lykke Kis-Marie; hun leder ikke gymnastik, men går selv til motionsgymnastik.

Liv er husholdningslærerinde på Telemark husmorskole i Seljord. Efter sommerferien regner hun med at komme til en folkeskole, så hun kan komme til at lede gymnastik igen, hun er stadigvæk ugift. Der er vist snart nogle, der skal have peberbøsser.

Lissie har været så flink at skrive til mig igen i år, selvom hun lige er blevet mor til alle tiders knægt. Hjertelig til lykke Lissie. Kissler bor i U. S. A., hvor hendes mand leder en flyvebase. Hun kommer et smut hjem i det nye år, da hun skal være gudmor for Lissies dreng; i øvrigt har hun det godt.

Birte har igen i år mange til gymnastik; de har det ellers godt og bor stadigvæk på Fyn.

Nyt her fra Langå. Fik en lillebror den 25. juli, så nu er der noget at se til igen. Jeg har et motionshold på 30 damer i Jebjerg, en by uden for Langå, og et her i Langå på 28 damer, så har jeg min tid besat; vi har det ellers godt.

Med hensyn til vandrebog, så har I jo nok opdaget, at der ikke

er nogen sat igang endnu. Den eneste, jeg hørte fra sidste år var Kis-Marie, så de af jer, jeg ikke har hørt fra i år, må se at stramme jer an og skrive til mig. Den nye vandrebog starter først i det nye år, så I må skynde jer.

Til slut ønskes i alle et godt nytår. *Birte og Birthé.*
Min adr.: B. Sørensen, »Bakkegården«, Langå.

Til sommerpigerne 1958!

Først en tak til de trofaste brevskrivere. Antallet af breve er desværre blevet stærkt reduceret; det ville glæde os, om vi kunne høre fra lidt flere. Birgit er i vinter på økonomaskolen i København, hvor hun efter 6 mdr. så er klar til at virke som assistent. Hanne er endnu ved Langelands Husholdningsskole, hvor hun underviser i håndarbejde og gymnastik; hun har 54 elever. Desuden leder hun 2 hold børn ude i byen. Ingrid er travlt optaget af at passe mand og barn; desuden går hun til kjolesyning. Gymnastikken er dog af den grund ikke lagt på hylden; hun deltager selv og leder også et motionshold. Ida har meget nyt på tapetet. Hun er gået hen og har forlovet sig med en møbelsnedker fra Herning; de har lige købt hus. Hun røber, at de nok er gift, når elevskriftet udkommer — held og lykke! Ida underviser i gymnastik ved gymnasiet i Grindsted, hvor hun har 34 ugentlige timer. Hun har den glæde, at hendes piger for andet år i træk har vundet folkeskolens atletikstævne. I vinter er hun gået over til at dyrke badminton, foruden håndbold; atletikken er dog stadig hendes eet og alt. I sommer blev de jyske mestre i a-rækken. Ulla er ved skolen i Uggerslev; hendes mand afsluttede sin militære karriere midt i september. Han virker ved den samme skole; meget af deres fritid tilbringer de i studiekredse og på kurser. Oppe hos Anne Louise går alt »bra«, blot ønsker hun, der var flere dage i ugen. Hun underviser i gymnastik og svømmning ved skolen. I fritiden træner hun to hold i håndbold. Anne Louise skal til Wien til sommer, hvor hendes damehold skal med til gymnastradaen. Desuden er hun med på husholdningsskursus og tilmed medlem af en syklub. I sommer flyttede de ind i et dejligt nyt hus. Familien er stadig kun på tre, men hendes dreng vil gerne have en lille søster. Gennem Anne Louise hører jeg, at Kirsten Langkilde fremdeles er i København. I øjeblikket virker jeg som lærerinde i Ålborg som led i min uddannelse. Til januar vender jeg igen tilbage til seminariet i Esbjerg; i sommer blev jeg svømmelærerinde. Jeg er stadig aktiv i gymnastik, svømmning og håndbold. — Alle sommerpiger 1958 ønskes alt godt i det nye år.

Ingrid Lykke.

Sommerpigerne 1959!

Vort 5 års jubilæum blev et par dejlige dage, og jeg vil håbe, at der til næste år vil komme lige så mange, så vi kan blive ved med, trods mænd og børn, at holde sammen som — sommerpigerne 59 — skriver Gurli. I Tidsvildeleje er alt ved det gamle; de venter en lille ny gymnast til nytår. I sommerferien var Gurli & Co. en tur på Skagen og besøgte på hjemvejen Esther, Marie Villadsen og undertegnede.

Inger har skiftet arbejdsplads og bor nu i Odense. Desuden har hun forlovet sig med en vordende lærer. Inger spiller stadig lidt håndbold og har fattet ny interesse for gymnastikken. Hun træner to gange ugentlig.

Den største nyhed kommer nok fra Karen. I foråret blev hun gift med en israeler, der har en kafferestaurant i Tel-Aviv. De har en pragtfuld lejlighed på øverste etage i et højhus, med en dejlig udsigt helt over til Jordans bjerge. Karen regner med at holde ferie i Danmark i august 65.

Hanne har fået nyt arbejde og egen lejlighed i Herning; men er hverken blevet gift eller forlovet. Hanne leder et ungpige- og et motionshold 1 gang ugentlig. Hanne fortæller, at Alice N. også er kommet til Herning og leder gymnastik i samme forening. Ingrid Nørby hører til de mest flittige inden for gymnastikken. Hun er stadig på sagførerkontor i Hanvig, og hun leder 3 børne- + 1 motionshold og i Vandborg 1 motions- + 1 ungpigehold. I sommer havde hun et hovedkredshold — 50 piger — til stævne i Holstebro. Til delingsførermødet i 4. hovedkreds får de besøg af Signe. — Sikke heldige, de har været, hva'!

Sonja leder også gymnastik i vinter. Småpiger fra 9—12. Ellers er alt ved det gamle. Vor første fodboldspiller — Poul Erik — er nu 4½ år, og Birgit 1½ år.

Har vi forresten ikke snart nok til et helt hold med reserver?

Lise-Lotte tager vældig fat på gymnastikken i år. Hun leder 2 pigehold, 1 ungpige- + 1 motionshold og går selv til gymnastik 1 gang ugentlig i Odense. Lise-Lotte er vældig glad for det og har lige været til kursus hos E. Skriver. Ellers går alt ved det gamle i Munkebo.

Edith arbejder stadig i børnehaven fra 9—17 og passer huset ved siden af. Den 1. februar sprang hun ud i det og giftede sig med Henning og bor nu på gården i Slotsbo. Til marts regner de med, der bliver mere liv i huset. De venter nemlig en lille ny gymnasts ankomst.

Anne-Lise synger stadig: »Som ungkarl o. s. v.«. Hun arbejder stadig i supermarketdet som kassedame og er glad for det. Til elevmødet fik vi lov at hilse på hendes »slagterven« Frantz, som faldt godt til i Vejle sammen med resten af 59-gemalerne.

Hos Birgit og Ole venter de også familiemedlem nr. 4 først i februar, så gymnastikken er lagt på hylden for i vinter. De er stadig meget glade for deres nye hus.

Det samme siger Orla og jeg her i Esbjerg, hvor vi nu bor. Vi fik søn nr. 2 den 20. november 63. I sommer havde vi besøg af Bodil et par gange samt Gurli, Karles og Bjarne. Først i oktober besøgte vi Gurli og Karles, Kirsten og Kaj og havde en dejlig dag.

Hermed en hilsen til alle dem, der ikke gav lyd, med håb om at høre fra dem til næste år.

Ria.

Sommerpigerne 1959!

Kære musepiger, skriver Eva, alt står vel til her i Stenderup. Siden sidst har vi fået en søn, Jens, der fylder år i april. Kirsten bliver snart 3 år.

Mon de, der ikke har været til elevmøde endnu, er klar over, at vi hvert år er 20—25 piger fra 59, med flere tykmavede mænd og nogle noget slankere kæresteder, der har det noget så gemytligt. Det kunne være rart at gense nogle flere. Tag jer nu sammen og kom.

Tove har fået en datter nr. 2 i september. Anette hedder hun, og Laila er 14 mdr., så hun går nu. Tove og Jürgens har travlt med gartneriet og har udvidet en del i år. Vi håber ikke Sverige får så hårdt tag i dig, så vi aldrig ser dig mere Tove. Tag familien med og kom.

Kære sommerpiger 1959!

Så udløb fristen for indsendelse af nyt. Jeg havde regnet med, at endnu flere havde sendt en hilsen, men tak til jer, der efterkom opfordringen. Jeg håber, I andre gør alvor af det til næste år. Her er så de indkomne nyheder:

Esther er stadig bosat i »Skyttestedet«, Dronninglund, sammen med sin mand, Børge, og deres lille datter, Hanne, som nu er godt et år. Hanne er en meget foretagsom lille størrelse, så Esther har altid tiden fuldt optaget.

Fra Faxe skriver Anna J.'s far: »Anna blev gift den 30. november 1963 med John Engstrøm, Master of Arts. Hendes mand har nu påbegyndt et 3 års studium til præst. Anna bliver Bachelor of Arts til sommer og har så fuldført sin lærerindeuddannelse på North Carolina College i Cullowhee N. C. Hendes speciale er småbørnsundervisning samt tysk i High-School. Hun klarer sig fint. I sommer var Anna og hendes mand på besøg i Danmark.« Ja, Anna får noget at se derovre i U. S. A.

Men også herhjemme sker der noget. Kirsten er en meget travlt optaget dame. Hun arbejder stadig i Helsingør brugsforsening hele dagen. I sin fritid går hun meget aktivt ind for gymnastikken. Leder et pigehold og skal til december også have de unge piger. Kirsten træner selv i Frederikssund på et hold, der skal være med i en fjernsynsudsendelse den 6. december. Desuden har hun deltaget i flere forskellige gymnastikkurser. Så der bliver gjort noget ved sagen i Valby. Dejligt at høre! Kirsten har dog en meget god hjælp i Kaj, der er flink til at give en håndsrækning, når det kniber med at få tiden til at slå til.

I købmandsforretningen i Klovborg er der ikke sket store ting siden sidst. Nogen familieforørgelse er det endnu ikke blevet til. Anna og hendes mand har meget at gøre i forretningen og særlig her i julemåneden.

Lillian er blevet gift og hedder nu Sjørup Nielsen. Adressen er Vestergade 70, Esbjerg. Hendes mand sejler. Den 17. august fik hun en søn. »Noget så kær,« skriver Lillian. Så efterhånden går der nok konkurrence i, hvem der får de mest søde rollinger. Sønnen hedder Niels Christian. Lillian går stadig på seminariet, dog på sidste år.

Om Edel mener Ria, at hun befinner sig i Sydslesvig. Jeg vil antage, at hun er ansat som børnehavelærerinde, da hun nu har afsluttet denne uddannelse.

Ikke mindst hos Bodil er der sket spændende ting i det forløbne år. Hun har i sommer forsøgt sig som sømand eller rettere som kahytsjomfru på Kronprins Frederik, der sejler fra Esbjerg til England. Og det var dejligt at være sømand, fortæller Bodil, hvis det ikke var for Franks skyld, ville hun gerne have fortsat. Frank er nu 3 år. Den 1. november begyndte Bodil som sygehjælper i Dronninglund. Så nu bliver hun nok på landjorden foreløbig, da der også er noget andet, der binder. Hun er nemlig blevet forlovet.

Hos Marie Villadsen går alt, som det plejer. Marie er hjemme hos sine forældre, hvor hun hjælper på deres gård. Sender en hilsen til jer alle. Om mig selv blot at fortælle, at jeg endnu bor herhjemme og er ansat i Nordborg Bank, hvor jeg er blevet kasserer. Gymnastikken dyrker jeg stadig og spiller desuden i vinter amatørteater. Her i efteråret købte jeg bil. Dyrt, men dejligt.

Med ønsket om alt godt i 1965 sender jeg de bedste hilsner til jer alle.

Else.

Kære kammerater 1959—60!

Tak for jeres breve. Vi har modtaget en hel del i år og begynder derfor på referatet med det samme.

I år er der nyt fra Dorthe. Tillykke med brylluppet. Ja, det er jo ved at være længe siden. — Men bedre sent end aldrig. Dorthe har det godt. Hendes tid går med at læse. Hun har været på Bornholm på biologiekursion. For kort tid siden var alle afgangsklasserne på gymnastikhøjskolen i Viborg. Dorthe synes nu bedre om Vejle. — Hun har været på småbørnspraktik og skal nu på liniepraktik.

Vagn P. bor stadig i Rødekro og er ansat inden for D. S. B. I sommer har han spillet håndbold og en enkelt fodboldkamp. Ellers er alt ved det gamle.

Det går fint i Birkerød, skriver Jonna. — Hun har fået en lille pige. Tillykke. — Jonna er ansat på rådhuset i Birkerød. — Hun og hendes mand har købt en grund i Bloustrød.

Bent Rasmussen går i 1. klasse på seminariet i Jelling og kan nu trække vejret lidt roligere end sidste år. I sin efterårsferie var han på Fyn for at se, hvordan roerne stod der. Bent er aktiv inden for seminarieidrætten.

Doris er stadig optaget af idrætten. I sommer har hun gået til jazzballet i stedet for at være med på amtsholdet. I vinter leder hun et hold store piger — i alt 36 — og hun er selv med på de voksne hold. — Hun vil gerne på Poul Petersens Institut.

Holger er også på seminariet i Jelling. Han går i 3. klasse og skal ud som vikar i første halvdel af 1965. »Jeg har lagt fodboldstøverne på hylden, men dyrker fortsat gymnastik og idræt og håber at få nogle hold at lede i fremtiden«, skriver Holger.

Connie har måttet lægge sporten på hylden, for hun har fået en dejlig søn. Tillykke Connie. — Til næste sommer skal den lille med til atletik, da Connie gerne vil tage idrætsmærket i guld — nr. 3.

»Benjamin« var »på græs« på idrætsskolen fra 15. januar til vinterholdet rejste. Derefter i april på Seligmanns skole i Vejle og så igen på idrætsskolen fra 1. maj — 1. august. Så gik turen til København for at blive gift — hjertelig tillykke — og han er nu i gang med det sidste år på seminariet.

Ruth bor nu ikke længere i Ansager. De har selv bygget hus i Grindsted. — Tillykke med det. — Ruth går til gymnastik 2 gange om ugen. Hun er stadig på kontor og er glad for det.

Martin Knudsen går i 2. klasse på Esbjerg Seminariums aftenafdeling og er om dagen vikar på en privat realskole, hvor han ud af 28 ugentlige timer har 13 med gymnastik.

I Nordjylland går det godt. Her er dejligt at være, skriver

Annelise. Hun har været smørrebrødsassistent i Frederikshavn og smørrebrødsjomfru på Mørup Mølle Kro.

Ib Pilegård er ved militæret i Varde og er begyndt at tælle dagene indtil hjemsendelsen den 26. februar. »Fodbolden er — på grund af »Milli's« forholdsvis få fridage — blevet svigtet en del, men til næste år får den atter en skalle«, slutter Ib.

Der er ikke de store sindsopprivende nyheder fra mig, skriver Ellen. Hun har fået et dejligt vikariat i Aaby skole. Idrætsmæsigt har hun måttet sige stop et stykke tid. Hun har pådraget sig en diskusprolaps i lændebevirlyerne. — I sommerferien tog Ellen svømmelærerklassen i Esbjerg.

Som den første af de mange lærerstuderende fra vor årgang fik Arne i sommer sin eksamen. Hjertelig tillykke. Arne aftjener nu sin værnehæft, og det foregår på sergentskolen i Ringsted. I sommer har han været med til at spille »Mølvang« op i amtsdivisionen i håndbold igen.

I »Pøt Mølle« har de stadig god hjælp, for »Kis« er hjemme, og hun bliver der, til hun skal giftes. Hun har haft meget travlt i sommer som »juniorværtinde«. — »Kis« har været så uhedlig at styrte med hesten. — Ridningen har givet hende sølvryttermærke og placering i skoleridning.

Schneider har siden den 2. november arbejdet som bestyrer i Katstrup, ca. 4 km fra Hovedgård. I det forløbne år har Schneider været særligt aktiv inden for sporten, og her har I hans program: »Jeg spiller stadig håndbold i Kolt. Jeg har endvidere været dommer og er i øjeblikket træner i Galten. Så har jeg sidste vinter spillet basketball i Hasselager I. F., hvor jeg endvidere spillede fodbold. Jeg går også til gymnastik i Bering. Den første uge i august var jeg på D. H. F.s 2. års instruktørkursus nede på skolen i Vejle. Desuden er jeg medlem af bestyrelsen i Kolt Håndboldforening samt medlem af håndboldudvalget indenfor Århus Amts Gymnastikforening. Schneider er endvidere blevet forlovet, og vi ønsker hjertelig tillykke.

Tove E. blev færdiguddannet som sygeplejerske for godt et år siden. Hun har siden januar 1964 været på nervehospitalet »Montebello« i Helsingør. — Hun vil gerne til udlandet at arbejde.

Peter har overstået 1. del af lærerklassen og er nu »på græs« i København. Han har 15 timers sang på sit skema og er musikpædagog og sanginspektør på skolen indtil 15. januar, hvorefter han fortsætter på seminariet. »Jeg har haft alle tiders sommerferie i år«, skriver Peter. »Med en kammerat fra seminariet kørte jeg på scooter op gennem Norge og hjem gennem Lapland og Finland, i alt ca. 5000 km. I efterårsferien var jeg på musikkursus på »Ejstrupholm Ungdomsskole« — man må jo være om sig som sanginspektør«.

I Munke-Bjergby går det godt. — Men det er nu mere i Ringsted, Ingrid holder til. — Hun går på Ringsted elitehold. Holdet var med til udtagelsen til det nordiske grand-prix i Tivoli. Derefter blev de sjællandsmestre og fik indbydelse til at repræsentere Danmark ved Kieler-ugen.

Hans Marrebæk har de første 7 måneder af året været på landbrugsskole i Horsens og er nu hjemme for i praksis at efterprøve noget af den tilegnede teori. I kaproning har Hans vundet et jyllandsmesterskab i år.

Niels Undall er stadig i Hornslet og er glad for sit arbejde dér. Han har spillet fodbold i sommer, men har ikke haft tid til at virke som træner eller leder.

Mattson arbejder i Sparekassen i Haderslev og er vældig glad for det. Han spiller firmafodbold og -håndbold, og træner et damehold i håndbold, som i sommerens løb har hjemført 3 pokaler. Desuden får han også tid til at sejle lidt på Haderslev Dam.

Jytte Falk har et halvdagsjob på kontor i København. Resten af dagen tilbringer hun på Ib Martens Gymnastikinstitut, hvor hun er i fuld gang med en 3-årig uddannelse. »Det er hårdt, men dejligt, og tiden flyver af sted«, skriver Jytte.

Fra Drinkhouse har vi modtaget følgende: »Indtil for 2—3 uger siden var jeg endnu på den skole, hvor jeg studerer til maskiningeniør, men så måtte jeg springe fra for i en tid fremover at tjene penge til den sidste del af mit studium. Jeg har forsøgt at starte min egen lille forretning, men det går ikke endnu. I øjeblikket er jeg ved at finde mig et job i et af de store forretningsforetagender her i Miami, og senere forsøger jeg måske igen at komme i gang med min egen lille forretning. Når jeg begynder på skolen igen i juni 1965, skifter jeg måske studieretning fra maskiningeniør til noget der hedder »Business Administration and Management«, idet jeg under forberedelserne til starten af min egen lille »business« er blevet meget interesseret i handel og specielt import. — Mine bedste hilsener til alle kammerater fra idrætsskolen.«

Vi har også fået et brev fra Rich. Han fik i sommer sin »Master Degree« eksamen og er nu på en skole i Stowe — Vermont, hvor han er lærer i biologi og sport. Den 1. november fik Linda og Rich, en datter, som de er meget glade for. Vi ønsker hjertelig tillykke. Vi har en hilsen fra Rich. specielt til Jørgen Dam i anledning af hans deltagelse i olympiadens, og den lyder således: »You have reached the highest possible goal, and I would like to extend my heartion congratulations from an american that has a very soft spot in my heart for Danmark. I would hope

that some time in the future I can say it in person». Rich. spørger os, om der er en stilling at få i Danmark som lærer i engelsk, historie, matematik og sport, da han har en god ven, som gerne vil herover. Har I et tilbud eller forslag, så send det til os, så skal vi sørge for, at Rich. får besked.

Erik V. er nu begyndt på sidste år af sit studium, og til april skal han på en 14 dages studierejse til udlandet.

Pigernes vandrebog efterlyses. — Prøv at få den sendt videre. Hvis I ikke har tid til at skrive i den, vil I så ikke nok sende den videre i stedet for at gemme den.

Aase og »Miller« har det stadig godt i Kastrup og bliver boende dér foreløbig. — De spiller badminton sammen på turneringshold i PI. Desuden spiller »Miller« fortsat fodbold og håndbold. Aase er stadig ansat i skibsrederfirmaet, hvor hun er glad for at være. — »Miller« blev fast ansat ved politiet i foråret.

Til sidst vil vi ønske jer alle et lykkebringende nytår.

Mange hilsener fra

Aase og Erik V.

Kære sommerpiger 1960!

Så må jeg til at skrive, selv om jeg er ked af, så mange svigter mig hvert år. I skal jo kun skrive et brev. Jeg skal først skrive til jer alle, derefter sætte disse linier sammen til elevhæftet. Lad mig begynde med en hilsen fra Bitten. Tak, fordi du på eget initiativ skrev til mig. Jeg blev meget glad for det. Bitten er landmandskone og har en lille dreng. Bitten har ledet gymnastik hver vinter, siden vi var på »Den jyske«. Mette tænker mere på ridning end gymnastik. Hun har været til forskellige stævner, og det er blevet til en mængde præmier samt tab af en halv mundfuld tænder, da en hest sparkede hende. Hun har nu plads i Århus. Annelise er stadigvæk hjemme. Hun går og venter på at blive gift, men det er jo ikke så let at finde »en lille rede«. Henny går på seminariet for sidste år. Hun tænker på at tage til udlandet, så snart læsegælden er ude af verden. Birte »L« er i samme plads, og har nu været der i 4 år. Hun leder både voksne og børn i gymnastik. Også hun tænker på at vove springget og blive landmandskone. Lisbeth læser til børnehavelærerinde. Hun går på seminariet og er meget glad for det. Hun var sidste vinter på Askov højskole. Ingrid »F« er også blevet landmandskone. Hun bor nu i Hemming (nær Horsens). Ingrid »F« var med på repræsentationsholdet i gymnastik i sommer, og det skulle have været noget så sjovt. Anne er stadig aktiv sportspige. Hun dyrker både gymnastik, atletik og håndbold. Desværre har hun fået en skade på sin ene hånd, så nu må hun

tage den lidt mere med ro. Karen er kokkepige på et børnehjem og tager hver uge 20 km for at lede gymnastik. Der er 35 børn på børnehjemmet, så der har Karen fået en lille forsmag. Kis bor på Fyn. Hun og hendes familie er flyttet ind i eget hus. Kis fortæller, at Kirsten er i Amerika endnu. Hun får set og prøvet en masse. Hun fortæller også, at Birgit »Lynge« nu bor i Holbæk.

— Og så skulle jeg sige til alle I synboer, at Kis' tlf. nr. er Stenstrup 529, og at I og naturligvis alle andre er velkomne hos hende. Inger Lise er også landmandskone. Hendes lille pige Hanne er nu 3 år, og så har hun lille Hans på $\frac{1}{2}$ år. Inger Elise er stadig aktiv gymnast. Ulla »Ø« arbejder stadig som fotograf. Hun dyrker atletik til den store guldmedalje. Hun har været på landsholdet og været i Frankrig. Hun nåede også et jysk mesterskab i 200 m. Edel har 2 »rørlige« unger, Kirsten og Henrik. Edel dyrker ingen sport mere på grund af en rygskade. Ulla »Ø« og Edel samt Ingrid »F«, husk nu, hvad I har lovet i jeres brev — *at besøge mig*. Ester er færdig med sin uddannelse og er på et laboratorium ved universitetet. Ester bor i Viby, og det er ikke langt fra Bitten, så de besøger da af og til hinanden. Else har selv åbnet en systue og har masser af arbejde, foruden at hun også leder gymnastik. Hendes lille Anita er nu 2 år. Birthe »N« er på Stege sygehus, hvor hun arbejder i laboratoriet. Birthe, jeg håber snart at høre fra dig og ligeledes fra dig Ruth. Hvor er du hen i verden, og hvad laver du. Til slut en tak til alle jer, der skrev. Om mig selv kan jeg fortælle, at vi stadig bor her på Amager. Kim er nu 3 år og Lis 1½. Jeg arbejder stadigvæk, og børnene er da i privat pleje.

Hvis nogen stadigvæk ikke kender min adresse, er det: *Ingrid Lucassen, Hjallerup allé 44, Korstrup*. Og nu ses vi altså alle til 5 års jubilæum til elevmødet.

Til sidst vil jeg rette en henvendelse til den, der har glemt at sende vandrebogen videre. Mon ikke den er i Norge. Jeg slutter med ønsket om et godt nytår til jer alle.

Ingrid »H«.

Kære 60—61'ere!

Lad mig starte blidt og følsomt! Uden opfordring til hverken det ene eller det andet. Blot en smuk tak til alle. Selvfølgelig også til dem, der har undladt at skrive og belemre mig med deres lange breve. Tak skal I ha' gutter. I ér sågu flinke!

Jens, der som sædvanlig er en smuk og rank fløjmand, lægger ud med et muntert brev til undertegnede: »Fat mod mand og gå på med krum hals. Fortsæt med uformindsket styrke og energi. Nå, spøg til side. Og for portoens skyld lidt om mig selv. Alt vel,

masser af arbejde, skal på græs fra 15. januar. — Og tag så at gi' vores vinterpiger en opsang, fordi ingen af dem ulejlige sig til elevmødet. (Jamen, Jens. Var der i det hele taget vinterpiger på vores hold??! — Undskyld Erna. Du var der vist en time.)

Fra hr. Bisgård i Århus siges det, at det er pragtfuld et gang imellem at kunne skrive det, man har lyst til, uden tanke for de røde streger. Dette skulle dog snart — i hvert fald foreløbig — være slut, da Terkel afslutter sin studentereksamten til sommer. — Han dyrker immervæk højdespring, men der er til stadighed vrøvl med overliggeren og tyngdekraften! Lad os her i fælles-skab bøje verbet: at springe! Jeg springer — jeg sprang — jeg har revet overliggeren ned!

Knud Bjaldby er nu kommet hjem fra vor hær og har købt gården på 40 tdr. land. Er for øjeblikket på Høng Landbrugsskole, og beder mig hilse alle.

Om Theodor ved jeg intet. Til elevmødet gik alt vist som det skulle. Stadigvæk murer.

Endelig! — Endelig er dette århundredes mest fanatiske soldat, sabel- og pigesvingeren Per Thyssen, vendt tilbage til det civiliserede liv for istedet at gribe begærligt om pennen (Ladelund Landbrugsskole) — 9 mdr. og senere om træploven. Var ellers til slut 6 mdr. i Gaza. Har hverken kone eller børn. Gunderne må vide hvorfor! — Håber at mødes med mange til elevmødet.

Og så må vi alle have slipset og lakskoene frem, thi hr. Åge Fink er i dette år på tro og love indgået i den hellige ægtestand. — Hjertelig tillykke! — Opfordrer endda til at gøre ligeså! Har overtaget fødehjemmet, og alle er velkomne.

Fra Sønderborg Håndværkerskole skriver den vordende installatør (går på 6. måned), Carl Møller, at alt går, som det skal. Engang i juli var han sammen med tre andre forvildede fyre i Hopfgarten, der ligger så smukt i Østrig. Af årets sport kan nævnes: bjergbestigning, motionsgymnastik og lidt håndbold. Også selv ledet.

Om Jørn Hjort — ham med bakkenbarterne! — ved jeg, at noget af hans pragtfulde ungkarletilværelse tilbringes i hans og broderens ypperlige lille Morris Mascot.

Og så sker der igen noget! Og hvis der er nogen, der allerede har krænget slipset og lakskoene af, var det en gang eller flere for tidligt. Thi plantet så smukt midt på Fyn i udkanten af Odense sidder Hubert og Søe med deres datter, Susanne, i et dejligt hus. Og af og til kan man se husfaderen begive sig ud i haven med skovlen under arm. Tillykke med dét! — Læser til teknikum ingeniør.

Og så begiver jeg mig hermed ud på det dybe, farlige vand,

thi jeg tillader mig fuldstændig at stole på rygterne, der også siger bryllup. Men da disse er bekræftet fra pålidelig side (nu er der én, der kroer sig!), så vil vi uden betenkning også udbringe et leve for Steen med hustru. — Og lige en sidebemærkning: behold bare lakskoene på! Det har været et godt og frodigt år.

Men bare rolig! Den næste er sikker nok. Lastbilkongen fra Fjenneslev, som farer over land og rige, er højst forlovet en uge ad gangen! — Sv. Aage, sømanden, har også deltaget i en Østrigstur med 3 mere rolige herrer. For tiden dyrkes der gymnastik. Men ellers er alt ved det gamle — og det kan der ikke klages nok over! — dog med den undtagelse, at to gange om ugen overnatter han på sit værelse i Herning.

Om Johannes ved jeg ikke ret meget. Ikke uden at der intet brev var, og at han vist nok er på Bygholm Landbrugsskole. Men det kommer altså nok ikke os ved.

Asger skriver fra Syd-Fyn: En lille hilser og ellers følgende oplysninger. Træner to hold karle og drenge, går selv til gymnasik og har ledet håndbold i sommer.

Fra Hornsyld — sikke et navn! — skriver Kaj Påske, at han igen hører til de lykkelige civile. Eller i hvert fald til de civile. Han klager dog ikke. Er kommet i lære som elektriker. — Åhh, sig selv alle de vittigheder dette erhverv er belemret med! — Lidt boldtjatteri og en stille vals hører til Kajs mest dyrkede sportsgrene.

Og så har Folmer igen skrevet årets eneste brev! Tak skal du ha'! Han har ellers været et smut i Tyskland i sin Volvo 61. Men forøvrigt sker der meget hjemme i Ølholm — pragtfuld navn! — og han gør en hel masse ved fodbolden, både som træner, som spiller — og resultaterne udebliver heller ikke. Har vundet deres kreds.

Fra naboen són derhjemme — ham Poul, I ved! — kommer følgende: de første sex måneder af året blev tilbragt på militærets kaserner og andre restauranter både i Århus og Ålborg. Nu er han hjemme og spiller iøvrigt håndbold på Mesinges 1. hold.

Fra vognmandsforretningen et par kilometer nær samme sted »okser« Erik rundt i alle deres »gamle« biler. Her må vi også sige så smukt i kor: Hjertelig tillykke! Erik, Vasser, er i årets løb blevet gift og de har her i november fået en són. Knap så stor som sin far!

Om Jens P.: Er hjemme, leder gymnastik og fodbold og dømmer selvfølgelig håndbold. — Og her tror jeg forøvrigt godt at vi også kan begynde at gøre os klar til at råbe hurra. Nu vi er i gang.

Men tilbage til ungdommen og forlystelseslivet! — Fra Lunder-

skov Hotel fortæller Arne Thrane, at alt går, som det skal. Ingen hænger med hovedet dér. — Som en gammel krofar en gang sagde til mig: Jeg tror på et liv før døden. — Arne dyrker fodbold og gymnastik. Er ligesom Erik chauffør.

Bent P. — charmøren fra Stenild — fortæller mig, at han sørme også var i Østrig sammen med 3 andre. Men skriver dog især om alle de dejlige piger i alle aldre. Han havde vist rigtig succes. Og tilføjer melankolsk: »Her hjemme i Stenild ser man jo knap nok baghjulet af en brugt damecykel! — Flyttede ellers fra Juelsminde omkring november og bliver i hvert fald hjemme til nytår. Bent dyrker en masse gymnastik, så formen er god. Såvel den idrætslige som den rent korporlige! Så god, at han er på eliteholdet i Horsens og der absolut ikke hører til de dårligste.

Tage Westergård hører til den praktiske type og stiller det ganske skematisk op. Kone: 0, børn: 0, sport: 0, tid: 0, pragtfuld ungkarleliv: 0, arbejde: uendeligt. Kort sagt: studenterkursus i København. Hvad den skal bruges til: tys! N. B.: Hils!

Og så til Bjerringbro, hvorfra Niels Due i sidste øjeblik giver et livstegn fra sig. Er udlært som maskinarbejder, i øjeblikket på tegnestue, men forventer snart at blive soldat, uden at der er noget af forventningens glæde at spore. — Har spillet udelukkende håndbold.

Jan Larsen skriver: »Lige for tiden er jeg flyttet sydpå. Men lad nu være med at sukke af varme, for verdens navle er såmænd bare Faxe, hvor jeg for en periode af fem mdr. er på græs. Og det er vældig fornøjeligt. Det hele er overstået medio januar 1965, hvorefter jeg så skulle have ca. halvandet år tilbage. Hilsen til alle. Jan.«

Og så kan I ellers tro, jeg kom på arbejde. Vor herre bevares! Thi på trods af gode ønsker og forhåbninger fra Hans Skovridders side om min evne til at tyde hieroglyffer, ja så kneb det gevældigt. Jeg garanterer i hvert fald ikke for resultatet: Udrykker stor glæde for elevmødet, har taget første del af læreruddannelsen, har 1½ år tilbage, dyrker med succes såvel atletik som vægtløftning. Desuden er han i en ungkarleklub uden at være ungkarl. Dét er da den helt rigtige form for klub! De drager sammen ud i det yndige Danmark med jumber og stegte kyllinger ...!! — Ja. Det kalder jeg et særpræget forspond!

Om undertegnede selv går rygterne her i byen: Er stadigvæk en stakkels fattig fritidshjemslærer, der dag ud og dag ind idealistisk knokler for føden. Dog bliver der lige tid til et par gange forrygende badminton om ugen, hvor man banker til fjerholden, så den snart ligner en forpjusket »lig'høne«. Bagefter synger man så eventyrlig smukt i badet! — Tillige fortælles der også her i

Fredensborg by, at undertegnede var 12 dage i Østrig sammen med Bent, Sv. Åge og Carl. Dog uden at nogen offentlig indrømmelse foreligger!

Ja. Dette var årets høst. Kernen var stor, selv om udbyttet måske var en smule under middel. Men alle frø giver jo ikke frugter. Men endnu engang tak. Jeres breve glæder mig. Og de luner helt her ovre i min lille jordhule.

Hermed alles ønsker til alle om et godt nytår, hvori megen glæde og mange gode timer måtte findes.

På gensyn!

Mine bedste hilsener.

Ove.

Til idrætsskolen i Vejle, 60—61!

Kaj Thomsen er udvandret til Australien, og jeg ved ikke, hvem der er hans repræsentant; der udbedes lidt nyt i skriftet her. Kaj tog afsted til Australien den 26. september. Han sejlede ud fra Italien og havde en vidunderlig sejltur ned gennem Middelhavet og Suez-kanalen, han har beskrevet det i sine breve, så man kunne leve med i det hele. Efter en hård tørn gennem det Indiske Ocean næde de til Sydney den 20. oktober (der var 1000 passagerer) og blev her opsamlet i en emigrantlejr, hvorfra de så kunne søge arbejde, Kaj kom ud på en farm, men der var han kun en uge, det var meget primitivt, der var hverken lys eller kraft, seng eller skab; nu pakker han appelsiner i kasser i en stor hal i byen Leeton, hvor han har lejet et værelse, han lever mest af appelsiner og mælk; der er meget varmt, da det jo er ved at være sommer der.

Med hilsen.

Kajs mor.

Sommeren 1961!

Bedre lidt end slet ingenting må vi stadig sige. Også i år er det for få, der har svaret.

Lena er kommet hjem fra England og bor nu igen i Århus. Desuden har hun fået en søn. Tillykke! Lena er blevet udtaget til Århus amtshold i gymnastik.

Jytte er stadig i Skive som »blodsuger».

Ingrid har langt til arbejde i Odense, så hun har købt bil. Hun dyrker stadig sport, håndbold og atletik, og desuden knipling.

Karen J. beærede mig med en opringning. Karen var som sædvanlig i godt humør og arbejder samme sted.

Hanne (Bøgholm) er indgået i den hellige ægtestand. De er bosat på Sjælland.

Mona indbyder til besøg, da hun har erhvervet et hus i Arnborg. Hun efterlyser »Den glade vandrer«. Monas idrætsudøvelse strækker sig til medlem af bestyrelsen i diverse idrætsforeninger, men efter jul — — —.

Gitte er gift og bosat i København. Grundet knæskader underviser Gitte ikke i vinter, men håber at komme i gang snarest.

Nanna og Helge bor stadig i Nr. Snede, og slagterforretningen går fint. De håber på en god julehandel, selvom de allerede nu har mere end nok at gøre fra morgen til aften. Nanna leder et damemotionshold.

Anne Lise skriver, at hun i foråret var færdig som student og derefter i København som norsk rus. Det var lidt af en oplevelse, skriver hun. Men ikke nok vi alle er klar over, hvad Anne Lise mener med det. Hun er nu lærerinde mellem de helgolandske fjelde, og hvis nogen skulle have lyst at høre mere nyt fra Anne Lise, er adressen: Holmvikja, Sandnessjøen, Norge. Alle breve modtages med tak og skal omgående blive besvaret.

Jeg er blevet »bonde« her sidst på sommeren og har derfor nok at se til. Idrætten er lagt helt på hylden, men da stuehuset er stort som et ondt år, mangler jeg ikke motion.

Til alle, der ikke har fundet ud af min ændrede adresse: Kis Møller, Haverslev Vestergaard pr. Fjerritslev.

I sendes alle de bedste ønsker om et godt nytår.

Kis.

Kjære danske venner vinteren 1961—62!

Forhåpentlig har dere fremdeles oss nordmenn i friskt minne, selv om det nå snart er tre år siden, vi tok en tårevåt avskjed på D. j. I. Men vi »are still going strong«, noe som de kommende linjer vil vitne om.

Liksom ifjor er det også denne gang Berit, som står for den største nyhet. Tidlig i mai ble hun viet til sin kjære Bjørn i Oslo, og de er nå bosatt et par mil utenfor byen. Barneværelset er allerede tatt i bruk — for bare noen uker siden kom verdens deiligste (selvfølgelig!) gutt til verden. Gratulerer, Berit! Det er vel unødvendig å tilføye, at hun er lykkelig. Hun er nå ferdig utdannet mensendiecklærerinne, og hun vil åpne privat praksis etter jul, så trenger dere råd eller hjelp — vet dere også hvor dere kan henvende dere — dog blir det på egen risiko!

Lise lever et lykkelig familieliv i Gentofte, men på denne års tid er det hun ser fram til jul da hun kan reise hjem for å gå på ski under stjerneklar julehimmel i snedekt landskap.

Claus Arne — som fremtidens olympiahåp heter — er blitt

en stor gutt, måler hele 73 cm på strømpelesten. Jeg fikk den ære å beskue han i sommer, og jeg må si at han er litt av et prakteksemplar!

Lise er ferdig med sin engelskeksamene ved universitetet og puster lettet ut. Nå kan endelig hun og Johan nyte livets gleder utenfor hjemmet igjen. Gymnastikk har hun ikke hatt tid til, men hun håper å kunne begynne med litt jazzgymnastik etter jul.

Og nå synger det på siste vers for Trines Københavnopphold. Til sommeren tar hun sin endelig eksamen ved Haandarbejdets Fremme og er da ferdig broderitekniker og tegner — det høres virkelig bra ut! Hun liker seg godt på skolen og er meget fornøyd med de eksamener hun har hatt hittil. Hun skriver at det skjer nye i København (betviles ikke!), og hun er ofte ute sammen med andre nordmenn, hvis vennskap hun setter meget stor pris på.

Hverken Finn eller Helge har jeg hørt noe fra, får bare håpe at de vil gi lyd fra seg til året.

Erik går på Statens Miljøterapeutskole i Oslo — er ferdig til jul og vil da få stilling i en eller annen spesialskole. Han leser for fullt nå, da det er en krevende eksamen, han skal ta. Ellers trener han nye, han har forresten en god sesong å se tilbake på dette året. Hans privatliv kan jeg ikke uttale meg om, men jeg er alikevel sikker på at han opplever litt av hvert.

Hva meg selv angår er jeg ferdig utdannet ved Statens Gymnastikkskole som gymnastikklærerinne og har nå begynt å studere tysk ved universitetet. Jeg stortrives i Oslo og har som alle andre mine små eventyr, som helst ikke skal stå sort på hvitt i årskriftet! I sommer hadde jeg forresten en uforglemmelig uke i København hvor jeg bodde hos Edel, og det skal vel ikke altfor stor fantasi til å forstå at vi levde livet — ikke sant, Edel?

Og med dette ønsker jeg dere alle et riktig godt nytt år i håp om at vi mødes snart igjen!

Anne-Grete.

Kære kammerater vinteren 61—62!

I år har der egentlig været helt god tilslutning til nyt til årskriftet, når man tager i betragtning, hvor sent jeg var kommet i gang. Undskyld, det skal ikke ske igen — men de lærerstuderende (!) har jo så meget at lave.

Igen i år er en af vore kammerater blevet gift, og vi ønsker til lykke. Det er Olav, som er blevet gift med Åse. Jeg har besøgt dem i deres lejlighed i Vejle, hvor de bor veldig hyggeligt. Olav arbejder ved sygekassen i Vejle.

Doris spiller håndbold og går til gymnastik. Desuden har hun jo også mand og søn at passe. Gunhild er på Thisted Central, og befinder sig i det hele taget godt i Thisted, men hendes forlovede bor der jo også. Kirsten Fr. mangler kun et år af sin uddannelse som sygeplejerske. Hun har lagt sporten på hylden, men har dog haft lejlighed til at undervise i gymnastik på fødselsstiftelsen! Inge Gr. er også på Århus Kommunehospital. Karen P. er hjemme og har en hel del gymnastik. For det første leder hun 3 hold og går selv på Horsensegnens elitehold. Karen Lohse er gymnastiklærerinde på gymnasiet i Frederikshavn og er efter Edels udsagn stadigvæk en trofast fodboldtilskuer. Edel bor nu i Brønshøj. Hun bor sammen med Jette, så i år er der nyt fra Jette. Hun blev gift for 2 år siden og venter i øjeblikket en glædelig begivenhed. Hun befinner sig, efter hvad jeg kan forstå, mægtig godt i Brønshøj. Hvad Edel angår, lever hun stadigvæk livet (!!). Hun får ikke engang tid til at drive sport.

Niels Friis er »halvsadist«, (også kaldet sergeant), men har nu kun kort tid tilbage. Han har spillet en hel del fodbold. I april måned rejser han sikkert til U. S. A.! Jens Erik er stadigvæk ved marinen og har lige været på en tur til Grønland. Han farer rundt fra det ene sted til det andet og er slet ikke til at holde forbindelse med. Harald er hjemme og har en masse jern i ilden. Han er formand for idrætsforeningen og er desuden både leder og aktiv inden for håndbold og gymnastik. Peter passer gæs som aldrig før. For hver gang jeg hører fra ham, er bedriften blevet udvidet, og desuden er han nu også medejer! Preben P. er ansat på fritidshjem i Ålborg, og desuden hjælper han i en ungdomsklub om aftenen. Han beder mig efterlyse »lille Svend« (Jensen). (Prebens adresse er Østerallé 89, Ålborg.) Niels Nørby er i tømmerlære og befinner sig udmærket ved det. Og selvfølgelig driver han en masse sport. Det er slet ikke til at nævne det hele!!

Undertegnede er endnu lærerstud. og har $2\frac{1}{2}$ år tilbage. Hvad idrætten angår, har vi igen i år været til finalestævne i seminarienhåndbold og fik i år en andenplads. Desværre har jeg nu fået dårligt ben og skal foreløbig holde mig i ro (!! i 2 mdr. I aner ikke, hvor svært det er.

Til slut vil jeg sige, at efter alle de bemærkninger, jeg har fået, møder jeg garanteret til næste elevmøde (vintermødet).

Hermed ønsker jeg jer et rigtig godt nytår.

Karen Mortensen.

Kære sommerpiger 1962!

Udgivelsen af årsskriftet nærmer sig, så jeg må i gang med pennen for at samle nogle oplysninger. Men hvad med Tund, Kirsten, Nath, Lisbeth, Sussi, Annelise og Eina?? Sidder I og hygger jer sammen et eller andet sted, eller har I helt glemt »Den jyske«? Bedre held næste gang; så håber jeg på nyt fra jer alle. I hvert tilfælde tak for de breve, jeg har fået!

Kirsten Holmgaard befinner sig godt i Haderslev; hun har 14 gymnastiktimer på de kommunale skoler og er meget glad for det. Desuden har hun haft et hold småpiger i den lokale gymnastikforening. »Den jyske« er også blevet besøgt flere gange til forskellige kurser.

Karen Winther er i fuld gang med sin uddannelse. For tiden er hun på børneafdelingen på Ortopædisk hospital i Århus. Desuden har hun været på børnehjem i et år og lært barnepleje. Sport har der overhovedet ikke været tid til; men det forsømte kan forhåbentlig indhentes efter jul, mener Karen.

Fra Anne Marie i Norge har jeg fået et langt brev. Hun fortæller, at hun har arbejdet på »Hjemmet for døve« i Andebu i $1\frac{1}{2}$ år. Næste år regner hun med at skulle på skole, der skal hun være i tre år. »Desværre er der kun 24 timer i et døgn,« skriver Anne Marie, så hun synes, der bliver for lidt tid til gymnastik.

Bente foretrækker nu Sjælland fremfor Fyn og »Den jyske«. Hun er i guldsmedeforretning i Nykøbing, får en god løn og er godt tilfreds. Hele sommeren har hun haft ekstraarbejde som servitrice på en sommerrestaurant »Grønhavehus«. Hvordan Bente når det hele, forstår jeg ikke, men hun har også haft tid til et par roture i sommer og dyrker nu flittigt gymnastik.

Fritze har det så dejligt i Fredericia. Gymnastik har der overhovedet ikke været tid til, da Fritze er optaget af andet, bl. a. har hun været ved at svinge malerpenslen i et helt nyt hus i Skjern. Hvad mon det trækker op til? Desuden er hun begyndt på »frikadellekademiet«, som hun selv skriver. Hvordan skal der så blive tid til ret meget andet? Held og lykke med det hele, Fritze!

Inge-Marie holdt julebryllup sidste år, og hun og Hans bor i et pragtfuldt hus i Virklund, hvor Hans er lærer. Foruden at passe det hele i Virklund går Inge-Marie på seminarium i Silkeborg, og hun går også til gymnastik.

Aase er også blevet frue og har nu en dejlig lille pige. Hun og Olav bor i Vejle, hvor Aase samtidig går på seminarium. Til sommer er hun færdig med det.

Det er efterhånden noget siden, jeg har hørt fra Eva. Hun og

Jørn bor i selvejerhus i Brædstrup og har en kvik dreng, der hedder Bo. Gymnastikken får vist lov at hvile indtil videre.

Jeg selv går stadig på seminarium i Ranum, men er færdig til sommer. Der er mere end nok at lave, så gymnastikken får lov at hvile, undtagen i de fire ugentlige timer på seminariet. Fra januar til juli i år har jeg været vikar på Fyn.

Det var, hvad jeg har kunnet samle sammen. Jeg vil slutte med at ønske alle et godt nytår!

Glem nu ikke at komme til elev-weekend den 13.—14. februar. Mange hilsener og på gensyn!

Karen Marie.

Kære sommerpiger 62!

Ja, det er desværre lidt sløjt med nyt i år, men lidt er da bedre end ingenting. Her er de få, der lod høre fra sig.

Allerførst Else Marie, hun er som sædvanlig så sprængfyldt med energi, så man bliver helt træt af at høre om det. Hun har i sommer ledet 5 håndboldhold, selv spillet, og hun har ledet træningen til idrætsmærket; desuden har hun været på elitehold i gymnastik, spillet amatørkomedie og været på gymnastikkursus i Viborg en uge. Her i vinter har hun også 3 hold i gymnastik et par gange om ugen, og så bygger hun og Peder hus.

Så er der Bodil, hun er lykkelig nygigt lærerfrue i Vejen. Inden hun blev gift, uddannede hun sig som syerske, men lige for tiden arbejder hun altså ikke; hun regner dog vist med at ville til det. Bodil har 2 hold småpiger og et damemotionshold og træner også selv, så hun er også vældig aktiv.

Annelise Vig har efter at have været 5 mdr. i England påbegyndt en uddannelse som sygeplejerske. Hun har været 5 mdr. på sygeplejehøjskole, på 2 mdr.s forskole og har nu været 2½ mdr. i praktisk arbejde. Hun er vældig glad for det, selv om det, som hun skriver, ikke altid er nogen dans på roser. Hvordan det går med gymnastikken, skriver hun ikke noget om.

Kirsten Pedersen, nu Olesen, er blevet gift. Hvordan, hvornår og med hvem fortæller historien ikke noget om. Hun bor nu i Odder, men er i Århus ved at uddanne sig som fritidspædagog. Hun har halvandet år tilbage. For øjeblikket er hun ude i praktik på et beskæftigelsesværksted for evnesvage unge mænd, og der er hun vældig glad for at være. Heller ikke hun nævner noget om gymnastikken.

Om Rie kan jeg fortælle, at hun i sommer havde en dejlig ferietur til Italien i en uge. Her i eftersommeren havde hun fået en stilling i Canada, hvor hun også skulle lede gymnastik. Ulykkeligvis blev hendes far dræbt ved en traktorulykke i september

måned, og så blev Rie hjemme hos sin mor lidt endnu. Hun er dog alligevel, selv om det altså blev på Sjælland, i fuld sving med gymnastikken og leder flere hold derovre, og selv går hun på et hold, der kommer i fjernsynet her i vinter, så I må endelig kikke ivrigt efter hende.

Så er der Inga, hun har jo været i Tyskland $15\frac{1}{2}$ måned som led i sin uddannelse. Hun har været på skole, som vi vist alle ved, bagefter i en forretning i Flensborg og sidst i Heidelberg. Begge forretninger havde ca. 200 ansatte, så det var store forhold. Inga har det meste af tiden gået til gymnastik dernede, så hun har ikke helt glemt det. For øjeblikket er hun hjemme i sin fars forretning, men efter nytår stikker hun af til England, nærmere betegnet London, hvor hun skal være i 3 måneder på Den danske Købmandsskole. Bagefter regner hun med at tage arbejde derovre. Inga har skrevet 10 fulde sider til mig, så jeg har måttet skære det stærkt ned, men det meste er da kommet med. — Så var der desværre ikke flere.

Om mig selv kan jeg fortælle, at jeg stadig bor i Århus, men jeg arbejder nu i et stort glasmagasin, hvor jeg er meget glad for at være. Jeg begyndte den 1. oktober efter at have været 1 år i en chokoladeforretning, og det var ikke nær så spændende. Jeg går flittigt til gymnastik, og desuden til dans og engelsk, så min tid går faktisk udmærket. Det synes den iøvrigt at gøre for os alle.

Nu vil jeg slutte med et på gensyn på »den jyske«.

Kirsten Luxhøj.

Her er Norge fra vinteren 1962—63.

Atter et år er gått og julen står igjen for dør.

Jeg mangler dessverre svar fra hele tre i år mot bare en i fjor, men hjertelig takk til dere andre som er så flinke til å svare, med en gang min lille påminnelse kommer.

Briten er fremdeles å finne i Sandnes og har kanskje vært enda mer opptatt det siste året enn noengang tidligere. Foruten sitt daglige arbeid på »labben«, har hun 13 timer som gymnastikk-instruktør i uken, pluss at hun turner selv. Godt gjort, Briten! Og på gymnastradaen i Wien 1965 er Briten en av forturnerne fra Sandnes. Lykke til med det.

Ingunn har forlatt Sandnes og er nå bosatt i Oxford, navnet Sagland er byttet ut med Jackson. Trives godt i England og i ektestanden.

Ansatt som fast vikar i gymnastikk ved Kristiansands Katedralskole er Wenche og arbeider som leder for turnpartier og håndball-lag i fritiden. Statens Gymnastikk-kurs som hun også

gikk på i fjor er utvidet og fortsetter sommeren 1965, hvor hun da skal ta avsluttende eksamen som tilsvarer øverste avdeling ved Gymnastikkskolen. — Håper det går fint med eksamen, Wenche!

Anne Lise skriver at med henne er det ikke så mye nytt. Hun går fremdeles på kjole- og draktlinja ved yrkesskolen i Alta. Og da hun i sommer var på Voss, hvor hun tok instruktør-diplomet i svømming er det som svømmeleder hun hovedsakling arbeider i fritiden.

Bortsett fra at Anne Lise traff Eva på Voss i sommer og forsikrer at hun var den samme gamle er det intet å høre fra frk. Mickelsen.

Nå er det på tide med et innslag fra det sterke kjønn!

Fortsatt bra trives Kåre som sløyd- og gymnastikkklærer ved Eide skole. Han er litt skuffet over ikke å ha hatt besøk av en eneste av oss — »men du bor jo så inderlig langt unna,« Kåre! — Vi er hjertelig velkommen enda.

John har i det siste året oppholdt seg rundt omkring i våre fengsel. Neida, det er ikke så farlig som det høres ut til. Han har fartet rundt som fengsels-aspirant, for så nå å befinne seg på fengselskolen i Oslo. »Dersom jeg klarer eksamen får jeg fast ansettelse og synes jeg har vært riktik heldig,« skriver han. — »Håper du ikke får brydderi med noen av oss i ditt, antagelig, fremtidige yrke, John.« — Av idrett er det kun fotball han har hatt tid til dette året, — yrkes-utdannelsen må gå først!

Enda et brev fra Oslo hvor Cola'en står like høyt i kurs hos Anne. Hun lever omrent som ifjor, men nytt av året er at nå er hun tannlege-søster om formiddagen og — som før — gymnastikk-instruktør om ettermiddagene og kveldene. Lovet henne å sende en ekstra hilser til Bjerregård og fortelle at hun ble riktig stolt da hun fikk se bilder av han som leder for de danske under sommerlekene i Tokio. Det slutter vi andre oss til også. Ellers lengter hun ofte tilbake til D.j.I. og lover snart å svare alle de, hun skylder brev.

På en fest på Samfunnshuset i Flesberg i Nummedalen traff hun Tore nylig. Han er nok like glad i en »svingom« som før, for da hadde han »bare« syklet fra Kongsberg til Flesberg som det tar sirkatrekvarterstid å kjøre med bil. — Savner brev fra deg, Tore!

»Jeg går fremdeles her på Gloppe Husflidskole og trives bra,« sa Tove da jeg en dag snakket med henne i telefonen. Hver weekend er hun hjemme i Tønsberg hos sine foreldre og — — ! Så alt er ved det gamle med henne.

I november ifjor begynte Bitte som gymnastikk-lærerinne ved

Stokke linjedelte ungdomskole og her liker hun seg riktig godt. Fritids sysler er håndball og jazzballet, sistnevnte er noe av det festligste hun har vært med på. Til Vejle akter hun seg til Elevstevnet 1965; så se opp dere danske dreng — skalpe-jakten er ennå ikke slutt.

Når det gjelder meg selv står det hele i hjemmets og familiens tegn. For i de siste dager av mars kan vi forhåpentligvis hilse en ny verdensborger velkommen, så turn og håndball er, for mitt vedkommende, lagt på hylla for en stund. Men trives også storartet i min nåværende tilstand!

Nå trodde du vel at jeg helt hadde glemt deg Solveig, men tenkte bare og »bli ferdig med« oss som har hatt Norge som oppholdsted dette siste året.

Solveig derimot har arbeidet og slitt på fabrikker i Danmark for hurtigst mulig å tjene penger til sin vidre utdannelse som nå er begynt på Sy- og Tilskærerskolen i Nykøbing F. På et rom som ikke er større enn det vi hadde i Vejle, bor hun sammen med tre andre piker. Men det går fint — enda — for kameratskapet er godt og undervisningen god så det er ingenting å klage på. »Skal si du er iherdig, Solveig!«

Til dere som lurer på om Solveig og Egil er gift, kan jeg fortelle, at de er fortsatt »bare« forlovet. Utdannelse først, siden ekteskap — fornuftig.

Til slutt et godt nytt år til alle dere 1962—63ere!

Hanna.

En hilsen fra vinterpigerne 62—63!

Tænk — allerede et år siden jeg sidst sad og skrev »nyt« og hele to år siden, det var os, der sad spændte og forventningsfulde i foredragssalen. Det blev fem måneder med rige muligheder for lærdom, og tiden, der fulgte, bragte mange omvälvningar och oplevelser for de fleste — her er lidt om det forløbne år:

Mon I kan huske lidt af det, jeg skrev sidste år? Nemlig om Bente Dahl og hendes journalistiske evner. Disse evner — eller måske er det nogle andre — har nemlig ført til, at Bente den 3. oktober blev gift i Grenå kirke, nu hedder Budtz og bor i Sæby. Efter brylluppet rejste Bente og hendes journalist-gemal til Mallorca på bryllupsrejse. Nu går hverdagen med at passe et kontorjob i Frederikshavn og hjemmet på Agerleddet 2, Sæby. Held og lykke fremover!

Bente Mads fortsætter sin uddannelse og har p.t. travlt med eksamen — første del nu og anden del til februar, men så er

hun også helt færdig og klar til at tjene penge. Foruden læsningen bliver der også tid til at lede 2 hold Børn og 1 hold unge piger. Ja, nu har Bente og Visti allerede været forlovet et år, men for tiden er Bente »græsenke«, idet Visti er inde som soldat.

Birgit og hendes mand reciderer stadig på »Ørumgård«, hvor de har et alle tiders dejligt hjem. Birgit har lagt gymnastikken på hylden til fordel for kjolesyning og yoga. — Men det er Tore's opfordring, der har givet resultat.

Bodil er den næste i alfabetet, og hun fortæller, at hun læser som en vanvittig på Århus universitet, hvor hun regner med at få første del som fysioterapeut inden jul. Også Bodil er »græsenke«, idet Finni er sergentlev og skal være i Næstved det næste halve år — men forhåbentlig ser vi noget til dem til februar-mødet?

Elisabeth — ak ja, den røver! — er ikke mere at finde i København. Hun har nemlig startet sin egen fodklinik i Klaregade i Odense — så er der jo heller ikke så langt til Kaj, der er begyndt i »præp« på Haderslev seminariu.

St. bededag blev rigtig fejret, idet Astrid kom til byen!!! Lisbeth bød på smørrebrød og hjemmebryg ude hos farmor, og rundt om bordet sad: Preben, Svend Erik, Svend W., Kaj, Bente Dahl, Lillian, Lisbeth, Astrid og ego. Aftenen sluttede med et lille besøg i Nyhavn m.m. Hele bandensov hos farmor, så vi havde også en dejlig lørdag sammen. Som sagt — har I ligtorne, nedgroede negle eller lignende så besøg Lisbeth i Klaregade 27.

Grete læser nu i 2. klasse på Jelling seminarium, men der bliver også tid til idrætten. I sommer har Grete ledet atletikken i Jelling, og nu er det gymnastikken, der kalder. Grete har 20 piger 2 gange ugentlig. Og så slutter Grete sit brev med ønsket om at se så mange af jer som muligt til februar-mødet.

Vores rødtop og børnehavebarn Grethe er blevet en stor pige og går nu i skole. Efter optagelsesprøven på børnehavelærerinde-seminariet i Odense måtte Grethe på et frivilligt tvunget 3 mdr.s ophold på Askov, og dette ophold var Grethe alt andet end glad for. »Så foretrakker jeg det strenge reglement i Vejle,« siger Grethe. Men alt får en ende, og i august begyndte Grethe så at læse i Odense, så nu er hun kommet på sin rette hylde. Der bliver dog også tid til at gå til gymnastik, hvor hun står på rad og række sammen med Lisbeth — sikke et par!

Gudrun har nået en del i det forløbne år, men det skulle hun jo også nemt kunne klare med det humør og den energi, hun er i besiddelse af. I tiden indtil november har Gudrun været servitrice på kroen i Højer, men nu er Gudrun færdig med at gå i sine hvide bluser til hverdag, idet hun er begyndt på tæppefabrikken i Højer. Sportsligt ligger det lidt tungt.

Fra Gudrun i syd til Inger i nord. Inger går nu i 2. klasse på seminariet i Hjørring og har ikke fået mindre at bestille af den grund, men der skal altså være tid til at lede gymnastik. Inger har et hold på 76 piger fra 9—12 år — der er noget at holde styr på, men som Inger skriver: »Kniber det med roen, og jeg ikke kan råbe dem op, ja, så pister jeg i fingrene, og så bliver de sør'me så forskrækkede, at der bliver ro.« Her foruden har Inger også et »teen-age hold« på 40 stk. — rigtige små damer.

Også volley-ball står på programmet — her er Inger meget skrap, idet hun er kommet på skolens hold. Sidste nyt om Inger er, at hun hver eftermiddag optræder som juleassistance-sætte-pige i varehuset »Pax«.

Jette har helt opgivet seminariet til fordel for en skrive-maskine — kan man nu forstå det? Sommeren tilbragte Jette som sidste år i kantinen på Risø, men nu går hun på kursus i København for at lære maskinskrivning, og der foruden arbejder hun i Illums Bolighus. Jette's hensigt med maskinskrivningen er et job i Holland til foråret — mon det skulle være et »hjerte-job«?

Lene var kontorpige indtil april, så havde hun fået nok af det. Fra 12. april til 1. maj blev der lige tid til at tage kørekort, og 1. maj tog Lene atter på skole — denne gang på Ryslinge højskole — hvor hun havde musik som liniefag. Efter 3 mdr.s ophold kom Lene så hjem til Rønnebæk, og nu slider hun i præppen på Haslev seminarium. Lene har 25 piger til redskabs-gymnastik og regner med at få nogle af dem med til sjællands-mesterskaberne.

Lis Kruse er nu 2. års elev hos E. Poul Pedersen, så der er jo nok at se til, men volley-ball og ridning skal der nu også være tid til.

Fru Lis befinder sig i alle tiders lejlighed i Skovlunde. Hun er stadig ansat i grønlandsministeriet, og så har hun jo også sin typograf-gemal at passe: »Men de dage, Bent møder kl. 5, må han sør'me selv lave sin morgenkaffe,« siger Lis — forbavser det jer? Sportsligt bliver det kun til »danse- og restaurations-sporten«.

Lise befinder sig nu i Viborg, hvor hun arbejder hos en dyr-læge, så hun er rigtig i sit es. Lise spiller også håndbold i Viborg, hvor træningen foregår ude på gymnastikhøjskolen. Lige en lille hilsen til Lise og hendes mor med tak for en dejlig aften fra Lillian og ego.

Atter en tur til Hjørring, denne gang til Ruth, der nu går i 1. klasse på seminariet. Ruth leder et hold »motionister« 2 gange ugentlig. »Der er jo også andet, der skal passes,« skriver Ruth, men endnu er jeg da hverken gift eller forlovet — og dog!!!

Mine anstrengelser er lykkedes, det skal forstås derhen, at jeg i år har modtaget brev fra Birgit Vigtoft og Ulla — rart at høre, der er liv i dem.

Birgit skriver, at hun stadig er elev inden for åndssvageforsorgen, men at hun er færdig om $1\frac{1}{2}$ år. Uden for arbejdstiden har Birgit travlt med at lede gymnastik i Præstø, og så er hun også selv med på hold. Birgit har i sommer været på 14 dages ferie hos Eva i Stavanger. Og så slutter Birgit sit brev med, at hun i år håber at modtage elevskriften, idet hun ikke fik noget sidste år — mon hun har husket at indløse det af elevforeningen fremsendte giro-indbetalskort? Jeg tror det næppe.

Ulla har også fået lyst til at være med i »æresrunden«, og hun fortæller, at hun siden skolen har fået den et-årlige barneplejeuddannelse i Kolding, men nu befinner sig på en vuggestue i Viborg, hvor hendes Kim p. t. er soldat. Til jul er det et år siden, Ulla og Kim fik ring på — til lykke med det.

Lillian er stadig ansat i sparekassen, men er her i sommer blevet forflyttet til en filial i Hornbæk, og det er hun ikke spored af, for her er hun alene på kontoret med en ungkarl!!! Sommeren igennem har Lillian spillet håndbold, og nu er det i gymnastiksalen, hun herser og regerer — hun har et hold store piger plus et damehold; foruden bliver der dog også tid til at komme til Hillerød 2 gange ugentlig for at være med på mit damehold.

Og jeg selv er stadig pennevridt på kommunekontor. Fra 1. august fik jeg stilling som overassistent på et andet kommunekontor, men bor dog stadig i Hillerød. Jeg har væretude at dømme knap 200 gymnastik- og atletikprøver til idrætsmærket samt hjulpet til med atletiktræningen af 76 børn. Nu har jeg gymnastik 3 aftener om ugen eller 10 timer i alt. Jeg har 2 børnehold med henholdsvis 57 5—8 årige og 64 8—11 årige plus et damehold på ca. 45, og så er jeg selv med på 2 hold, så fritiden er knap. Gift eller forlovet er jeg ikke — da ikke så meget, at det gør noget! 8 dage af sommerferien tilbragte Lillian og ego ved Middelhavet, hvor vi nød sol, varme og den billige spiritus! Efterårsferien brugte vi til gymnastikkursus på Gymnastikhøjskolen ved Viborg samt besøg hos Lise, Steen og Donner.

Dette var lidt om de fleste, desværre mangler der brev fra Ingerlise, men det kommer nok til næste år — tak for jeres breve.

Sluttelig ønsket om et lykkebringende 1965. — Håber vi ses rigtig mange til elevmødet!

Marianne.

Kære venner 62—63!

Tak for jeres breve, det er rart at høre lidt nyt fra jer i dette åbenbart så fjerne hjørne af landet. Især tak, fordi I var så hurtige til at svare. Det letter jobbet.

Vi går lige til sagen uden yderligere omsvøb, da man på højeste sted sætter pris på kortfattethed, så her er drengenes meriter fra det sidste år.

For at I med det samme kan vænne jer til det, vil jeg begynde med en soldat, nemlig Ernst, men han var nu også den første, der svarede, så han fortjener en hæderfuld førsteplads. Ernst befinder sig så godt i militæret, at han bliver der til august 66. I det forløbne år, har han været på svejse- og værkstedskursus i Ribe, og af den grund tjener han ligefrem helt godt derinde, så det er vel derfor, han har lyst til at forblive i kongens klær så længe. En lille udflygt er det også blevet til, idet de lige har været på manøvre i fjorten dage i Tyskland, og, skriver Ernst, der kostede en guld-Tuborg kun 80 øre, så det var kronede dage. Donner er jo nu blevet lærerstud. på Marselisborg, så han har heller ikke noget at klage over, bortset fra de irriterende lærere, der hele tiden plaprer løs, så han ikke kan sove i fred. Alligevel har Donner og Steen i forening gjort lærerne en tjeneste, de er nemlig holdt op med at spille klaver — man siger, at lærerne holdt fest på lærerværelset den dag. Nå, spøg til side, der er skam også foregået noget betydningsfuldt på seminariet, der har bl. a. været en mængde dejlige fester, og »Maritza« har også af og til haft D. J. I. besøg, så der har ikke været tid til at kede sig. Med sport er det ikke blevet til så meget, bortset fra et dansk seminariemesterskab i håndbold, men hvad, det er vel også værd at tage med. Preben har i vinter fået gjort alvor af sine landbrugsskoleplaner, idet han følger Svend Erik op som elev på landbrugshøjskolen i Høng, hvor han startede 1. november. Indtil da var han hjemme i Gundslev på sin fars gård. Vinteren gik med gymnastik og badminton, og sommeren med fodbold og håndbold, altsammen i det små, skriver han, men vi ved jo, hvor beskeden han er. Svend Erik er nu omsider blevet træt af at gå i skole. Fra 1. november fik han plads på en gård ved Slagelse som fodermester, så nu har han det lunt både i den ene og den anden forstand. Helt er han dog ikke holdt op med at søge visdom, for tiden hænger han i med et brevkursus, som måske bliver fulgt op af flere. — Sandelig, »han higer og søger ...« — idræt er der også tid til, det bliver til håndbold to gange om ugen og folkedans en enkelt gang, et job som gymnastikleder har han imidlertid sagt nej til (mon ikke han har dårlig samvittighed?). Jens Jørgen springer soldat i Viborg i 167 dage endnu (9. nov.);

når de par dage er gået, har han tænkt at søge optagelse ved seminariet i Gedved. Om sin hverdag nægter han at udtales sig, han er bange for, at tryksværten ville rødme. De eneste lyspunkter er, når der kan blive tid til lidt soldaterhåndbold. Jørgen Erik går nu i første klasse på Ribe Seminarium, men det er nu ikke det, der tager al hans fritid. Sommeren gik med fodbold og træning af et drengehold. I ferien var han en tur i Norge på lystfisketur, uden større fiskefangst. Om han ellers fangede noget, skriver han ikke noget om. Nu går fritiden for det meste med jagt, han er en rigtig »dyrevæn«, den ka'l. Andreas arbejder hjemme hos sin far, og det har han gjort det sidste år. Man kan vist roligt sige, at han er den mest aktive, hvad angår idræt. Sidste vinter deltog han i gymnastik og håndbold og var med til amatørteater. Gymnastik og håndbold fortsatte om sommeren, men desuden ledede han små piger i håndbold og dyrkede lidt atletik. Nu er han desuden blevet formand i den lokale idrætsforening. Se, det er et eksempel til efterfølgelse. Ejgil J. har store nyheder at fortælle; den 15. august blev han nemlig »lagt i lænker«. Han og Karoline er nu begge elever på husflidshøjskolen i Kerteminde. Som bekendt var han sidste vinter lærer i Bramminge. Da de sluttede der omkring 1. april, tog han på køleskabsfabrik i Vojens, og her indhentede skæbnen ham. Han fik dog alligevel tid til lidt fodbold og håndbold samt at lede Haderslev Vesters amtshold i gymnastik; det gav nogle ture med opvisninger bl. a. til Sønderborg. Nu leder han gymnastikken på skolen i Kerteminde. Jeg tillader mig at gratulere og ønske held og lykke med fremtiden på hele holdets vegne. Allan fik svendebrev som murer 1. maj. Kort tid efter begyndte han at læse ved Århus Husbygningsteknikum. Han har opdaget, at der skal slides for at blive husbygningsingeniør, men han kan lide det. Idrætsligt er det naturligvis atletikken, der nyder Allans interesse. Han træner tre gange om ugen, men får dog også tid til en lille smule håndbold ind imellem. Atletikken har givet nogle dejlige ture, som to gange er gået til Norge (rigtig et yndet rejsemål for D. J. Iere). Svend Storegård leder tre hold i gymnastik, samt står for badmintontræningen i Ask Gymnastikforening, hvor han også er formand. Jens Buch startede i militæreret 1. januar, siden har han været i Sønderborg for at blive omdannet til »halv-sadist«, og som sådan udfolder han sig nu i Fredericia. Det er ikke så slemt, skriver han, at skrige lidt over rekrutterne, når man bare får penge for det. — Godt man ikke er soldat i Fredericia. — Steen er ligesom Donner blevet vordende pædagog på Marselisborg sem., men som sædvanlig er det festerne, han ofrer mest opmærksomhed. Han skriver bl. a., at han lige er

blevet »arrangeret« til at være bartender ved en præpfest, jo, han forstår at mænge sig, hvor der sker noget. Håndbold er naturligvis stadig hans store interesse, men i vinter har han tillige kastet sig over dansen igen. — Skal vi i forening mindes... — Niels Smed har sommeren igennem ledet gymnastik og spillet håndbold i Arden. I resten af sin fritid har han medvirket ved et frivilligt halbyggeri, men han er jo også i træning på det område, efter at de netop er ved at afslutte genopbygningen af hans fars gård. I vinter spiller han håndbold, og efter jul skal han igang med at lede gymnastik. Poul P. var hjemme til den 9. april, så meldte udlængslen sig, han pakkede kufferten og drog til Kalundborg, hvor han nu er arbejdsmand på en tømmerhandel. Knud Buch, der sidste år begyndte som landvæsenselev, befinder sig godt ved det. Men ak, det gode varer sjældent så længe, i det nye år skal han ind at springe. Svend Wittrock indledte sin militære karriere i september, foreløbig er han korporalelev på Søværnets Exercerskole i Avderød, så det er ikke godt at vide, hvad det kan blive til. Før han blev indkaldt, føjede han rundt som reservepostbud i Hellerup, bortset fra 3 uger i forsommeren, hvor han var »lærer« ved en feriekoloni på Årø. Jeg selv går nu i 1. klasse på Skårup Sem. Jeg spiller violin og synger i kor, så det er en fryd (især for øjet). I fritiden går jeg til gymnastik og spiller lidt basketball. I nær fremtid skal vi igang med vinterens frivillige idræt på sem., og i den forbindelse har jeg påtaget mig at assistere gymnastiklæreren med basketballtræningen. —

Det var, hvad der er indkommet af nyheder fra de mandlige 62—63'ere. Med tak for de mange spændende breve ønsker jeg på vores vegne en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Egil L.

Til skolen!

Takk for sist. Har det bra. Bortsett fra ca. 7 uker i sommer har jeg jobbet hjemme og det gjør jeg også nå. Ellers har jeg sportet som vanlig denne sesong. Resultatene har ikke vært av topp-klassen, men så er konkurrencen her i Buskund meget hard. Jeg har ikke ledet noe ungdomsarbeide ennå, og det har jeg heller ikke tid til. Friidrettsgruppa har hatt en del fremgang, særlig på de korte flatløp.

Hjemme arbeider jeg som ferdighushjelpeemann. Det er trivelig arbeid, bedre end det var på Sagå. Der arbeider jeg sammen med en som har arbeidet i Canada. Han sier det er bra der nå og en burde ta seg arbeid utenlands og se seg om, når en er ungkar. Eller tror jeg, at jeg ikke vil hevde meg noe særlig i

sporten framover. Da bør en helst ha lett kontorarbeid ifra 9—15 og ikke stå og gå å løfte hele dagen ifra 7—16.30.

Jeg traff John Brevik i Oslo forleden.. Han går på fengselskolen i Oslo.

Så får dere ha det bra.

Venlig hilsen.

Tore Viken.

Kære »Sommerpiger 1963«!

Ja, så er tiden igen inde til at skrive lidt til årsskriftet. Inger og jeg har delt »flokken« imellem os, så nu håber jeg, at hun har hørt fra lige så mange som jeg, for de fleste har virkelig været flinke til at gøre pennen og fortælle lidt om, hvad de oplever.

Det var dejligt at være sammen med jer til elevmødet i sommer; glædeligt, at så mange var mødt op. Vi håber, at dette må fortsætte mange år frem.

Først en hilsen fra Norge, hvor Gudrun er travlt optaget af gymnastikken. Hun underviser i »kroppsöwing« både på Realskolen, Framholdsskolen og Folkeskolen og må desuden passe hus og hjem, så der er nok at se til.

Gudrun er begyndt at bruge sit circuitprogram fra D. J. I. og er nu spændt på, hvordan det spænder af. Endvidere har Gudrun gennemgået et svømmekursus.

Til slut sender vor repræsentant fra Norge en kærlig hilsen til alle venner i Danmark og håber at se dem til sommerens elevmøde. Sidste gang var hun desværre forhindret i at komme, da hun flyttede på det tidspunkt.

Den, der var hurtigst til at svare mig, var Anne Hemmingesen.
— Tak for det.

Anne kom — som vi vist alle ved — på Testrup Højskole lige efter opholdet på D. J. I. og var der i 5 måneder. Derefter startede hun efter lykkelig endt prøve på Århus Amtssygehus på forskolen — det var først på året 1964. — Uha, kan I tænke jer noget så slemt, Anne var oppe til prøve i anatomi og fysik — ja, I husker vel alle tydeligt vore prøver i anatomi hos Bjerregaard — det var ikke særligt spændende. Nå, også dette gik glat for Anne, hvorefter hun startede på en medicinsk afdeling. Hun skriver, at det var en oplevelse disse første måneder — meget nyt og meget trist — men alligevel er hun glad for sit arbejde og har ikke et eneste sekund fortrudt den gerning, hun har valgt.

Sommerferien tilbragte Anne på Bornholm og blev forflyttet til Odder Sygehus til september, hvor hun skal blive til marts 1965. — Herefter på læsekursus i 6 uger. Jo, Anne er godt tilfreds — og vi kan vist alle være enige om, at hun vil blive den helt

ideelle sygeplejerske. — Går til gymnastik, når tiden tillader det.

Så tager vi en tur til Varde. Jytte arbejder i en børnehave der og er så glad for at være der, at hun bliver der foreløbig. — Regner med til næste sommer at skulle begynde at læse til børnehavelærerinde.

Meget af Jyttes fritid går med gymnastik. Selv går hun 2 gange ugentlig til gymnastik — på et hold for videregående. Desuden leder hun et babyhold på ca. 35 — nogle herlige unger fra 3—7 år, så I kan forstå, at det går godt i Varde.

Endnu en vordende børnehavelærerinde — — — »Mus« — eller nærmere betegnet Annie Hougaard — er begyndt at læse til børnehavelærerinde og er meget glad for det. Hun har — efter sigende — meget travlt. Går i skole 3 dage om ugen og er i børnehave de andre 3 dage.

»Mus« skriver, at der kun er meget lidt tid tilovers til idrætten. Dog går hun til gymnastik en gang om ugen. Endvidere var hun begyndt at spille håndbold — men ikke Black skal have æren for denne interesse — men måtte på grund af manglende tid holde op. Jeg kan tænke mig, at »Mus« har mange andre små oplevelser, men det beretter hun nu ikke noget om. — Nå, du er nu god nok, »Mus«. — Forresten går »Mus« på samme seminarium som Hanne.

Også en ægte sjællænder har jeg hørt nyt fra. — Det er fra Tove — direktøren for »Loppen«. — Også hun er meget optaget. Går 2 gange om ugen til gymnastik i Frederikssund, hvor der trænes til en fjernsynsudsendelse den 6. december. Forhåbentligt har mange af jer set denne udsendelse — og fået et glimt af Tove.

Hun har rigtig flakket landet rundt. Var i sommer til landsstævne i Gerlev, og ved I, hvem hun traf der? — Rosa —, og så kan I jo nok tænke jer, at munden gik på dem begge. Endvidere har Tove været til atletikstævne på Bornholm og var da selvfølgelig på besøg hos Rosa. Desuden leder hun et hold store piger til gymnastik, går også til badminton og spiller en masse håndbold, så musklerne bliver rigtig rørt.

Tove har bedt mig skrive, at »Sommerpigerne« af hensyn til »Loppen« skal huske at meddele hende, når de skifter adresse.

Birgit Pedersen er fuldt optaget af at »studere«. Hun var blandt de heldige, som blev optaget på Jelling Seminariums 1. klasse og synes vældig godt om at sidde på skolebænk. — Det bliver sjovt engang at se Birgit bagved katederet. — Hun går til gymnastik 2 gange ugentlig — og ved I hos hvem? — Hos Astrid — det er der vist mange, der misunder hende. Endvidere

spiller Birgit badminton og er blevet så glad for at sy, at hun giber til nålen, så snart tiden tillader det. — Det er da vist fru Hess, der er skyld heri.

Og så til gymnastiklærerinden i Thorup. Else er stadig i sin gamle plads og er glad for at være der. Hun har i vinter 2 hold til gymnastik — ialt 70 friske piger fra 8—14 år, som hun er mægtig glad for at arbejde med.

Else har skiftet adresse — nu Vestergade 5, Fjerritslev — og har kun 2 minutters gang til sin arbejdsplads. Det er vist noget, der tiltaler dig, ikke Else? Hun er også blevet så glad for at sy og er lige begyndt på et Rya-tæppe, det er et ordentligt stykke arbejde. God arbejdslyst. —

I sin sommerferie var Else ved Gardasøen og i Venedig, hvilket var en stor oplevelse.

Og så lidt nyt fra Als.

Birgit Elnef har heller ikke lagt gymnastikken på hylden. Hun leder 3 hold piger fra 5—14 år og desuden et hold unge piger, så der er nok at se til. — Det er godt, at du er god til at finde på nye øvelser, Birgit. Hendes pianist fra sidste vinter er denne vinter elev på D. J. I., så hun har døjjet noget med at finde en afløser. Selv går Birgit på motionsholdet, der bliver ledet af en tidligere Ollerup-gymnast. Desuden går hun til tyskundervisning i Sønderborg og er ellers stadigvæk hjemme på gården.

Nu kommer turen til Fyn — til Connie, der — ligesom Birgit P. — var blandt dem, der blev optaget på Seminarium, hvor hun har nok at gøre med lektierne. Det er dog ikke så slemt i præppen, skriver Connie, så hun har også tid til at lede gymnastik — to hold — 30 piger i alderen 8—10 og 17 piger fra 12—14 år. Connie synes vældig godt om at lede — særlig de små piger. Hun går endvidere på danseskole en gang ugentlig — og er begyndt at spille violin — det lyder sikkert godt.

Connie sender en hilsen til alle »Sommerpiger 1963«.

Om mig selv er der ikke noget særligt at fortælle. Jeg er flyttet til Ålborg og arbejder hos Korn- og Foderstof Kompagniet, hvor jeg er meget glad for at være. — Jeg har en dejlig lille hybel herude, så skulle nogen af jer komme forbi, er I altid velkommen oppe hos mig.

Jeg går til gymnastik 2 gange om ugen — vi har en meget dygtig leder.

Endvidere spiller jeg en hel del håndbold, så min tid går ganske godt.

Til sidst vil jeg ønske alle »Sommerpiger 1963« samt alle på D. J. I. et godt nytår. — På gensyn til elevmødet.

De bedste hilsener.

Bodil.

Sommerpiger 1963.

Ja, så er tiden inde igen. Alt har i år unægteligt været lidt forhastet, derfor måske de få svar. Jeg havde dog håbet at høre fra flere af jer, I kan da ikke allerede have glent den dejlige tid, vi havde sammen på D. J. I.?

Her er dog lidt nyt fra de få, der har fulgt min opfordring til at lade høre fra sig. Kirsten Jensen er stadig at finde på Elbæk lærerskole. Hun er nu gået ind på 2. og sidste år, hvilket er ensbetydende med, at hun til sommer skal op til den afsluttende eksamen. Hvad der derefter skal ske, er på nuværende tidspunkt svært at sige, det vil tiden vise. Skolearbejdet skal passes, og det siger ikke så lidt, i hvert tilfælde har Kirsten ikke ret megen fritid, så hun har derfor helt måttet droppe gymnastikken.

Lone er igen søgt til Vejle, denne gang ikke til Idrætsskolen, men til Statens småbørnsseminarium, hvor hun 1. september begyndte som elev i præparandklassen. Her har Lone vist fået noget at se til, men der kan sikkert ikke herske tvivl om, at hun også nok skal klare det, hun er jo vant til at lave noget, det viser det sidste år ikke mindst. Først har hun ageret vikar som gymnastiklærerinde, dels på Saxkjøbing Borger- og Realskole dels på Radsted centralskole. Dernæst har hun indtil marts 1964 hjulpet sin fader i forretningen. Endelig har Lone arbejdet som afløser i Andelsbanken i Saxkjøbing fra marts til august. Jo-jo, Lone er sandelig en travl dame.

Anne Christensen er stadig at træffe på tegnestuen og er vældig glad for denne arbejdsplads. Anne har helt droppet tanken om at gå til gymnastikundervisning, da der er gået for lang tid, uden det var blevet til noget. Dog har hun ikke helt svigtet gymnastikken, 2 gange ugentlig går turen til aftenskolens gymnastik. Desuden har aftenskolen i forvejen lagt beslag på yderligere 2 af Annes aftener, idet hun her også går til sang og maling. Hanne har jeg lige talt et par ord med på gaden, men ikke været i stand til at kontakte, det er derfor ikke meget, jeg ved om hende. Hun går i øjeblikket på børnehaveseminariet i Århus, hvilket hun er mægtig glad for. Hun har helt igennem beholdt sit prægtige humør, som også på D. J. I. gjorde sig gældende.

Så til slut et par facts om mig selv. Jeg gik jo til præp-eksamen i Ranum i sommer, fik en pæn eksamen, men af 120 kom kun ca. 50 ind i 1. klasse, og blandt disse udvalgte »præpper« var jeg altså ikke. Og hvad så? Ja for at tænke over dette spørgsmål, tog jeg i ferien forskellige små jobs for til sidst at havne på »Holger Danske«, der sejler mellem Århus og Oslo. Her kom

jeg som kahytsjomfru og cafeteriaedame til at opleve en dejlig tid; men den fik også ende, jeg måtte afmønstre, da jeg var for ung. Jeg var igen arbejdsløs. Det endte da med, at jeg midt i september begyndte i »præp« på Århus seminarium, hvor jeg efterhånden er ved at falde til.

Foruden skolearbejdet, der optager en stor del af fritiden, går jeg 2 gange ugentlig til håndbold i V.I.F., og så sent som for en uge siden påtog jeg mig lederarbejdet for piger i atletiktræning; det er derfor endnu for tidligt at sige noget om resultatet; men jeg forventer mig meget af arbejdet.

Til slut vil jeg ønske jer alle et godt nytår, og jeg håber, vi fremover vil kunne samle endnu flere indlæg. Lad mig derfor vide, hvis I skifter adresse, så jeg hurtigt kan komme i forbindelse med jer. Tak.

Inger.

Drengene 1963—64!

Axel er plantearvsassistent i Viborg, fra januar er han at finde på V.U.s højskole »Bredablik«, og derefter skal han i trøjen. Dyrker gymnastik og fodbold. Sandsynligvis på VFFs divisionshold næste år.

René er seminarieelev i Hjørring, dyrker gymnastik og er elvers »ustraffet«.

Grønne er i lære som maskinarbejder i Sønderborg, hvor han spiller håndbold på Dybbøls jyllandsseriehold. Træner to damehold.

Niels Ove er »sløjd-elev« på Ask Højskole pr. Malling. Spiller fodbold og dyrker lidt gymnastik.

Skovgård er blevet portør i Korsør. Har været på »Putte-ferie« i Norge i sommer og brækket armen; tre måneder i gips og alligevel amtsmester i længdespring og 400 m. Samtidig gymnastikleder i Sorø.

Jens Erik er i reklamefotograflære i Århus, spiller stadig håndbold i Kolding. Han hverken ryger, bander, drikker eller går med piger.

Ib er stadig landmand i Hylstrup. Spiller håndbold og badminton. Træner stadig i løb, og dog har han endnu ikke løbet nogen pige op.

Ingars hjælper sin far i Norge, skal i trøjen til foråret. Endnu ledig, piger. Dyrker dog lidt gymnastik.

Morten går i præparandklassen på Zahles Gymnasium, spiller håndbold, på hold! Desuden har han »et hold piger«. Hvor det ligner ham!

Poul var i hele maj måned i Tromsø ved Jon, stor oplevelse.

kom derefter på en gård i Hamar også i Norge, indtil han 1. november rejste hjem og blev elev på Bygholm Landbrugsskole i Horsens.

Jørgen Ras er på Politiskolen i København og skal på gaden efter jul. Har lært judo, boksning og meget hård gymnastik, desuden spiller han håndbold i politiet. Kommer bl. a. sammen med en Lis Hansen fra Fyns-land.

Har ikke hørt fra Jon, men hvis rygterne taler sandt, er han blevet smedet i »lykkens lænker«. Tillykke! Dem fra M 1 kommer altid først.

Bent går på seminarium i Kolding, spiller fodbold i V. B. og dyrker desuden atletik og basket-ball. Han er uafhængig.

Sonne går på Frederiksberg Seminarium, spiller en del fodbold og træner et drengehold. Han kommer også sammen med Hanne.

Jens Kallesøe er ved »cirkus milli«; de første 5 måneder på Karup og fra 1. oktober på Flyvestation Aalborg.

Stockholm er stadig en »Kvik-mand« på håndboldbanen; han arserer Gartner- og Frugtavlerhøjskolen Søhus på fyn. Endnu ustraffet.

Knud sikrer tryghed på »Mallorca« og i Kalundborg. Formand for den lokale afholdsforening og desuden håndboldtræner.

Vi beklager, at ikke alle har kunnet overholde den korte svarfrist, men flere har vi altså ikke hørt fra.

Med hilsen

Lis A., Hanne J., Niels Peter og Knud.

Kære sommerpiger 1964!

Alle siger vi tak til skolen for en vidunderlig sommer, og denne gang er det os, der slutter fuldtalligt op. — Lad os nu ikke svigte, efterhånden som vi rykker fremad i bogen.

Mange tak for jeres breve. I en halv snes dage har der lydt et hyggeligt bump i entreen hver morgen. Det første, jeg modtog, var fra Kirsten Svendsen. Hun bor i Vejle og har en dejlig arbejdsplass på en tandklinik. Kirsten går til gymnastik på Signes elitehold og har sit eget lille pigehold på Nørremarken skole. — Vi tager et lille smut over til København til Ruth Ladelund, som jeg tit snakker med i telefonen. Hun har en rigtig ønskeplads i Gentofte som pige i huset. Hun er faktisk en slags sel-skabsdame, tror jeg. Ruth og jeg slás om at få kørekort først, vi er snart begge ved vejs ende. Ruth får også tid til at gå til gymnastik, man må jo passe på ikke at få bilmave. — Et meget langt

og dejligt brev kom fra Karen Lykkegård, der er husalf i Schweiz med udsigt fra huset ud over en sø mod alperne, der er fyldt med sne — og åh — Karen fortæller, hvor dejligt det ser ud i måneskin. Hun er meget glad for at være der — en flink familie — men — kaffe! der drikkes kun Nescafé. Men hvis også bare det er Karen's eneste problem i et fremmed land, så —. Så flyver vi tilbage til Danmark til flyvestation Vedbæk, hvor Birgit har tjeneste. Hun synes, det er mægtig spændende og skal snart flyttes til Karup som varslingsoperatør. Birgit fortæller også lidt om sin dejlige sommerferie i Italien. — På Vordingborg Seminarium slider Tonie i det. Hun får dog tid til at gå til gymnastik, og håndbold kan hun naturligvis heller ikke undvære. — Anne Margrethe skal have mange tak for det meget hurtige svar. Hun har mange jern i ilden. Nogle dage er hun på kontor hos sin far, hvor der også hører købmandsskole med. Nogle dage i huset, og foruden er Anne Margrethe svømmelærerinde 5 timer om ugen i en svømmehal, og hun måtte jo lige snuppe den store livredderprøve først. — Ruth Gjørup derimod ville ikke fortsætte sin karriere som udspringerske, men er begyndt som plejeelev. — En til vil hjælpe med at gøre vejene usikre, det er Lissie fra Svendborg. Hun befinner sig nu i Rudkøbing på postkontor, hvor hun starter kl. 6 om morgenens. Arbejdstiden er vist temmelig lang og skiftende. Lissie får også tid til gymnastik, har fået tilbud om at lede, men kan desværre ikke på grund af arbejdstiden. — Nu kommer vi til den norske afdeling. Aud er på husholdningsskole, og desuden har hun både store og små piger til gymnastik. Til januar har Aud fået plads på Ullevål Sykehus. Det var Auds drøm, så det var godt, det gik i opfyldelse. — Ingeborg er vikar i børneskolen, »Det er så dejligt at arbejde med de små barna«, skriver hun. Desværre fik hun ikke plads på seminariet i år, men håber til næste år. — 6 timer gymnastik om ugen står der på Ingeborgs skema. Også engelsk er hun meget glad for at undervise i. Hun fortæller videre, at den knappe fritid går til porcelænsmaling og stileretning. Ingeborg besøger ofte Eva Gotaas (f. Rolseth) som passer hus og mand. — De vil gerne sammen starte en basketball-klub i Stavanger. — — — Hanne har også en ønskeplads i huset, hvor hun samtidig skal passe en lille forretning med keramik, antikviteter og håndstøbte lys. Hanne arbejder fra 8 morgen til halv 4 eftermiddag, fri hver søndag og hveranden weekend fra lørdag til tirsdag morgen. Hanne var ellers i København i efterårsferien, det var en skam, vi ikke havde lejlighed til at mødes. Det sidste bidrag var fra Jette — uheldige Jette. Brevet var skrevet med venstre. Højre arm er i gips. Det er ellers flot klaret med venstre

hånd. Jette slår alle rekorder med hensyn til gymnastikken, det er vel nok flot, Jette. Jeg har talt dem sammen — 220 clever i alt. Og så vikarierer hun endda for Bente Fisher, som for tiden er i Fredericia »på græs« fra børnehaveseminariet. Bente er også glad og tilfreds og har 4 hold gymnaster: babyhold, pigehold, ungdomshold og elitechold.

Ja til sidst, inden jeg giver Karin ordet, vil jeg lige fortælle, at jeg stadig er på danseskolen fra morgen til sen aften. Jeg passer regnskabet og kontorarbejdet om formiddagen og så dans for resten af tiden. Gymnastik er der desværre ikke tid til at dyrke, men jeg går meget op i jazzgymnastik og jazzballet.

Hav det nu godt alle sammen, fortsæt med sliddet i det nye år.

Masser af hilsener fra
Eva.

Sommerpiger 1964!

Det er nu sjovt at høre fra I gamle sommerpiger-64, selv om det har holdt hårdt at få slæbt oplysninger sammen fra jer. Endnu medens jeg skriver dette, har jeg ikke hørt fra Estrid, som dog skal være lovlige undskyldt, da hun i øjeblikket befinder sig i Californien. Sådan var planerne jo. Men det ville jo have været interessant også at høre derovrefra.

Karen Elise har ordentlig fået noget at rive i. I Herning, som hun nu bærer ved sin nærværelse, leder hun to gange om ugen et hold damer, der, som hun skriver, »er lige fra 18—40, og kiloene fordeler sig også nogenlunde med alderen, så det er en lyst både for dem og mig«. Når det ikke er gymnastikken Karen Elise beskæftiger sig med, så går hun da også i præp. på seminariet, og i »fritiden« skal der jo også læses lidt!

Efter at Jette er begyndt i I. kl. på Marselisborg Sem., er hun flyttet her til Århus og er nu blevet en rigtig århushaner, hvad hun vist aldrig havde troet. Skønt hun ikke keder sig på sein., hvor hun fordriver tiden fra 8—3 hver dag og bl. a. strikker små nuttede dukkekjoler og hækler grydelapper, går hun til gymnastik i A. G. F. to gange om ugen. Redskabsgymnastik var hun også begyndt på, men det blev alligevel for meget. Lekterne kræver jo også tid.

Fra Jette kommer også en hilsen fra hendes uadskillelige kontubernal Birthe Holm, som hun har været nede at besøge i Sydslesvig, og Birthe har det pragtfuldt dermede. Desværre har jeg ikke selv hørt fra hende.

Nå, vi går jo da heldigvis ikke alle på seminariet. Ingrid og Lis er begge kommet til Silkeborg henholdsvis som smørrebrøds-elev og bankassistent. Desværre for Ingrid kræver hendes ar-

bejde en del aftener, så det er endnu småt med den aktive gymnastik. Lis ville først høste lidt flere erfaringer, før hun vovede sig ud i lederarbejde, og kaster således foreløbig glans over et gymnastikholt i Silkeborg.

I Nørresundby bank gik Karen Margrethe i gang, straks efter hun kom fra Vejle. Men da et nyt arbejde jo også kræver en vis indsats, synes Karen Margrethe ikke rigtig, der blev tid til overs til at påtage sig ansvaret for to pigehold, som ellers havde bud efter hende. I stedet er hun selv aktiv et par gange om ugen.

På den anden side af Limfjorden finder vi stadigvæk Jette (Elmer), som sprang tilbage i sit gamle job i børnehaven. Samtidig er Jette begyndt at læse til en udvidet realeksamen med samt en del fag, der skal bestås ved en optagelsesprøve på børnehaveseminariet. Det eneste, hun mangler, er nogle flere dage i ugen. Foreløbig er svømningen helt lagt på hylden, og Jette må nu nøjes med at praktisere Signes fortræffelige forsideøvelser og stavgymnastik med stoleben på de stakkels unger. Men som hun skriver: »Blachs håndboldøvelser med lerkugler er heller ikke værst.«

Men jeg har jo hørt fra flere af »hypokonderne«. Kirsten Lemming fordriver tiden som stuepige på et børnehjem i Stouby. Hun har slet ikke kunnet løsdrive sig fra Vejle fjord. Men dette er dog kun midlertidigt, indtil hun finder ud af, hvad hun vil være. I øvrigt kan meddeles, at hun ikke har haft én sygedag siden i sommer! læg vel mærke til det! Vi bliver på »hypogangen«. Ellen kunne slet ikke få nok gymnastik. Hun tog lige fra Vejle til Ollerup på et kortere kursus sammen med hendes fremtidige ægttemage. I mellemtíden er hun jo nu indtrådt i den hellige ægttestand og er bosat i Elbæk, hvor Per er færdig på lærerskolen om et år. Så i øjeblikket arbejder Ellen, det lille energibundt, på Odder kommunekontor og skal i vinter lede et hold unge piger to gange om ugen. Derforuden er hun jo også husmoder, så der er rigtignok noget at lave. Marianne skriver, at Karen har det dejligt i Neuchatel. Marianne selv har jo været i Vejle, og det så tæt ved skolen som næsten muligt. Hun har hujlpet Inge i huset og med børnene, lige indtil hun skulle på højskole. Anne Grethe skal vi også lige høre et par ord fra. Hun arbejder på sygehuset i Fjerrieslev og er også glad ved det.

Tilbage er så endnu nogle århedianere. Lise fortalte mig lidt om alt det, som hun laver. Først og fremmest arbejder hun på tandlægehøjskolen som laboratorieassistent i elektronmikroskopi. Endvidere er hun blandt pionererne inden for damernes basketballturnering. Lise spiller på »Skovbakken« damehold, og går der foruden til jazzgymnastik hos fru Nedergård. Ellers tager

hun sig af en flok ulveunger, så hende er det svært, at komme i forbindelse med, selv om vi ikke bor langt fra hinanden.

Kisser har fået plads i huset i Fredensvang. Men desværre er hendes arbejdstid så uheldig, at hun næsten aldrig har fri, når hun skal spille håndbold. Er det dog overhovedet muligt, kommer hun straks og hjælper sin gamle klub »Fremad«.

Til sidst lige et par ord om, hvad jeg selv fordriver tiden med. Sammen med 36 andre stakler forsøger jeg at slippe gennem nåleøjet til første klasse. Lige i tiden er den ved at brænde på, da vi sidder midt i en mængde prøver og kun har udsigt til endnu flere. Ellers har jeg spillet en del håndbold i den forløbne tid. En gang om ugen træner jeg selv med et par klasseshold, og et par gange spiller jeg på seminariets hold. Der foruden er jeg patruljefører, tropsassistent og bestyrelsesmedlem i en seniorkreds. Ind imellem læser jeg lektier og håber på at klare det hele.

Tja, så er der kun tilbage at takke jer, fordi I svarede så hurtigt på mine kort, og håbe på, at vi ses så mange som muligt til elevdagen.

Mange hilsener.

Karin.

GENERALFORSAMLING DEN 19. JULI 1964

Formanden, N. P. Knudsen, bød forsamlingen velkommen og gik derefter over til 1. punkt på dagsordenen: valg af dirigent.

Formanden foreslog Tage Benjaminsen som dirigent, og Tage blev valgt.

Dirigenten takkede for valget og konstaterede, at generalforsamlingen var lovlige indvarslet og derfor beslutningsdygtig.

N. P. Knudsen aflagde beretning angående elevforeningens arbejde i det forløbne år. Formanden meddelte, at han havde fået tilsendt den nye fundats for skolens bestyrelse, hvor elevforeningen skal være repræsenteret med 2 mand. Niels Peter kommenterede nogle af paragrafferne til den nye fundats med stor vægt på § 4 og 9, som omfattede reglerne for højskoleloven.

Årsskriftet blev drøftet angående dets udførelse og udsendelse, og her blev der rettet en tak til repræsentanterne for deres arbejde med at samle stof til »nyt« (husk adresseforandringer, som bedes sendt til fru forstander Ruth Bjerregaard, Den jyske Idrætsskole, som har lovet at overtage kartoteket).

Ved højskolernes landselevforenings årsmøde har N. P. Knudsen været til stede og sammen med Ove Sørensen til Dansk ungdoms fællesråd, hvor emnet i år var »Grønland.«

Fra Svend Aage Thomsens mindefond blev der oplyst, at billedhugger Nellemose var i færd med at lave en sten med relief af Svend Aage Thomsen.

N. P. Knudsen læste et brev, som han havde modtaget fra Søgård, og hvori han sendte en hilsen til alle gamle elever.

Formandens beretning blev enstemmigt vedtaget.

Niels Peter redegjorde over for forsamlingen angående Hertha Kristoffersens fraværende.

Regnskabet vil blive revideret senere.

Ændring af § 9 i lovene til: »De vælges for 2 år ad gangen og er skiftevis på valg« blev vedtaget.

Valg af 2 bestyrelsesmedlemmer. Niels Peter Knudsen og Preben Tornhøj genvalgtes.

Valg af suppleanter. Pia Andersen og Bent Rasmussen blev ligeledes genvalgt.

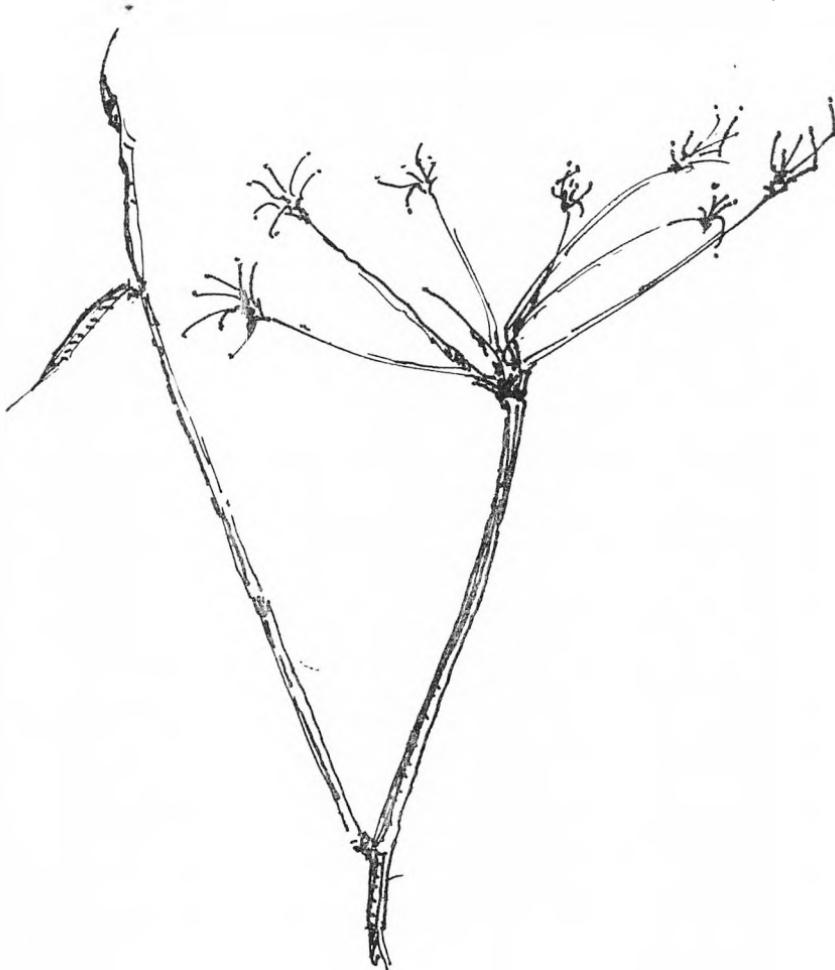
Valg af revisor og revisorsuppleant. Erik V. Pedersen genvalgt for 2 år, Knud Thomassen for 1 år.

Valg af repræsentanter til »nyt« blev alle genvalgt, men må i øvrigt henvise til kartoteket.

Under eventuelt blev der talt om lokale møder i de større byer. Her havde en del af medlemmerne ordet, men interessen var negativ for møderne.

Dirigenten takkede for god ro og orden og erklærede generalforsamlingen for afsluttet.

P. f. v.
Preben Tornhøj.

NYT FRA LANDSELEVFORENINGEN OG HØJSKOLERNES SEKRETARIAT

Arbejdet i Højskolernes Sekretariat er i år til en vis grad præget af den tilbageholdenhed med hensyn til at tage nye arbejdsmråder op, som sidste års alvorlige driftsunderskud nødvendigjorde; man kan sige, der er tale om en vis sanering, dels i økonomisk henseende, dels af de igangværende arbejdsmråder. For at holde budgettet kører vi med for lidt arbejdskraft, hvilket ikke er helt tilfredsstillende hverken for os eller for »kunderne«, men det skal nu til, for at vi kan nå frem til et sundt økonomisk grundlag.

Det lykkedes os ikke i første omgang at få hævet vores finanslovbevilling, men vi har håb om, at det alligevel vil lykkes, således at den hidtidige balance mellem private og offentlige bidrag til arbejdet bevares.

Så godt som alle højskoler har vinterskolen fuld, og det kunne se ud til, at vi i finansåret 1964—65 kommer op på over 8000 højskoleelever. Den fornemmelse af krise, som nogle efterskolefolk følte som en trussel mod deres skoleform, er vist ved at gå i sig selv igen, og med god grund: Det ser nu ud til, at efterskolerne er ved at konsolidere deres stilling og er ved at komme i kontakt med nye kredse i byerne. Sommerskolen er for begge de to skoleformer det største problem, men efterhånden som kursusterminerne spredes mer og mer, og nye kursusformer vinde indpas, løser dette problem sig vel. Det ideelle ville være for både højskole og efterskole, at der startede højskole- og efterskolekursus hver eller hveranden måned året igennem! Det kan vi mærke på henvendelserne herinde i sekretariatet, især fra byungdommen Et andet problem er overvægten af piger i begge skoleformerne; det synes, som om de unge mænd har for travlt med at tjene penge!

Vi har endnu ikke det endelige tal for deltagere i sommerens 14-dages kursus, men såvidt vi kan overse situationen, har der

været over 3000 sommerkursister på de 55 kursus, som blev afviklet i sommerens løb. Det årlige møde med de københavnske sommerkursister fandt sted torsdag den 29. oktober og var henlagt til Borgernes Hus. Vi var over 400 mennesker, der hørte Gustaf Bengtsson tale, og efter kaffebordet underholdt u-landslever fra vores sprog- og orienteringskursus i Holbæk og fra u-landshøjskolen i Holte.

Sprog- og orienteringskursus i Holbæk blev i år ledet af Jørgen Gammelgård fra Ry højskole, og lærerkræfterne var som sædvanlig overvejende højskole- og efterskolefolk: Højskolelærer Frederik Christensen, Vallekilde, højskolelærerinde Mary Gammelgård, Ry, højskolclærerinde Anne-Marie Larsen, Ry, højskolelærer Thorkild Larsen, Ry, højskolelærer Erik Kirchheimer, Kunsthøjskolen, Holbæk Slots Ladegård, højskolelærer Finn Thomsen, Den jyske Idrætsskole, og efterskolelærerinde Ingrid Søndergård, Lomborg efterskole. Der var 42 deltagere af 17 nationaliteter, og bevillingen til kurset fik vi som sædvanlig fra Styrelsen for teknisk Samarbejde med Udviklingslandene. Når kursus år for år har været meget vellykket, skyldes det, at vi nu efterhånden har samlet en del erfaring i håndteringen af denne kursusopgave. Samarbejdet med Holbæk-egnen og Holbæk by var forbilledligt og var ganske givet en af forklaringerne på, at kurset i den grad blev en succes.

Den internationale side af vores arbejde bliver i øvrigt år for år mere krævende, antallet af besøgende udlændinge vokser støt. Det er i perioder ligefrem et problem for os, at vi må trække så stærkt på skolernes gæstfrihed over for denne strøm af besøgende, men vi prøver at fordele besøgene, så godt vi kan, for det skulle jo nødigt blive til, at den internationale interesse, der står omkring højskolen, kommer til at ødelægge skolernes arbejdsro!

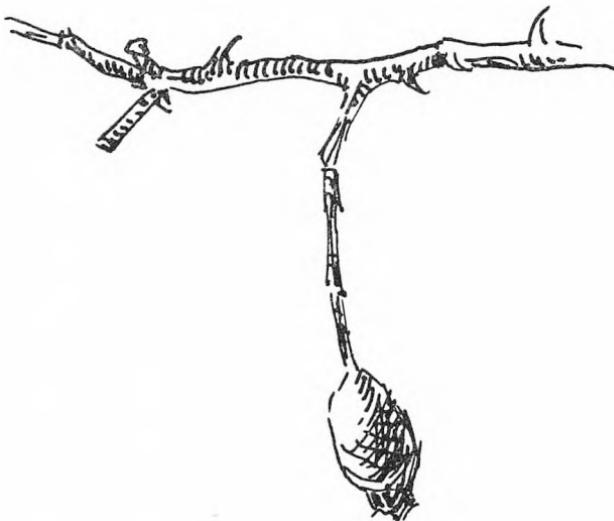
Vi søger stadig nye veje i det hjemlige arbejde, og en del af opgaven består naturligvis i at holde kontakt med presse, radio og TV. Højskolen har jo i mange år nydt godt af »god presse«, men det samme kan ikke siges om efterskolerne, som der har været skrevet og talt alt for lidt om hidtil. Det prøver vi at gøre noget ved, for det er naturligvis et vigtigt led i forsøget på at få nye kredse interesseret i efterskolen.

Landselevforeningen lever jo sin stille og rolige tilværelse — måske for stille og rolig! Fra nogle af de yngre elevforeningers side er vi blevet gjort opmærksom på, at man mærker for lidt til den, men Landselevforeningen er jo også Højskolernes Sekretariat og ligger således ikke helt på den lade side, hvad informationsvirksomhed angår: Sekretariatet har over 20.000 person-

lige og telefoniske ekspeditioner om året, over 40.000 stk. udgående post og er engageret i meget administrativt arbejde i forbindelse med de frie skoler, har været mellemstation for 4—500 udlandinge på vej til skoler, kursus og studieophold i Danmark. Dertil kan så føjes, at vi som forening er med i f. eks. forarbejderne til en uddannelseskampagne og i høj grad er med i Dansk Ungdoms Fællesråds arbejde, idet det som bekendt er Lands-elevforeningen, der denne gang har leveret formand til Dansk Ungdoms Fællesråd, nemlig Sv. Erik Bjerre, U-landshøjskolen i Holte, der i maj afløste Knud Enggård. Det nære samarbejde med Dansk Ungdoms Fællesråd er forresten blevet yderligere styrket ved, at højskolelærer Carl Nissen nu er fællesrådets sekretær.

De venligste hilsener!

Jørgen-Bent Kistorp.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1963—64.

- 1750 Albek, Ulla, Snebjerg pr. Herning
- 1751 Andersen, Kirsten Marie, Østergård, Hjardemål, Hunstrup
- 1752 Andersen, Lis, Nørreparken 2, Frederikssund
- 1753 Arno, Ida Nørgård, Ved Gærdet 12, Vinderød,
Frederiksværk
- 1754 Brændgård, Bodil, Brændgård, Vandbjerg pr. Bonnet
- 1755 Christensen, Laila Meyn, Guldravergården, Helsingør
- 1756 Christiansen, Annelise Møller, Skovlund, Femtning
pr. Knarreborg
- 1757 Christiansen, Lis Corlin, Kvædevej 3, Virum
- 1758 Dam, Hanne Juul, Dalgade 14, Haderslev
- 1759 Andersen, Nini Ojen, Hummelstoftevej 84 B, Virum
- 1760 Edvardsen, Marianne, Parkvej 39, Saxkjøbing
- 1761 Egenfeldt-Nielsen, Kirsten, Vilvordevej 57, Charlottenlund
- 1762 Elsing, Hanne, Mågevej 52, København NV
- 1763 Gjødesen, Gunhild, Rosengårdsvej 4, Odense
- 1764 Hansen, Karin Ingeborg, Arnum, Sønderjylland
- 1765 Hansen, Lis, Brugsforeningen, Måle pr. Kerteminde
- 1766 Hedelund, Liselotte, Bauditzvej 12, Åbyhøj
- 1767 Henriksen, Grethe, Himmelbjerggården, Ry
- 1768 Henriksen, Vera, Kildegård, Siddinge-Vig, Sjælland
- 1769 Høgsbro, Elisabeth, Pilevænget 4, Kgs. Lyngby
- 1770 Jensen, Laila, Hanstedholm, Hansted pr. Horsens
- 1771 Johannessen, Aase, Stadionsvegen 6, Tromsø, Norge
- 1772 Jørgensen, Elin Quist, Lembecksvej 45, Haderslev
- 1773 Lauritzen, Sylvi, Varnaveien 16, Moss, Norge
- 1774 Madsen, Annie Hoffmeister, Chr. Molbechsvej 19, Århus
- 1775 Moe, Wenche, Flisa st., Solørbanen, Norge
- 1776 Nielsen, Anni Holm, I. P. Jacobsensvej 45, Åbyhøj
- 1777 Nygård, Inge-Margrethe, Skovgård, Lillemark
pr. Allerslev

- 1778 Steffensen, Birgitte, Folchaven 122, København, Valby
 1779 Strüwing, Birgith, Miravej 4, Mølholm, Vejle
 1780 Thomsen, Anne Kirsten, Tverå, Færøerne
 1781 Thomsen, Dorte Kromann, Trørødgårdsvej 14, Trørød pr. Vedbæk
 1782 Tvete, Aud-Berit, Platousgaten 2, Oslo, Norge
 1783 Aac, Vibeke, Stormgade 70, Esbjerg
 1784 Deleuran, Rene, Højdevej 10, København S
 1785 Engemand, Bent, Irisvej 28, Vejle
 1786 Frederiksen, Ingolf, Bredal pr. Vejle
 1787 Grønne, Kristian Vilhelm, Birkeallé 13, Sønderborg
 1788 Hansen, Birger Rafshon, Elvebakken, Norge
 1789 Hansen, Jess Bernhard, Åbogade 9, Århus
 1790 Haugen, Ingar Moe, Vegårshed, Moe, Norge
 1791 Helge-Hansen, Jon, Solheimsveien 8, Tromsø, Norge
 1792 Jacobsen, Knud Overgård, Korsgården, Tranbjerg, Samsø
 1793 Jensen, Jens-Erik Friis, Hjarup pr. Kolding
 1794 Jensen, Jens Skovgård, Hovedvejen, Fjenneslev
 1795 Jensen, Kaj Kjær, Nørager, Ramme pr. Ramme
 1796 Jensen, Niels-Ove, Reinsholm pr. Melby, Sjælland
 1797 Johannessen, Karl, Toerå, Færøerne
 1798 Kallesøe, Jens, Nr. Lund, Fabjerg
 1799 Knudsen, Ib, Hylstrup pr. Fjenneslev
 1800 Krap, Erik, Assensgade 24, Århus C
 1801 Madsen, Jørgen Brøndgård, Venteløkke pr. Veflinge
 1802 Mortensen, Erik, Skotlands Plads 11, København S
 1803 Nielsen, John, Thorshøjgård pr. Tåstrup
 1804 Petersen, Peter Wåben, Nr. Bjært pr. Kolding
 1805 Petersen, Poul Kjær, Damkærgård, Rynkeby
 1806 Rasmussen, Jørgen, Bakkegården, Mesinge st.
 1807 Sonne, Jørgen Harding, Jul. Valentinersvej 24, Kbhv. F
 1808 Stokholm, Niels-Peter, Tourup, Esbjerg
 1809 Villumsen, Axel, Batum Overgård pr. Viborg
 1810 Walji, Nizar, Tanganyika, Afrika.
 1811 Wasskog, Leif, Tverrelvdal, Elvebakken, Norge
 1812 Hansen, Bjarne, Smedegade 5⁵ th., København N

Sommeren 1963.

- 1813 Birgit Larsen, Torvet 5, Fåborg
 1814 Kirsten Holmboe R., Tranbjerg, Jylland
 1815 Kirsten Lemming, Hørning st., Jylland
 1816 Jette Rasmussen, Kong Christians Allé 63, Hasseris, Ålborg
 1817 Jette Leth Hansen, Boulstrup

- 1818 Birthe Holm, Arninge pr. Dannemare, Lolland
 1819 Ellen Munkholt Jacobsen, »Kærgård«, Stenum, Vendsyssel
 1820 Kirsten Svendsen, Ole Rømersvej 1, Vejle
 1821 Karin Dahl Petersen, Pihlkjærsvæj 24, Holme pr. Viby
 1822 Eva Dahlberg, Nordmarksvej 1083, tv., Kastrup
 1823 Ingrid Andersen, Asklev pr. Christianshede st.
 1824 Ruth W. Ladelund, Rurup pr. Toftlund, Sønderjylland
 1825 Tonie Øllegaard Olsen, Kirkestræde 1, Fuglebjerg, Sjælland
 1826 Hanne Keis Hansen, Friggsvej 5, Vinderød pr. Frederiks-værk
 1827 Anne-Margrethe Jørgensen, Randbølvej 19, Kbhn. F
 1828 Eva Rolseth, c/o Gotås, Statens teknologiske institutt, Stavanger, Norge
 1829 Lise Skou, Atlasvej 12, Århus C
 1782 Aud-Berit Tvete, Platousgaten 2², Oslo, Norge
 1831 Ingeborg Wathne, Boks 1, Stavanger, Norge
 1832 Lissie Andersen, Søkrogen 5, Svendborg
 1833 Karen Elise Christensen, »Manufakturhuset«, Kås pr. Åbybro
 1834 Lis Frostholm, Vestergade 77, Silkeborg
 1835 Karen Margrethe Riis, Boddum pr. Hurup, Thy
 1836 Bente Fischer, Storegade 139, Esbjerg
 1837 Jette Andersen, Toftsvej 42, Esbjerg
 1838 Ruth Gjørup, Harre pr. Roslev, Salling
 1839 Marianne Kjærsgaard, Boulevarden 8, Odder
 1840 Anne Grethe Kollerup, Fandrup
 1841 Karen Lykkegaard, c/o Mdm. Henri Jeanneret, Rue de l'Evole 73, Neuchatel, Suisse
 1842 Estrid Due Jensen, Østergade 41, Bjerringbro

I N D H O L D

	Side
» <i>Benjamin</i> «: Højskoleungdom og politik	3
<i>Ove Sørensen</i> : Ung og under uddannelse.....	9
<i>Flemming Blach</i> : Brev	13
<i>Signe Troelsen</i> : Så begynder vi på et nyt —	17
<i>Helge Stenkjær</i> : Hvordan betales en delingsfører?....	18
<i>Finn Thomsen</i> : Er pengene spildt?	19
<i>Ove Sørensen</i> : Østrigsk inspiration og lidt hjemlig ransagelse	24
<i>Signe Troelsen</i> : Om at læse	28
<i>John Eiter</i> : Gymnastikken i går og i morgen.....	31
<i>Astrid Hartvig</i> : Livet på en norsk bondegård.....	39
<i>Signe Troelsen</i> : Guldkorn	42
Skolens kursusvirksomhed	43
<i>Niels Peder Knudsen</i> : En hilsen fra formanden.....	57
Sommerens jubilæums årgange	58
Nyt fra gamle elever.....	59
Generalforsamlingen den 19. juli 1964	102
<i>Jørgen-Bent Kistorp</i> : Nyt fra Landselevforeningen og Højskolernes Sekretariat	104
Nye medlemmer i Elevforeningen	107